

KONTRA

Φτιάχνουν στρατόπεδα
συγκέντρωσης για δεκάδες χιλιάδες
Φασιστικού τύπου
καταστολή για πρόσφυγες
και μετανάστες

ΣΕΛΙΔΑ 16

ΜΑΤ, ασφαλίτες και
«κοριοί» στην ημερήσια
διάταξη

ΣΕΛΙΔΑ 13

Πανηγύρια, επειδή
η Κομισιόν ενέκρινε
τη διαιώνιση της
μνημονιακής λιτότητας!

ΣΕΛΙΔΑ 9

Αναθεώρηση του
ΑΣΤΙΚΟΥ Συντάγματος

ΣΕΛΙΔΑ 9

Νομιμοποιούν τους
σιωνιστές εποίκους οι ΗΠΑ!

ΣΕΛΙΔΑ 5

Ιράν: Αντιλαϊκά μέτρα
γεννούν βίαιες αντιστάσεις

ΣΕΛΙΔΑ 4

Χονγκ Κονγκ
Εδώ Πολυτεχνείο!

ΣΕΛΙΔΑ 5

1,30 €

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

24ος χρόνος - αρ. φύλλου 1029 - 23 Νοέμβρη 2019

www.eksegersi.gr

ΤΑ ΠΟΛΛΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΤΟΥ

ΦΑΣΙΣΜΟΥ

Scripta... Verba...

Αν [οι διαδηλωτές] επιμείνουν σε τόσο επικίνδυνες ενέργειες, δε θα έχουμε άλλη επιλογή παρά να χρησιμοποιήσουμε περιορισμένη βία, συμπεριλαμβανομένων πραγματικών πυρών.

Λούις Λάου, εκπρόσωπος αστυνομίας Χονγκ Κονγκ

Όταν η λαϊκή αντιβία βρίσκεται στην ημερήσια διάταξη.

Χρειαζόταν μια καταστατική προσαρμογή του ΠΑΣΟΚ στις ανάγκες του ΚΙ.ΝΑΛ., διότι όλες οι υπόλοιπες προτάσεις που ακούω πατάνε πάνω σε έναν κομματικό πατριωτισμό, έναν εσωτερικό λαϊκισμό, αλλά δυστυχώς για πολλούς λόγους δεν μπορεί να υπάρξει νεκρανάσταση του ΠΑΣΟΚ.

Κυριάκος Κυριάκου

Καλά, πέθανε το ΠΑΣΟΚ και δεν μας ειδοποίησαν να πάμε στην κηδεία;

Είμαστε μια ομάδα ανθρώπων που θα καταθέσουμε ψήφισμα, το οποίο λέει πως οι αποφάσεις αυτές που σχεδιάζονται να ληφθούν δεν πρέπει να παρθούν σε ένα συνέδριο με διορισμένους συνέδρους.

Παύλος Γερουλάνος

Όταν ως αντιπολίτευση στη Φώφη έχει απομείνει ο Πολ, αντιλαμβάνεστε πού οδεύει το ΠΑΣΟΚ/ΚΙΝΑΛ.

Να θυμίσω ότι δεν έβγαλαν ανακοίνωση για την επίθεση στην υπουργό Παιδείας. Είναι ηλίου φανερότερο ότι [τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ] στηρίζουν αυτή την προσπάθεια, της συνέχισης της ανομίας.

Μίκα Ιατρίδη

Η γ.γ. της ΚΟ της ΝΔ προσπαθεί να κλέψει τη δόξα από την υφυπουργό Δόμνα.

Η μόνη απάντηση απέναντι στις «συνταγές» του ΔΝΤ και των κυβερνήσεων που με τρόπο εμμονικό ακολουθούν τις αποτυχημένες πολιτικές λιτότητας (...) είναι η στήριξη εναλλακτικών πολιτικών προτάσεων που έχουν στο επίκεντρο τον άνθρωπο...

Κώστας Ζαχαριάδης

Το θράσος ποτέ δεν έλειψε από τους συριζαίους, αλλά κάποιες φορές το τερματίζουν.

Είναι η πρώτη φορά στα χρονικά που πρώην πρωθυπουργός συμμετέχει στην πορεία του Πολυτεχνείου. Ο ΣΥΡΙΖΑ στηρίζει το φοιτητικό κίνημα και εκδηλώνει την αντίθεσή του στην παραβίαση του ασύλου και στο δόγμα της κυβέρνησης «Νόμος και τάξη».

Πάνος Ρήγας

Για την αυτογελοιοποίηση του «σοβαρού» Ρήγα ουδέν σχόλιο. Όμως για τη «στήριξη» του φοιτητικού κινήματος έχει πάρει θέση το ίδιο το κίνημα. Όταν έδωξε με τις κλωτσιές Φίλη και Φωτίου που πήγαν να κάνουν πολιτική σπέκουλα έξω από την ΑΣΟΕΕ. Εσείς τους στρώσατε το δρόμο, τους είπαν.

ΡΙΠΕΣ

◆ Ήταν όντως η μεγαλύτερη πορεία Πολυτεχνείου των τελευταίων χρόνων ◆ Η Δεξιά, με την κατασταλτική της υστερία, ξεσήκωσε τον κόσμο ◆ Που της έδωσε μια πρώτη απάντηση ◆ Αναμένεται η συνέχεια, φυσικά ◆ Γιατί αλλιώς, τα νούμερα δε θα λένε τίποτα ◆ Ο Τσίπρας παρίστανε τον αντιαμερικανό διαδηλωτή! ◆ Όχι, όμως, και να του τη λέει ο Κούλης ◆ Που την ίδια ώρα είχε πάει βόλτα στο Λονδίνο ◆ Για να βγάλει καμιά φωτογραφία με τον Τσιτσιπά ◆ Αμα δεν έβγαζε ο Τσίμας την Αγγελουπούλινα σε τηλεοπτική συνέντευξη, ποιος θα την έβγαζε; ◆ Ο Αυτιάς; ◆ Η μαντάμ έχει ανάγκη να παρουσιάζεται ως... διανοούμενη ◆ Απαγορεύεται να πετάς τρικάκια έξω από το σπίτι του Μπουμπούκου; ◆ Το πέταγμα τρικ στο δρόμο είναι επίθεση; ◆ Όταν η κατασταλτική υστερία καταλήγει σε γελοιότητα ◆ Ο Μπαρούφ κατέθεσε

στεφάνι στο Πολυτεχνείο και σήκωσε... μισή γροθιά ◆ Ισα-ίσα για να βγει η φωτογραφία ◆ Το Ποτάμι αναστέλλει τη λειτουργία του ◆ Γιατί, λειτουργούσε; ◆ Εκοψαν τον άλυσσο κι αμόλησαν τα σκυλιά ◆ Για τους ΜΑΤάδες λέμε ◆ Που αισθάνονται ελεύθεροι να κάνουν ό,τι γεννήσει το αρρωστημένο μυαλό τους ◆ Ας θυμούνται, όμως ◆ Οποιοσδήποτε σπέρνει ανέμους θερίζει θύελλες ◆ Τον έκαναν μάγκα τον Φρουζή ◆ Καταθέτει ότι βολεύει τη σημερινή «κατάσταση» ◆ Σε βάρος του ΣΥΡΙΖΑ, φυσικά ◆ Ενώ αν τον είχαν καλέσει οι συριζαίοι, όταν κυβερνούσαν, θα τα έλεγε αλλιώς ◆ Στρογγυλεμένα, βέβαια, αλλά με τις αιχμές να κατευθύνονται σε ΝΔ-ΠΑ-ΣΟΚ ◆ Η Γεροβασίλη πήγε στη Λαμία και φωτογραφίστηκε μπροστά στο άγαλμα του έφιππου Βελουχιώτη ◆ Και το 'κανε θέμα στο Twitter ◆ Γι' αυτό πήγε, άλλωστε ◆ Μετά τη φωτογράφιση

πρέπει να 'ριξε και τις ζεμπεκιές της σε καμιά χασαποταβέρνα ◆ Ολγάρα είν' αυτή ◆ Σύννεφο πέφτουν οι μολότοφ από τα πανεπιστήμια του Χονγκ Κονγκ ◆ Δεν ακούμε, όμως, ούτε διαβάζουμε αγανακτισμένα σχόλια για τους «μπαχαλάκηδες» ◆ Πέφτει πολύ μακριά το Χονγκ Κονγκ ◆ Και οι συνεχείς συγκρούσεις πλήττουν ένα καθεστώς μη αρεστό στη Δύση ◆ Οπότε μούγκα για τις μορφές και τα μέσα πάλης ◆ Κι ύστερα μας λέτε ότι δε γίνονται θαύματα ◆ Ποιος φύτεψε τα τρία δέντρα στα οποία σταμάτησε το αυτοκίνητο του Αγγελου Αναστασιάδη, πριν πέσει στο γκρεμό; ◆ Η Παναγιά φυσικά ◆ Ο δεσπότης Αργολίδας έκανε βίζιτα με γλυκά σε ανήλικα προσφυγόπουλα στο Λυγουριό ◆ Εκείνο που δε μάθαμε είναι αν τα συμβούλεψε να μην κάνουν γιόγκα και πιλάτες ◆ Διότι, σύμφωνα με την οικεία μητρόπολη, αυτά είναι

«επικίνδυνες μόδες» ◆ «Ο Τσίπρας δεν έχει ακόμα αποφασίσει αν είναι ο Σάντσεθ ή ο Ιγκλέσιας» ◆ Το δήλωσε ο στενός συνεργάτης της Φώφης Μανώλης Οθώνας ◆ Ξέρεις ποιο είναι το πρόβλημα, Μανωλάκη; ◆ Οτι η δικιά σου δε θα έχει καν τη δυνατότητα να αποφασίσει ◆ Όχι, μη μας το κάνετε αυτό, ανάλητοι του Μαξίμου ◆ Αφωνία μέχρι νεοτέρας στην υφυπουργό Δόμνα; ◆ Κι εμείς πώς θα ζήσουμε, ρεεε; ◆ Αμα επιβάλει και ο ΣΥΡΙΖΑ αφωνία στην τέως υφυπουργό και νυν τομεάρχη Κατερίνα, πάει, το κλείσαμε το μαγαζί ◆ Ο ταξιαρχος που είχε αποστρατεύσει ο Καμμένος επιστρέφει ως αναπληρωτής γενικός διευθυντής στη Γενική Διεύθυνση Αμυντικών Εξοπλισμών και Επενδύσεων ◆ Λέτε να του ετοιμάζουν κανένα χουνέρι του τέως προέδρου Πάνου; ◆ Για τα σαουδαρικά βλήματα λέμε ◆

ΕΠΙΤΟΥΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Κ Πουρνό-πουρνό, όταν ο χώρος ήταν άδειος, πήγε αντιπροσωπεία της Βουλής να καταθέσει στεφάνι στο Πολυτεχνείο. Δεν τους πήρε κανένας χαμπάρι. Εντύπωση, όμως, μας προκάλεσε το διακομματικόν του πράγματος. Ο Καλιάννος από τη ΝΔ, ο Ζαχαριάδης από τον ΣΥΡΙΖΑ, η Μπακαδήμα από το ΜέΡΑ25 και ο Δημοσχάκης από το Σύλλογο Υπαλλήλων της Βουλής. Την απουσία εκπροσώπου του Περισσού την καταλαβαίνουμε. Πολιτικό χαρακτήρα είχε. Το ΚΙΝΑΛ, όμως; Επέλεξε να διαφοροποιηθεί από την «επάρατο Δεξιά» ή απλά δε βρέθηκε κάποιος τόσο πρωί;

είναι κάποιες στιγμές που η μνήμη των δύσκολων παιδικών και εφηβικών χρόνων, μέσα στη φτώχεια και την καταπίεση, δημιουργεί τόσο μεγάλη συναισθηματική φόρτιση που οδηγεί στην υπέρβαση. Εστω και στιγμιαία.

Κ Φόρεσε... στολή πορείας (αθλητικό παπούτσι, τζιν παντελόνι, μαύρο πουκάμισο, μπουφάν μηχανής) και πήγε για να βγάλει φωτογραφίες

ως... αντιαμερικανός διαδηλωτής. Άλλοι οργίστηκαν, άλλοι γέλασαν. Όλοι κατάλαβαν ότι ήταν ένα ακόμα σόου Τσίπρα. Το έχουν κάνει και άλλοι παλιότερα, αλλά σιγά-σιγά το... σπορ ατόνησε. Φυσικά, στο Σύνταγμα εξαφανίστηκε από την πορεία. Αναμενόμενο κι αυτό. Πρώτον, δεν είναι πρόπον για ένα χτεσινό και πιθανότατα και αυριανό πρωθυπουργό να φωτογραφίζεται να διαδηλώνει μπροστά από την αμερικανική πρεσβεία. Μπορεί σε επό-

μενο ταξίδι στις ΗΠΑ να του στήσουν καμιά ερώτηση. Και τι να πει; Οτι είδε κόσμο να διαδηλώνει και πήγε να ρωτήσει το λόγο; Δεύτερον, και ο ίδιος και οι άλλοι συριζαίοι ξέρουν ότι έξω από την πρεσβεία περιμένει κόσμος από μπλοκ που έχουν ήδη διαδηλώσει. Κι αυτός ο κόσμος δεν εκτιμά τον... αντιαμερικανισμό-αντιιμπεριαλισμό του Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ. Μερικά μπουκάλια με νερό «έφυγαν» προς τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ. Φαντάζεστε τι θα γίνονταν αν ήταν εκεί και ο Τσίπρας; Και πόσο κακό θα έκαναν αυτές οι πραγματικές εικόνες στην κατασκευασμένη εικόνα του διαδηλωτή Τσίπρα;

Κ «Όσο και να διαφωνεί η Ελληνική Λύση με τον Αδωνι Γεωργιάδη, η οικία των ανθρώπων είναι το πραγματικό άσυλο! Όταν υπάρχουν και πεντάχρονα τότε γίνεται πραγματικά επικίνδυνο και τρομακτικό το “πράμα!”». Ο Βελόπουλος (νόμιζε ότι) βρήκε την ευκαιρία για να ρίξει γέφυρες προς την κυβερνητική πλευρά. Με τον Μπουμπούκο τον συνδέει η κοινή θητεία στο ΛΑΟΣ και η Ακροδεξιά γενικώς, με την κυβερνητική πολιτική, η κατασταλτική υστερία. Δύσκολα, όμως θα του δώσει, αυτή τη στιγμή, το χέρι η ΝΔ.

“

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Όσοι είχαν υπολογίσει ότι με μια εκλογική νίκη θα ξεμπερδέψουν με τον ΣΥΡΙΖΑ, την Αριστερά και τις δημοκρατικές παραδόσεις του λαού μας, ας το ξανασκεφτούν. Και ας είναι τουλάχιστον πιο ψύχραιμοι, γιατί όσο δείχνουν πόσο τους ενοχλεί τόσο μας επιβεβαιώνουν ότι πορευόμαστε σωστά.

Αλέξης Τσίπρας

”

Το επετειολόγιο της εβδομάδας

23/11: Ιαπωνία: Ημέρα εργασίας-ευχαριστιών
23/11/1968: Δεκατρείς καταδίκες «Ρήγα Φεραίου»
23/11/2000: Εκτελούνται εν ψυχρώ οι Αλβανοί Τσαβαχίρ Κατσάνι (22 ετών) και Ρίον (15 ετών) από έλληνα οπλοφόρο (Γαλάτισσα Χαλκιδικής)
24/11: Ημέρα διαμαρτυρίας ενάντια στα πολεμικά παιχνίδια
24/11/1967: Βόμβα μέσα στο υπουργείο Βιομηχανίας (ΔΕΑ)
1983: Ανταλλαγή έξι Ισραηλινών, αιχμαλώτων ΡΟ, με 4.424 Παλαιστινίους, φυλακισμένους στο Ισραήλ
24/11/1997: Βόμβα στα γραφεία Πανεθνικής Οργάνωσης (Επαναστατικοί Πυρήνες)
24/11/2015: Βόμβα στα γραφεία ΣΕΒ (Οργάνωση Λαϊκών Αγωνιστών)
25/11: Ημέρα για τους εν κινδύνω πληθυσμούς, ημέρα για εξάλειψη της βίας κατά γυναικών, ημέρα αγοραστικής

αποχής, Σουρινάμ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1975)
25/11/1942: Ανατίναξη γέφυρας Γοργοπόταμου
25/11/1952: Σύλληψη Νίκου Πλουμπίδη
26/11/1931: Συγκρούσεις φορτοεκφορτωτών-χωροφυλακής στο λιμάνι Πειραιά, πολλοί τραυματίες
26/11/1955: Δεκατρείς αστυνομικοί, πολλοί πολίτες τραυματίες σε αντιβρετανική διαδήλωση (Θεσσαλονίκη)
26/11/1967: Εικοσιτέσσερις καταδίκες μελών ΠΑΜ
26/11/1970: Βόμβα “Κινήματος 20ής Οκτώβρη” στο άγαλμα Τρούμαν (το έκανε να γέρνει) και άλλες δυο κάτω από αυτοκίνητα ΕΙΡΤ (Ζάππειο)
26/11/1985: Χτύπημα λεωφορείου ΜΑΤ κοντά στο «Κάραβελ», νεκρός ο αρχιφύλακας Ν. Γεωργακόπουλος, δύο τραυματίες αστυνομικοί (17Ν)
27/11: Κούβα: Ημέρα μαρτύρων, Μπούρμα: Εθνική γιορτή
28/11:

Παναμάς: Ημέρα ανεξαρτησίας, Τσαντ, Μπουρούντι: Ημέρα δημοκρατίας (1966)
28/11/1925: Παύονται των καθηκόντων τους οι Δ. Γληνός και Αλέξανδρος Δελμούζος γιατί «η διδασκαλία τους κρίνεται επιβλαβής για το έθνος»
29/11: Ημέρα αλληλεγγύης στον παλαιστινιακό λαό
29/11/1947: Ο ΟΗΕ ψηφίζει διαμελισμό Παλαιστίνης σε εβραϊκή και αραβική ζώνη, ένα χρόνο πριν την ίδρυση κράτους Ισραήλ
29/11/1964: Παρακρατικοί ναρκοθετούν τον Γοργοπόταμο πριν από εκδήλωση (δεκατρείς νεκροί, πενήντα τραυματίες)
29/11/1970: Επεισόδια έξω από κινηματογράφο “Παλλάς” όταν η αστυνομία επιχειρεί να διαλύσει 1.500 νέους που θέλουν να δουν το “Γούντστοκ”, δεκατρείς συλλήψεις.

ΣΥΡΙΖΑ... DIY

Με την παρουσία του Τσίπρα στην πορεία για το Πολυτεχνείο δόθηκε το σύνθημα για μια νέα καμπάνια εγγραφής μελών, που στοχεύει στους νέους. Φαίνεται ότι το «πάρε τον ΣΥΡΙΖΑ στα χέρια σου» δεν απέδωσε και πολύ, οπότε αναζητήθηκε νέο διαφημιστικό «κόνσепт», πιο νεανικό, πιο «μουράτο». Πρώτα έρχεται το γλείψιμο: «Ελάτε να ανοίξουμε σε ανθρώπους, σε προτάσεις, σε ιδέες», «σας χρειαζόμαστε τον καθένα και την καθεμιά ξεχωριστά και όλους μαζί για να φτιάξουμε το νέο παράδειγμα, ένα μεγάλο κόμμα που θα δίνει μάχες, θα κάνει αντιπολίτευση, θα υπάρχει ζωντανό στην κοινωνία και θα προσπαθεί να πείσει ώστε ο ΣΥΡΙΖΑ να ξαναπάρει τη διακυβέρνηση της χώρας. Ετσι η πλατφόρμα isyriza.gr είναι το "ανοιχτήρι", που θα ανοίξει τις επιθυμίες, τις σκέψεις, τις προτάσεις των ανθρώπων. Και ο καθένας και η καθεμιά που μπαίνει σε αυτή γνωρίζει ότι από την πρώτη στιγμή έχει σημαντικό ρόλο».

Μετά ακολουθεί η αμερικανιά, όπως την εξηγήει non paper της Κουμουνδούρου: «Όλο αυτό στο οποίο τους καλεί [τους νέους η συριζοκαμπάνια] δεν φτιάχνεται από ειδικούς, φτιάχνεται από ανθρώπους, απλούς και καθημερινούς. Είναι χειροποίητο. Είναι δηλαδή DIY. Ετσι το μήνυμα είναι "Do isyriza Yourself", δηλαδή "φτιάξε τον ΣΥΡΙΖΑ ο καθένας και η καθεμιά ξεχωριστά", "φτιάξε τον ΣΥΡΙΖΑ καλύτερα - φτιάξε τον ΣΥΡΙΖΑ μαζί μας».

Θα το 'λεγες και καμπάνια της απελπισίας. Διότι το DIY είναι καλό για να φτιάξεις καμιά βιβλιοθήκη (σ' αυτό στηρίζονται και εμπορικές μπίζνες τύπου IKEA), όχι όμως για να φτιάξεις κόμματα (ιδιαίτερα σε περιόδους όπου δεν υπάρχει κοινωνική τάση προς την πολιτική οργάνωση, αλλά κυριαρχούν η απογοήτευση, η ηττοπάθεια και η ιδιώτευση). Αλλωστε, αυτοί στους οποίους απευθύνεται η καμπάνια ξέρουν πολύ καλά ότι δε θα έχουν κανένα ρόλο στον ΣΥΡΙΖΑ του Τσίπρα και της κλίκας του. Ασε που βρισκόμαστε σε περίοδο που ακόμα και οι χίπστερ βαριούνται να κάνουν... πολιτική διά του πληκτρολογίου. Αλλο τότε που φτιάχτηκε το Ποτάμι, άλλο τώρα. Δεν πρόκειται, λοιπόν, να έχει μεγάλη ανταπόκριση η καμπάνια, δεν πρόκειται να υπάρξει ρεύμα νέων που θα συρρεύσουν στον ΣΥΡΙΖΑ, γοητευμένοι από το isyriza και την ψευδαίσθηση της συμμετοχής στη λήψη των αποφάσεων. Ακόμα και αυτοί που εξακολουθούν να γοητεύονται από την αστική πολιτική και τις Σειρήνες του κοινοβουλευτικού κρετινισμού προτιμούν να παραμείνουν ψηφοφόροι, παρά να γίνουν μέλη. Γι' αυτό και δεν ξαναδιβάσαμε τίποτα για το μεγαλεπήβολο στόχο να αποκτήσει ο ΣΥΡΙΖΑ 180.000 μέλη (το 10% των ψηφοφόρων του). Σε συζητήσεις τους με δημοσιογράφους του αστικού Τύπου οι Τσιπραίοι όλο και κατεβάζουν το στόχο.

Αυτό πρέπει να χαροποιεί ιδιαίτερα τη φράζια των 53+, που το Σαββατοκύριακο 9-10 Νοέμβρη πραγματοποίησε πανελλαδική συνάντηση σε ξενοδοχείο του κέντρου της Αθήνας «με οδηγό την αριστερή, ριζοσπαστική φυσιογνωμία του ΣΥΡΙΖΑ» (μψηχτή για τους Τσιπραίους και τα κεντροαριστερά ανοίγματα). Οσο λιγότεροι followers του Τσίπρα γραφούν στον ΣΥΡΙΖΑ τόσο μεγαλύτερο θα είναι το δικό τους σχετικό βάρος στις εσωκομματικές διαδικασίες.

Για τους 53+, στόχος είναι «ένα μεγάλο, λαϊκό, δημοκρατικό ως προς τις λειτουργίες του, ριζοσπαστικό κόμμα της Αριστεράς». Την κυβερνητική πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ την υπερασπίζονται με φανατι-

σμό ζηλωτών: «Ο ΣΥΡΙΖΑ, μέσα σε πολύ δύσκολες συνθήκες, έχοντας εφαρμόσει σε οικονομικό επίπεδο για μεγάλο χρονικό διάστημα ένα πρόγραμμα που δεν ήταν δικό του, ήταν ξένο προς τις ιδέες του και αποτέλεσμα αδίστακτου εκβιασμού, κατάφερε να συγκεντρώσει 31,5%, ακριβώς γιατί υπερασπίστηκε την κοινωνική πλειοψηφία και τις ανάγκες της μέσα σε αυτό το ασφυκτικό πλαίσιο». Η κριτική τους (λέμε τώρα) περιορίζεται στη μετεκλογική στάση του ΣΥΡΙΖΑ που «φαίνεται πολλές φορές υποτονική και αμήχανη» (ένας λόγος παραπάνω για να κάνει ο Τσίπρας το σόου στην πορεία). Διαφωνούν και με τη σκανδαλογία. Για να τους απαντήσει έμπρακτα ο Τσίπρας, καταθέτοντας δύο φορές την ίδια επίκαιρη ερώτηση στον Μητσοτάκη, που θα είναι και η πρώτη που θα συζητηθεί στη λεγόμενη «ώρα του πρωθυπουργού», με θέμα την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Η σκανδαλογία στην πρώτη γραμμή κι όποιος αντέξει.

Πάντως, και οι 53+ την αντιπολίτευση τη θέλουν **στηριγμένη στο «κυβερνητικό έργο**, με τις επιτυχίες αλλά και τις αδυναμίες ή και τις αστοχίες του», που «έχει δημιουργήσει μια πλούσια εμπειρία σε ιδέες, σε πολιτικές, σε πολιτικό και επιστημονικό προσωπικό, σε μια καλύτερη κατανόηση των ευκαιριών αλλά και των δυσκολιών που δημιουργούν οι συσχετισμοί εντός και εκτός Ελλάδας». Οι τύποτα... εξαλλοσύνες δηλαδή.

Εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι το... «μαρούλι», η κομματική εξουσία, της οποίας διεκδικούν σημαντικό μερίδιο, διότι -όπως λένε- «όλος αυτός ο κόσμος, τα μέλη του ΣΥΡΙΖΑ που με τόση αλαζονεία λοιδορούνται από κάποιους δημοσιογράφους, είναι αυτά που με περισσότερη ανιδιοτέλεια και πάθος έχουν δώσει όλες τις μεγάλες μάχες του ΣΥΡΙΖΑ, είναι αυτά που κουβάλησαν στις πλάτες τους το κόμμα από το 3% στην κυβέρνηση, είναι αυτά που έδωσαν χωρίς καμία προσωπική οικονομία όλες τις μεγάλες μάχες της Αριστεράς. Αυτοί νίκησαν, όχι οι μεγαλόσχημοι των ΜΜΕ, και αυτοί θα ξανανικήσουν» (τ' ακούς Λακίπουλε, που γράφεις ότι «ο Τσίπρας πρέπει να ξεμπερδεύει με τις μειοψηφίες στο κόμμα του και να δει τη μεγάλη εικόνα»).

Οι 53+ διακηρύσσουν ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα «και ασφαλώς όχι "παράταξη"» και πως «οι όποιες αναζητήσεις για αλλαγή ονόματος ή για συμπλήρωσή του για να "χωρέσει" συμμαχούς μπορεί να δημιουργήσει συγχύσεις». Δηλώνουν «ανοιχτοί, ορθάνοιχτοι στον απλό κόσμο, που έρχεται ανιδιοτελώς να προσφέρει στην κοινή προσπάθεια», αποκαλούν τους πασόκους που όψιμα προσέγγισαν τον ΣΥΡΙΖΑ «χρήσιμους συνομιλητές με διαφορετικά πολιτικά βιώματα από τα δικά μας» και τους εντάσσουν στο πλαίσιο της «πολιτικής συμμαχιών» και όχι εντός του ΣΥΡΙΖΑ. Οσο για τον isyriza, θεωρούν πως «όλες και όλοι συμφωνούμε στην ανάγκη αξιοποίησης των ψηφιακών εργαλείων. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι μετατρέπουμε το κόμμα μας σε έναν ψηφιακό πολιτικό φορέα που λειτουργεί, πολιτεύεται, αποφασίζει με κλικ και λάικ». Και συνοψίζοντας την αφόρητη φλυαρία (χαρακτηριστικό των συριζαίων), καταλήγουν διλημματικά: «Θα παραμείνει ο ΣΥΡΙΖΑ κόμμα της ριζοσπαστικής Αριστεράς ή θα μετασχηματιστεί σε μια θολή παράταξη του λεγόμενου προοδευτικού/δημοκρατικού χώρου; Θα διατηρήσει την ταυτότητά του, τα φυσιογνωμικά του χαρακτηριστικά ή ο "νέος" ΣΥΡΙΖΑ δεν χρειάζεται ταυτότητα, ούτε αξίες, ούτε ιδεολογία, κάτι σαν σούπερ-μάρκετ, που διαθέτει τα πάντα αλλά στην πραγματικότητα τα ασημαντα, τα εφήμερα, της μόδας».

Αυτό ακριβώς σκοπεύουν να κάνουν ο Τσίπρας και η παρέα του και έχουν τους συσχετισμούς για να το πετύχουν στο συνέδριο μετά από μερικούς μήνες. Σ' αυτό, άλλωστε, παραδειγματίζεται από το μεγάλο «σχολείο» του παλιού, ανδρεοπαπανδρεϊκού ΠΑΣΟΚ. Οι φράξιες φλυαρούσαν ακατάπαυστα, αλλά τις αποφάσεις τις έπαιρναν ο Παπανδρέου με μια μικρή ομάδα πιστών συνεργατών του (οι οποίοι μπορεί και να μην είχαν ανώτερα κομματικά πόστα, όπως π.χ. ο Α. Λιβάνης).

Μέρες προτού οι 53+ δημοσιοποιήσουν την πλατφόρμα τους, ο Τσίπρας, που κάνει σόλο περιοδείες σε διάφορες πόλεις, προσπαθώντας να μαζέψει πρώην πασόκους και να τους γράψει ως μέλη του ΣΥΡΙΖΑ, έλεγε σε συγκέντρωση (που βαφτίστηκε «ανοιχτή συνέλευση») στην Κοζάνη: «Ταυτόχρονα θέλουμε να αξιοποιήσουμε τον νέο τρόπο που επικοινωνούν σήμερα οι πολίτες, τις νέες τεχνολογίες. Γι' αυτό τον λόγο και ξεκινήσαμε αυτή την προσπάθεια με τον ιντερνετικό ΣΥΡΙΖΑ, το isyriza.gr, δηλαδή θέλουμε να φτιάξουμε μια πλατφόρμα διαδραστικής επικοινωνίας. Σε πρώτη φάση είναι μόνο **για την εγγραφή μελών** αλλά μέχρι τέλους του χρόνου θα είναι μια πλατφόρμα που κανείς θα μπορεί να ενημερώνεται, να συμμετέχει, να λέει τη γνώμη του, να συντονίζεται, **να ψηφίζει για τις αποφάσεις μας**, να είναι ένας ουσιαστικός συμμετέχων». Μ' άλλα λόγια, τους έχει «γραμμένους» κανονικά τους 53+ και τους Σκουρλετοφιληδες, ξέροντας ότι δεν μπορούν να τον εμποδίσουν σε τίποτα, καθώς και αυτοί τον έχουν αναγορεύσει στο «δυνατό χαρτί του ΣΥΡΙΖΑ» ως κόμματος εξουσίας.

Η ηλεκτρονική πλατφόρμα χρησιμοποιείται για την εγγραφή νέων μελών και μόνο. Δεν είναι όμως καθόλου βέβαιο ότι όσοι θα γραφούν ηλεκτρονικά θα περάσουν μετά και από την τοπική οργάνωση μελών για να ολοκληρώσουν την εγγραφή τους. Αν δε γίνει αυτό, τότε οι «παλιοί» θα βρεθούν σε πλεονεκτική θέση, καθώς θα διατηρηθούν οι υπάρχοντες συσχετισμοί. Από την άλλη, τι θα γίνει με τους πασόκους που προσχώρησαν εσχάτως και που ακόμα παραμένουν υπό την ομπρέλα της «προοδευτικής συμμαχίας»; Θα παραμείνουν ως σύμμαχοι, όπως θέλουν οι 53+, ή θα ενταχθούν στον ΣΥΡΙΖΑ, όπως τους έχει υποσχεθεί ο Τσίπρας; Επομένως, μέχρι το συνέδριο θα δούμε και άλλα επεισόδια εσωκομματικών συγκρούσεων.

ΥΓ. Να λέμε για τις κοτσάνες της Δόμνας Μιχαηλίδου ή της Κατερίνας Νοτοπούλου, αλλά να μην καταπίνουμε τις κοτσάνες του Τσίπρα, που προσδίδουν την αγραμματοσύνη και το σουσουδιόμο του. Την απάντηση για τη... μισή πορεία που έκανε στις 17 Νοέμβρη την είχε έτοιμη («η πορεία για το Πολυτεχνείο δεν είναι σαν τον μαραθώνιο, ούτε είναι αγώνας δρόμου για να τερματίσεις στο Καλλιμάρμαρο, άρα δεν έχει τόση σημασία αν έκατσα μέχρι το τέλος»), όμως όταν προσπάθησε να σολάρει αυτοσχεδιάζοντας, μας είπε για το κρατικό ελβετικό ραδιόφωνο της Ντόιτσε Βέλε, από το οποίο ενημερώνονταν οι αντιστασιακοί στην Κατοχή! Γερμανική είναι η Ντόιτσε Βέλε, το 1953 ιδρύθηκε και την άκουγε πολύς κόσμος επί χούντας. Οσο για τους αντιστασιακούς της Κατοχής, αυτοί ενημερώνονταν από τον παράνομο Τύπο του ΚΚΕ και του ΕΑΜ και από τα «χωνιά» που έβγαζαν τις νύχτες στις γειτονιές (αν έχεις ακούσει κάτι, Αλέξη). Αν και απόφοιτος ΕΜΠ, θεωρητικά και ιστορικά είναι αγράμματος. Αυτό δεν τον εμπόδισε να διαχειριστεί με επιτυχία την κυβέρνηση του ελληνικού καπιταλισμού.

Ρέκβιεμ για το ΠΑΣΟΚ

Γίνεται συνέδριο κόμματος εξουσίας χωρίς τους πρώην προέδρους του; Κόμματος εξουσίας τρόπος του λέγειν, γιατί το ΠΑΣΟΚ έχει προ πολλού χάσει αυτή την ιδιότητα και δεν υπάρχει περίπτωση να την ξαναβρεί (τουλάχιστον στο ορατό μέλλον). Ισως όμως να είναι αυτή η χαμένη αίγλη που καθιστά πιο επιτακτική την παρουσία των πρώην προέδρων στο συνέδριο. Για να μη φαίνεται τόσο έρημη και μόνη η Φώφη.

Εριξε τα μούτρα της, λοιπόν, και έστειλε προσκλήσεις και στους τρεις. Ο Βενιζέλος ευχήθηκε καλή επιτυχία, καθιστώντας μ' αυτόν τον τρόπο σαφές ότι δεν προτίθεται να παραστεί. Αλλωστε παθαίνει αλλεργία άμα βλέπει τη Φώφη. Ο Γιωργάκης φρόντισε να λείπει στο εξωτερικό για δουλειές (μια συνάντηση με πρώην ΥΠΕΞ στη Βιέννη) και δεν είναι καθόλου σίγουρο ότι θα προλάβει να παραστεί, μολονότι θα προσπαθήσει, όπως είπαν συνεργάτες του. Αυτός, βέβαια, δεν είναι ΠΑΣΟΚ, είναι ΚΙΔΗΣΟ και ΚΙΝΑΛ. Εμενε μόνο ο Σημίτης. Η Φώφη έριξε ακόμα πιο πολύ τα μούτρα της και πήγε να τον συναντήσει στο γραφείο του στη Βουλή. Στο γραφείο του Σημίτη, όχι το δικό της, μη χαλάσουμε και την ιεραρχία. Ακόμα κι αυτός δεν της έδωσε σαφή απάντηση για το αν θα παραστεί.

Δεν ξέρουμε (και δεν μας νοιάζει κιόλας) αν ο Σημίτης θα πάει στην έναρξη του συνεδρίου. Αν θα πάει, όμως, θα το κάνει επειδή το έχει ανάγκη, καθώς η κίνηση κάποιων «ορφανών» του να βγάλουν κείμενο αλληλεγγύης στον... «πολιτικό κρατούμενο Γιάννο Παπαντωνίου» τον έφερε και πάλι σε δύσκολη θέση. Για να μην πούμε και για την αθώωση του Τσουκάτου λόγω παραγραφής, που επανέφερε στη μνήμη το «λάδωμα» του ΠΑΣΟΚ με 1 εκατομμύριο ευρώ από τη Siemens. Αντε να πείσεις τον κόσμο ότι η μίζα ήταν μόνο 1 εκατ., ότι μίζα πήραν μόνο από τη Siemens και όχι και από άλλες εταιρίες και ότι ο Σημίτης δεν είχε ιδέα για όλ' αυτά. Αντε να πείσεις ότι η επιχείρηση «αλληλεγγύη στον πολιτικό κρατούμενο Γιάννο» οργανώθηκε ερήμην του Σημίτη. Αντε να πείσεις ότι ο Σημίτης ήταν ένας αδιάφθορος πρωθυπουργός που περιβαλλόταν από διεφθαρμένους υπουργούς, για τη δράση των οποίων δεν είχε πάρει χαμπάρι. Και καλά ο Ακης, ήταν από άλλη φράξια, αλλά ο Γιάννος; Γκεσέμι των «εκσυγχρονιστών» ήταν, σαρξ εκ της σαρκός τους.

Μπορεί κάποια παπαγαλάκια, που τα τάισε καλά τα χρόνια που βρισκόταν στην εξουσία, να εξακολουθούν να αγιογραφούν τον Σημίτη, όμως για τον ελληνικό λαό ο «Κινέζος» είναι εδώ και πολύ καιρό όχι μόνο «τελειωμένος» πολιτικά αλλά και «τοξικός». Το γεγονός ότι η Φώφη καταφεύγει σ' αυτόν και τον παρακαλεί να πάει για να δώσει λάμψη στο συνέδριό της είναι μια ακόμα απόδειξη του «ΠΑΣΟΚ τέλος». Στο ίδιο συμπέρασμα οδηγεί και το γεγονός ότι εσωκομματική αντιπολίτευση στη Φώφη κάνει ο Πολ ο Γερουλάνος, ένας αριστοκρατικής καταγωγής επιχειρηματίας που βρέθηκε στο ΠΑΣΟΚ ως φίλος του Γιωργάκη και ήταν ένας από τους «κηπουρούς» του, όπως οι ίδιοι οι πασόκοι αποκαλούσαν κοροϊδευτικά τους ανθρώπους του ΓΑΠ, οι οποίοι αντλούσαν δύναμη μόνον απ' αυτόν.

Ο Ανδρουλάκης, που λόγω ηλικίας (και μόνο) αποτελεί το νέο στο ΠΑΣΟΚ δεν είναι σίγουρο ότι θα πάρει μέρος στο συνέδριο. Αν γίνονταν εκλογές για συνέδρους, θα μπορούσε να δοκιμάσει την τύχη του, εκλέγοντας ενδεχομένως μεγαλύτερο ποσοστό. Όμως με τους συνέδρους του ΚΙΝΑΛ, διορισμένους από τη Φώφη και το μηχανισμό της και όχι εκλεγμένους, δε θα είχε καμιά τύχη. Αν πάει στο συνέδριο, θα το κάνει καθαρά για τυπικούς λόγους, φροντίζοντας να μη χρησιμοποιηθεί σαν ντεκόρ της Φώφης. Την Τετάρτη, πάντως, είδαμε να δημοσιεύεται ολοσέλιδο άρθρο του για το Προσφυγικό στα «Νέα», το οποίο υπέγραφε ως «ευρωβουλευτής». Σκέτα, χωρίς να αναφέρει τίνος κόμματος είναι ευρωβουλευτής.

Η Φώφη θα ήθελε να είναι καλύτερα τα πράγματα, αλλά δεδομένων των συνθηκών μάλλον χαίρεται. Θα κάνει ένα συνέδριο-φέστα, μόνο με τους κολαούζους της και θα κλείσει και τυπικά τα «Βιβλία» του ΠΑΣΟΚ, το οποίο πλέον θα υπάρχει μόνο μέσα από το ΚΙΝΑΛ. Και μη μας πείτε ότι αυτό το εγχείρημα δεν έχει προοπτικές. Τι προοπτικές θα μπορούσε να έχει οποιοδήποτε εγχείρημα με αρχηγό τη Φώφη; Η ίδια ενδιαφέρεται να κρατήσει αυτό το μικρό κόμμα για όσο καιρό μπορέσει. Μετά θα περάσει στην πολιτική συνταξιοδότηση (αν δεν ενταχθεί στη ΝΔ). Τους ίδιους υπολογισμούς κάνουν και άλλα στελέχη της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΚΙΝΑΛ, όπως ο Λοβέρδος ή ο Καμίνης. Αφού κατάφεραν να εκλεγούν (ή να διοριστούν) βουλευτές, έχουν όλο το χρόνο να καθορίσουν το μέλλον τους.

Το βέβαιο είναι πως όλοι αυτοί που κάνουν κουμάντο στο ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ δεν προσανατολίζονται πλέον προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Οι περισσότεροι αισθάνονται μίσος για τον ΣΥΡΙΖΑ και τους Τσιπραίους, ενώ ξέρουν πως αν έκαναν κίνηση προσέγγισης θα τους «έτρωγαν» πρώτοι οι πρώην πασόκοι που έχουν ήδη εγκατασταθεί στον ΣΥΡΙΖΑ. Λογικά θα κινηθούν προς την κατεύθυνση της ΝΔ, σε μια περίοδο που ο Μητσοτάκης θα τους έχει ανάγκη. Μια χαρά βολεύτηκαν ο Χρυσόχοϊδης και η Ζορμπά, γιατί όχι αυτοί;

Η βάση της πολιτικής

Η Τουρκία είναι η χώρα που το γερμανικό μονοπώλιο Volkswagen αποφάσισε να χτίσει ένα καινούργιο εργοστάσιο. Η επίσημη ανακοίνωση της συμφωνίας αναμενόταν για τα τέλη Οκτώβρη, αλλά έχει καθυστερήσει εξαιτίας της εισβολής της Τουρκίας στη Συρία. Ακούστηκαν διαμαρτυρίες από τα συνδικάτα της εταιρίας στη Γερμανία και η διοίκηση αποφάσισε να καθυστερήσει τις ανακοινώσεις. «Δεν πιεζόμαστε χρονικά ώστε να αναζητήσουμε εναλλακτικές χώρες για την κατασκευή του εργοστασίου», δήλωσε την 1η Νοέμβρη ο οικονομικός διευθυντής της VW Φρανκ Βάλτερ.

Η επένδυση θα είναι τεράστια. Της τάξης των 1,3 δισ. ευρώ. Το εργοστάσιο θα απασχολεί γύρω στους 4.000 εργάτες και θα παράγει 300.000 αυτοκίνητα το χρόνο, προοριζόμενα να καλύψουν τις αγορές της Τουρκίας και της Μέσης Ανατολής. Φυσικά, στο παρασκήνιο συνεχίζονται τα παζάρια ανάμεσα στο τουρκικό κράτος και τη διοίκηση της VW, η οποία ζητά περισσότερες φοροαπαλλαγές. Όταν υπάρξει κατάληξη, η συμφωνία θα υπογραφεί από τον πρόεδρο της VW Χέρμπερτ Ντις και τον πρόεδρο της Τουρκίας Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν.

Εάν όλα εξελιχθούν όπως έχουν σχεδιαστεί, τι λέτε; Υπάρχει περίπτωση η οποία γερμανική κυβέρνηση να ακολουθήσει «αντιτουρκική» πολιτική; Ποιος καθορίζει την εξωτερική πολιτική, οι «αρχές» των αστών πολιτικών που διοικούν μια ιμπεριαλιστική χώρα ή οι απαιτήσεις των μονοπωλίων αυτής της χώρας;

ΥΓ. Δε χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί η VW επενδύει στην Τουρκία και όχι στην Ελλάδα. Τα μεροκάματα στην Τουρκία είναι χαμηλότερα από την Ελλάδα, η τουρκική αγορά είναι μερικές φορές μεγαλύτερη από την ελληνική και η Τουρκία, ως μουσουλμανική χώρα, έχει καλύτερους διαύλους με άλλες χώρες στη Μέση Ανατολή.

Κουκούλωσαν εγκλήματα πολέμου

Εγγραφα που διέρρευσαν στο BBC και τους Sunday Times αποκαλύπτουν ότι βρετανοί στρατιώτες διέπραξαν εγκλήματα πολέμου στο Ιράκ και το Αφγανιστάν, τα οποία κουκούλώθηκαν από την ηγεσία του στρατού και τις κυβερνήσεις. Στα εγκλήματα που κουκουλώθηκαν περιλαμβάνονται δολοφονίες από στρατιώτη της επίλεκτης μονάδας SAS καθώς και θάνατοι υπό κράτηση, φυλοδαρμοί, βασανιστήρια και σεξουαλική κακοποίηση κρατουμένων από μέλη της μονάδας πεζικού Black Watch.

Οι στρατιωτικοί ντετέκτιβ που ανακάλυψαν τα στοιχεία γι' αυτά τα εγκλήματα δήλωσαν στην ετήσια έρευνα των Sunday Times και τη διάσημη εκπομπή Panorama του BBC, ότι οι ανώτεροι διοικητές έκρυψαν τα στοιχεία της έρευνάς τους «για πολιτικούς λόγους». «Το υπουργείο Αμυνας δεν είχε καμία πρόθεση να διώξει οποιονδήποτε στρατιωτικό οποιουδήποτε βαθμού, εκτός αν αυτό ήταν απολύτως απαραίτητο και δεν μπορούσαν να κάνουν αλλιώς», δήλωσε ένας ντετέκτιβ στο BBC.

Φυσικά, το υπουργείο Αμυνας διέψευσε τις αποκαλύψεις των ντετέκτιβ, δηλώνοντας ότι οι αποφάσεις των εισαγγελέων και των ανακριτών ήταν «ανεξάρτητες» και αφορούσαν «εξωτερική επίβλεψη και νομικές συμβουλές».

Οι κατηγορίες προήλθαν από δύο πρωτοβουλίες έρευνας για εγκλήματα πολέμου, την Ομάδα Ιστορικών Κατηγοριών για το Ιράκ και την Επιχείρηση Northmoor, η οποία ασχολήθηκε με το Αφγανιστάν (η υπόθεση έκλεισε το 2017 χωρίς καμιά κατηγορία). Η κυβέρνηση έκλεισε τις έρευνες αφού ένας νομικός, ο Φιλ Σάινερ, που είχε μαγνητοφωνήσει εκατοντάδες καταγγελίες, στερήθηκε του δικαιώματος να ασκεί δικηγορία, κατηγορούμενος ότι πλήρωσε ανθρώπους στο Ιράκ για να βρει πελάτες. Η Διεθνής Αμνηστία και πρώην ερευνητές των δύο πρωτοβουλιών έρευνας επικρίνουν την κυβερνητική απόφαση, δηλώνοντας ότι οι πράξεις του Σάινερ χρησιμοποιήθηκαν από την κυβέρνηση ως πρόσχημα για να κλείσουν οι έρευνες, οι οποίες βρήκαν αδικήματα διαπραγμένα σε υψηλό επίπεδο.

Οι Sunday Times ανέφεραν ότι οι στρατιωτικοί ντετέκτιβ ανακάλυψαν ισχυρισμούς για παραποιημένα έγγραφα που ήταν «αρκετά σοβαρά για να οδηγήσουν σε δίωξεις ανώτερων αξιωματικών». Όπως αναφέρουν, ένας από τους ανώτερους διοικητές της SAS παραπέμφθηκε σε εισαγγελείς για προσπάθεια να σταματήσει την πορεία της δικαιοσύνης πριν από την ολοκλήρωση των ερευνών. Όπως γράφει η εφημερίδα, οι αποκαλύψεις θα μπορούσαν να οδηγήσουν σε έρευνα για εγκλήματα πολέμου στο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, αν αποκαλυπτόταν ότι το Ηνωμένο Βασίλειο δεν κατάφερε να κρατήσει το στρατό του σε τάξη. Ο υπουργός Εξωτερικών Ντόμινικ Ράμπ δήλωσε στο BBC την περασμένη Κυριακή ότι, παρά την έλλειψη διώξεων, υπήρξε η «σωστή ισορροπία» ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν υπήρξαν «ψευδείς ισχυρισμοί».

Τίποτα από τα παραπάνω δεν εκπλήσσει, φυσικά. Ετσι δρουν οι ιμπεριαλιστικοί στρατοί. Και το Ηνωμένο Βασίλειο έχει μακρά παράδοση, από την εποχή της Βρετανικής Αυτοκρατορίας, στη διάπραξη εγκλημάτων πολέμου από τα στρατεύματά του και στη συγκάλυψή τους από το κράτος. Οι μακελάρηδες των ιμπεριαλιστικών στρατών πρέπει να έχουν τη βεβαιότητα του ακαταδίκου για να κάνουν ανενόχλητοι τη δουλειά τους.

Ιράν

Αντιλαϊκά μέτρα γεννούν βίαιες αντιστάσεις

Η εκτίναξη της τιμής της βενζίνης σε μία από τις μεγαλύτερες πετρελαιο-παραγωγούς χώρες στον κόσμο, το Ιράν, δεν μπορούσε παρά να προκαλέσει κύμα διαδηλώσεων που πολλές φορές απέκτησαν βίαιο χαρακτήρα. Με τα νέα μέτρα που ανακοίνωσε η κυβέρνηση την προηγούμενη εβδομάδα, η τιμή της βενζίνης αυξάνεται από τα δέκα στα δεκαπέντε χιλιάδες ριάλ (11 λεπτά του ευρώ) ανά λίτρο, δηλαδή κατά 50%. Αυτό ωστόσο ισχύει για το όριο των 60 λίτρων βενζίνης το μήνα. Πέρα από αυτό το όριο, η τιμή τριπλασιάζεται!

Μπορεί σ' εμάς εδώ να φαίνεται ότι δεν τρέχει και τίποτα, αφού η τιμή της βενζίνης είναι πολύ μικρότερη από αυτή που πληρώνουμε, όμως θα πρέπει να δούμε αυτά τα μέτρα σε συνδυασμό με το κόστος ζωής στο Ιράν και με το γεγονός ότι είναι μία πετρελαιοπαραγωγός χώρα (επομένως λογικό είναι η τιμή της βενζίνης να είναι πολύ χαμηλότερη). Μην ξεχνάμε, επίσης, ότι ένα μεγάλο μέρος της τιμής της βενζίνης στη χώρα μας είναι φόροι, δηλαδή «νταβατζιλίκι» στο κράτος, που δε σχετίζεται με το κόστος παραγωγής του πετρελαίου.

Όταν ο βασικός μισθός, ακόμα και μετά την αύξηση κατά 36.5% που αποφασίστηκε τον περασμένο Μάρτη, βρίσκεται στα επίπεδα των 110 ευρώ το μήνα, τότε καταλαβαίνει κανείς πόσο απλησίαστη είναι η βενζίνη για τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Ακόμα όμως και για τα λιγότερο φτωχά εργαζόμενα στρώματα, με μεγαλύτερους μισθούς (της τάξης των 700 ευρώ, που είναι ο μέσος μηνιαίος μισθός), η αύξηση της τιμής των καυσίμων ήταν σίγουρα μεγάλο πλήγμα.

Το πρόβλημα γίνεται ακόμα μεγαλύτερο, αν αναλογιστεί κανείς τις επιπτώσεις του αμερικανικού εμπάργκο αλλά και της κρίσης που περνά ο ιρανικός καπιταλισμός τον τελευταίο χρόνο. Σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία του Ιράν, οι τιμές ορισμένων βασικών ειδών διατροφής, όπως οι μπανάνες και ο το-

ματοχυμός, αυξήθηκαν πάνω από 170% μέσα σε ένα χρόνο, ενώ το ψωμί αυξήθηκε κατά 25%-35% και το κρέας πάνω από 55% (βλ. <https://en.radiozamaneh.com/29237/>)! Ανοδική πορεία ακολούθησαν και τα νοίκια, που στην Τεχεράνη αυξήθηκαν κατά 17% μέσα σε ένα εξάμηνο.

Επόμενο ήταν οι διαδηλωτές να βγουν στους δρόμους αγριεμένοι, σε πολλές πόλεις της χώρας, χτυπώντας τράπεζες και δημόσια κτίρια, ενώ δεν έλειψαν και οι λεηλατήσεις μαγαζιών. Αυτό προκάλεσε την οργή της εξουσίας που απάντησε με άγρια καταστολή, η οποία έχει κοστίσει τη ζωή σε 25 άτομα μέχρι στιγμής. Οι «Φρουροί της επανάστασης» ξεκίνησαν τις απειλές ότι δε θα αφήσουν κανέναν να προκαλέσει χάος στη χώρα. Στο ίδιο μήκος κύματος κι ο πρόεδρος Χασάν Ροχανί που παρουσίασε το μέτρο της εκτίναξης της τιμής των καυσίμων σαν... φιλολαϊκό, υποσχόμενος ότι με αυτά τα χρήματα θα ενισχυθούν τα φτωχότερα στρώματα του πληθυσμού!

Όμως η ουσία βρίσκεται στην προσπάθεια της κυβέρνησης να μειώσει τις επιδοτήσεις που σύμφωνα με το ΔΝΤ «κοστίζουν» 1.6% του ΑΕΠ, αλλά και στην προσπάθεια να διαχειριστεί την κρίση που μαστίζει το Ιράν. Αλλωστε, το

ΔΝΤ χρόνια τώρα ζητά από το Ιράν να καταργήσει τις επιδοτήσεις, πράγμα που επιχείρησε χωρίς επιτυχία το 2010.

Είναι βολικό για το καθεστώς των αγιατολάχ, που ήρθαν στην εξουσία σφετεριζόμενοι τη μεγάλη επανάσταση κατά του σάχη πριν από τέσσερις δεκαετίες, να τα ρίχνουν όλα στους Αμερικάνους, υποστηρίζοντας ότι είναι αυτοί που βάζουν το χεράκι τους στις διαδηλώσεις! Όμως, ο «λαϊκός καπιταλισμός» του Ιράν είναι ο βασικός ένοχος που κρύβεται πίσω από τις αιτίες της κρίσης. Χρόνια τώρα το ιρανικό κράτος συσσωρεύει χρέη από το πετρέλαιο, ενώ ο λαός ζει σε συνθήκες μεγάλων στερήσεων και τώρα καλείται να πληρώσει ακόμα περισσότερα, καθώς η κρίση έκανε την εμφάνισή της. Γι' αυτό η οργή ξεχειλίζει, πράγμα που οδήγησε στο θάνατο τουλάχιστον 25 διαδηλωτών και τριών στρατιωτών.

Υ.Γ. Νόμπελ... υποκρισίας κερδίζουν επάξια οι ΗΠΑ, που εξέφρασαν την... αλληλεγγύη τους στους διαδηλωτές. Όταν πρόκειται για παλαιστίνιους ή ιρακινούς διαδηλωτές κάνουν την πάπια, αν δεν τους καταγγέλλουν για... τρομοκρατία. Επειδή το ιρανικό καθεστώς δεν το έχουν στο τσεπάκι τους, η «αλληλεγγύη» στους διαδηλωτές δεν κοστίζει τίποτα.

Στο ναδίρ οι κοινωνικές δαπάνες αλλά και η φορολογία των καπιταλιστών στη Βρετανία

Στο χαμηλότερο επίπεδο από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου βρίσκονται οι δαπάνες για την κοινωνική ασφάλιση στη Βρετανία. Αυτό προκύπτει από έκθεση του Ινστιτούτου Ερευνών Δημόσιας Πολιτικής (Institute for Public Policy Research - IPPR), τα συμπεράσματα της οποίας αναδημοσιεύτηκαν στον βρετανικό «Γκάρντιαν» την περασμένη Δευτέρα (βλ. <https://www.theguardian.com/politics/2019/nov/18/uk-social-security-payments-at-lowest-level-since-launch-of-welfare-state>).

Σύμφωνα με το IPPR, οι 73 λίρες (85 ευρώ), που δίνονται κάθε βδομάδα σε 2.3 εκατομμύρια άτομα ως επιδότηση για διάφορους λόγους (π.χ. ανα-

πηρία, επιδότηση ενοικίου ή τέκνων) ισοδυναμούν σήμερα με το 12.5% των μέσων εισοδημάτων. Αντίθετα, το 1948 (χρονιά που θεσπίστηκε για πρώτη φορά το επίδομα ανεργίας) το ποσό αυτό ισοδυναμούσε με το 20% των μέσων εισοδημάτων.

Ως αποτέλεσμα αυτής της εξέλιξης, εκατομμύρια άτομα περιθωριοποιήθηκαν και σήμερα η οικονομική ανασφάλεια έχει ενταχθεί σε αυτό που λέμε «καταστροφικότητα».

Γι' αυτό, το 41% των Βρετανών (21 εκατομμύρια άτομα)

έχουν ανασφάλεια για το τι θα τους προκύψει μέσα στην επόμενη δεκαετία. Πάνω από τους μισούς ψηφοφόρους ανησυχούν για τη φτώχεια και την κοινωνική ανισότητα, θέματα που θα επηρεάσουν την ψήφο τους στις εκλογές που θα γίνουν τον επόμενο μήνα στη Βρετανία. Κι έχουν δίκιο γι' αυτό, αφού τα συσσίτια έχουν αυξηθεί κατά 23% μέσα σε ένα χρόνο, ποσοστό που αποτελεί ρεκόρ από τότε που πρωτοθεσπίστηκαν!

Στον αντίποδα των παραπάνω, η φορολογία των καπιταλιστών ολοένα και μειώνεται. Η τελευταία (πρόσφατη) μείωση από το 28% στο 19% την κατέστησε τη χαμηλότερη στις χώρες του G20!

Νομιμοποιούν τους σιωνιστές εποίκους οι Αμερικάνοι!

«**Η** βία των εποίκων (και ορισμένες φορές άλλων ισραηλινών πολιτών) εναντίον των Παλαιστίνιων έχει εδώ και καιρό γίνει μέρος της καθημερινής ζωής της Κατοχής στη Δυτική Οχθη. Αυτές οι ενέργειες περιλαμβάνουν από το μπλοκάρισμα δρόμων, λιθοβολισμούς σε αυτοκίνητα και σπίτια, επιδρομές σε χωριά και αγροκτήματα, πυρπόληση δασών και ξεριζώματα ελαιόδεντρων και καταστροφές σε φυτείες και ιδιοκτησίες, μέχρι ορισμένες φορές την εκτόξευση κοκτέιλ Μολότοφ ή τη χρήση πραγματικών πυρών. Με το πέρασμα των χρόνων, αυτή η εκτεταμένη βία κατά των Παλαιστίνιων έχει οδηγήσει σε θανάσιμους τραυματισμούς και ακρωτηριασμούς όπως και σε καταστροφές περιουσίας και γης».

Ασφαλώς, ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ Μάικ Πομπέο «ξέχασε» τα παραπάνω, που δεν προέρχονται από κάποια παλαιστινιακή οργάνωση, αλλά από την ισραηλινή B'Tselem που δραστηριοποιείται από το 1989, και περιέχονται σε παλαιότερο άρθρο με τίτλο «Βία εποίκων: Απουσία εφαρμογής του νόμου» (βλ. https://www.btselem.org/settler_violence). «Ξέχασε» επίσης και την απόφαση του ίδιου του Στέιτ Ντιπάρτμεντ το 1978, σύμφωνα με την οποία οι εποικισμοί είναι παράνομοι!

Η ανακοίνωση την περασμένη Δευτέρα, ότι οι ΗΠΑ παύουν να θεωρούν τους εβραϊκούς εποικισμούς, που έχουν κατακλύσει τις παλαιστινιακές περιοχές της Δυτικής Οχθης ξεπερνώντας σαν τα μανιτάρια με-

τά τη βροχή, ως «παραβίαση της διεθνούς νομοθεσίας», ήταν το επόμενο βήμα της κυβέρνησης Τραμπ στο δρόμο προς την πλήρη ευθυγράμμιση με τις σιωνιστικές απαιτήσεις. Οχι ότι η κυβέρνηση Ομπάμα ήταν... αντισιωνιστική, αλλά κρατούσε κάπως τα προσχήματα. Τώρα, μετά από την απόφαση για μεταφορά της αμερικάνικης πρεσβείας στην Ιερουσαλήμ, η αναγνώριση (ντε γιούρε, γιατί ντε φάκτο υπάρχει χρόνια τώρα) των ισραηλινών εποικισμών ολοκληρώνει αυτή την προσέγγιση.

Φαίνεται ότι οι ΗΠΑ, βλέποντας ότι οι «ειρηνευτικές» παγίδες που έστησαν στον παλαιστινιακό λαό δεν περπατούν,

αποφάσισαν να ταυτιστούν πλέον με το χωροφύλακά τους στη Μέση Ανατολή, κανοντάς του όλα τα χατίρια. Ομως, τα τρία εκατομμύρια Παλαιστίνιοι της Δυτικής Οχθης δε συμβιβάζονται με ένα καθεστώς πολιτών δεύτερης κατηγορίας για χάρη πάνω από μισό εκατομμύριο εποίκων.

Αν όμως ο Τραμπ, ο Πομπέο και η παρέα τους νομίζουν ότι έτσι καθαρίζουν με τον παλαιστινιακό αγώνα, είναι βαθιά γελασμένοι. Οι εποικοι, αναπόσπαστο στοιχείο της Κατοχής, θα είναι πάντοτε μισητοί στον παλαιστινιακό λαό, ο οποίος τους θεωρεί εχθρούς και πολεμικούς στόχους.

Χονγκ Κονγκ

Εδώ Πολυτεχνείο!

Η περικύκλωση από την αστυνομία της πολυτεχνικής σχολής του Χονγκ Κονγκ, από το βράδυ της περασμένης Κυριακής, και η προσπάθειά της να εισβάλει την περασμένη Δευτέρα το απόγευμα πνίγοντας στα δακρυγόνα τους φοιτητές που ήταν μέσα, απαντήθηκε με σκληρές συγκρούσεις από τους φοιτητές που έχουν αναβαθμίσει τα μέσα πάλης τους απέναντι στην καταστολή (η φωτογραφία με τον φοιτητή που κρατά ένα τόξο, αποτελεί αδιάψευστο μάρτυρα αυτού του γεγονότος). Ενδεικτική και η παρακάτω ανακοίνωση της αστυνομίας: «Οι ταραξίες συνεχίζουν να εκτοξεύουν βαριά αντικείμενα και βόμβες μολότοφ με μεγάλους καταπέλτες κατά των αστυνομικών. Το βεληκεές βολής τέτοιων καταπελτών μπορεί να φτάσει τα 40 μέτρα... Η αστυνομία προειδοποιεί ότι οι βίαιες ενέργειες στην πολυτεχνική σχολή του Χονγκ Κονγκ έχουν κλιμακωθεί σε ταραχές».

Βλέποντας η τοπική κυβέρνηση ότι δεν τα βγάζει πέρα με τους φοιτητές, ξεκίνησε την τακτική του μαστίγιου και του καρότου. Από τη μία, έκαναν την εμφάνισή τους τμήματα του κινέζικου στρατού (για πρώτη φορά μετά από το 1997, εκτός από μία φορά πέρσι που χρησιμοποιήθηκαν για την αποκατάσταση των ζημιών μετά από τυφώνα), τα οποία για την ώρα δεν ανέλαβαν κατασταλτικό ρόλο αλλά βοήθησαν στον καθαρισμό της περιοχής των διαδηλώσεων, παρατηρώντας ταυτόχρονα με τα κυάλια τις κινήσεις των διαδηλωτών. Από την άλλη, στάλθηκε ομάδα καθηγητών με επικεφαλής τον πρώην πρόεδρο της Βουλής (το διάστημα 2008-2016) Τσανγκ Γιοκ Σινγκ, προκειμένου να πειστούν οι φοιτητές να εγκαταλείψουν το Πολυτεχνείο.

Ο Τσανγκ, αν και ηγείται του μεγαλύτερου φιλο-κινέζικου κόμματος («Δημοκρατική Συμμαχία για την Πρόοδο στο Χονγκ Κονγκ»), έχει τη φήμη του «μετριοπαθή» που έχει την ικανότητα να τα έχει καλά με όλες τις πλευρές. Τη Δευτέρα το βράδυ, ο Τσανγκ με την κουστωδία του έκανε διαπραγματεύσεις με τους φοιτητές, πείθοντας 500 από αυτούς να εγκαταλείψουν το Πολυτεχνείο με την υπόσχεση ότι δε θα κακοποιηθούν κατά τη σύλληψή τους. Από τους 500, οι 200 ήταν ανήλικοι! Η αστυνομία πήρε τα στοιχεία τους και τους άφησε ελεύθερους, όμως η τοπική κυβερνήτης του Χονγκ Κονγκ δήλωσε ότι έχει το δικαίωμα να τους απαγγείλει κατηγορίες στο μέλλον.

Μερικές εκατοντάδες, όμως, εξακολουθούν να βρίσκονται μέσα, χωρίς κανείς να γνωρίζει τι θα επακολουθήσει. Σίγουρα όμως, το κύμα βίας που κατακλύζει το Χονγκ Κονγκ, με επιθέσεις σε δημόσια κτίρια, κλείσιμο πολλών σχολείων, διακοπή σιδηροδρομικών γραμμών και αποκλεισμούς βασικών οδικών αρτηριών, δεν είναι καθόλου εύκολο να κοπάσει, αν η τοπική κυβέρνηση δεν υποσχεθεί αλλαγές ικανές να ικανοποιήσουν κάποια από τα αιτήματα των διαδηλωτών που θέλουν αλλαγή στον τρόπο διακυβέρνησης και λιγότερη εξάρτηση από το Πεκίνο.

Προς νέες εκλογές το Ισραήλ (:)

Προς νέες εκλογές, τις τρίτες σ' ένα χρόνο, φαίνεται να οδεύει το Ισραήλ, καθώς ο Μπένι Γκανζ, που κέρδισε οριακά τις τελευταίες εκλογές, ανακοίνωσε ότι επιστρέφει την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης, καθώς δεν κατάφερε να διαμορφώσει τις κατάλληλες συμμαχίες για ένα βιώσιμο κυβερνητικό σχήμα. Αντίθετα, ο Νετανιάχου επιμένει ότι ακόμα και την τελευταία στιγμή είναι δυνατόν να σχηματιστεί κυβέρνηση ευρείας συμμαχίας από τη σημερινή Κνεσέτ. Με τον ίδιο πρωθυπουργό, φυσικά. Αυτή του η εμμονή, άλλωστε, ήταν εκείνη που εμπόδιζε να σχηματιστεί κυβέρνηση συνεργασίας ανάμεσα στο κόμμα του Γκανζ και το Λικούντ. Η άσκηση δώξης σε βάρος του Νετανιάχου από τον γενικό εισαγγελέα, με βαρύτατες κατηγορίες (διαφθορά, απάτη και κατάχρηση εμπιστοσύνης) ίσως δώσει τη λύση. Πολλά μπορεί να γίνουν τις επόμενες μέρες, αλλά όποιο κι αν είναι το αποτέλεσμα, σχηματισμός κυβέρνησης ή νέες εκλογές, το μόνο που δεν πρόκειται ν' αλλάξει στη σιωνιστική οντότητα είναι η πολιτική στο Παλαιστινιακό.

Λεγεωνάριος Ντόναλντ

Ο Ντόναλντ Τουσκ είναι ο νέος πρόεδρος του ΕΛΚ. Η απόφαση ήταν παρμένη εδώ και καιρό, ανθυποψήφιος δεν υπήρχε και στην τελευταία σύναξη των ευρωδεξιών επικυρώθηκε απλά η εκλογή του Τουσκ. Η οποία υπήρξε γερμανική πρόταση-απαίτηση, φυσικά. Και όταν απαιτούν η Μέρκελ και η κλίκα της, ουδείς στην ευρωδεξιά τολμά να φέρει αντίρρηση. Δεν υπάρχει, άλλωστε, κόμμα ισχυρής ιμπεριαλιστικής χώρας που να έχει τη δύναμη του γερμανικού. Οι Βρετανοί αρμενίζουν αλλού, οι Ιταλοί έχουν τα χάλια τους, τα άλλα δεξιά κόμματα δεν εκπροσωπούν ισχυρές καπιταλιστικές χώρες, ενώ η γερμανική συμμαχία CDU/CSU σέρνει μαζί της τα συντηρητικά κόμματα μιας πλειάδας χωρών (όπως τη ΝΔ, για παράδειγμα, που έσπευσε, διά χειρός Κούλη, να συγχαρεί τον Τουσκ από το Twitter).

Ο ίδιος ο Τουσκ αποτελεί εδώ και τουλάχιστον μια εικοσαετία ένα λεγεωνάριο του γερμανικού ιμπεριαλισμού, από τον οποίο αντλεί την εξουσία του (γι' αυτό και δεν είναι λίγες οι φορές που συμπεριφέρθηκε με σκαίο τρόπο σε υπουργούς, ακόμα και σε πρωθυπουργούς - κάτι ξέρουν οι Τσιπραιόι γι' αυτό). Δεν ξέρουμε αν η γερμανοφιλία είναι οικογενειακή παράδοση των Τουσκ (ο παπούς του είχε στρατολογηθεί ως εθελοντής στη ναζιστική Βέρμαχτ), ο ίδιος ο Ντόναλντ όμως υπήρξε φανατικά γερμανόφιλος καθ' όλη την πολιτική του καριέρα. Οι Γερμανοί, άλλωστε, τον πήραν και από ένα δευτεροκλασάτο στέλεχος της «Αλληλεγγύης» τον έκαναν αρχηγό κόμματος με έμβλημά του τη στήριξη των επιχειρήσεων. Έκανε πρωθυπουργός για μια εφταετία (δύο θητείες, 2007-2014), πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου (δύο θητείες, 2014-2019) και τώρα πρόεδρος του ΕΛΚ. Όπως λένε, μιλάει απαίσια αγγλικά, καθόλου γαλλικά και άπταιστα γερμανικά.

Ινδία: Συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας

Σε συγκρούσεις με την αστυνομία εξελίχθηκαν οι διαδηλώσεις των φοιτητών στο Νέο Δελχί, που συνεχίζονται εδώ και δυο βδομάδες, μετά την απόφαση της κυβέρνησης να αυξήσει τα διδάκτρα. Τα διδάκτρα θα τριπλασιαστούν, φτάνοντας τις 12.000 ρουπίες (167 δολάρια) το μήνα, καθιστώντας απαγορευτική τη φοίτηση για τα παιδιά από φτωχά λαϊκά στρώματα. Σύμφωνα με την Ένωση των φοιτητών, οι μισοί φοιτητές στα μεγάλα πανεπιστήμια προέρχονται από οικογένειες με ετήσιο εισόδημα κάτω από 144.000 ρουπίες. Δηλαδή, το ετήσιο οικογενειακό εισόδημα δε θα φτάνει ούτε για τα διδάκτρα ενός παιδιού.

Η αστυνομία έστησε οδοφράγματα γύρω από το Πανεπιστήμιο Jawaharlal Nehru (JNU), το διασημότερο πανεπιστήμιο της χώρας, το οποίο διαχρονικά συγκεντρώνει την αφρόκρεμα των ινδών ακαδημαϊκών, ενώ έχει και παράδοση αριστερής αγωνιστικότητας. Οι φοιτητές αγνόησαν τον αστυνομικό κλοιό και προσπάθησαν να κινηθούν προς το κέντρο του Νέου Δελχί. Η αστυνομία τους επιτέθηκε, τα γκλομπ άνοιξαν πολλά κεφάλια, ενώ έγιναν και 50 συλλήψεις, σε μια προσπάθεια να τρομοκρατηθεί το φοιτητικό κίνημα και να σταματήσει τις κινητοποιήσεις.

Οι φοιτητές πολιόρκησαν το αστυνομικό τμήμα και αρνήθηκαν να φύγουν από εκεί, μέχρις ότου αξιωματικός της αστυνομίας ανακοίνωσε ότι οι συνάδελφοί τους αφήνονται ελεύθεροι. Παρά την έκκληση του αναπληρωτή πρωθυπουργού να επιστρέψουν στις τάξεις τους, οι φοιτητές του JNU συνέχισαν τις κινητοποιήσεις, για την αντιμετώπιση των οποίων η αστυνομία επιστράτευσε και αντλίες νερού.

στο ψαχνό

Χώρα-φυλακή

Τα νέα μέτρα για το Προσφυγικό, που ανακοίνωσε η κυβέρνηση Μητσοτάκη (γράφουμε αναλυτικά στη σελίδα 16), κλιμακώνουν την καταστολή σε πρόσφυγες και μετανάστες, καθώς προστίθενται στις αλλαγές στο καθεστώς χορήγησης ασύλου που έχουν ψηφιστεί. Πρόκειται για μέτρα καθαρά φασιστικά (γράφουμε τη λέξη κυριολεκτικά, όχι συμβολικά), καθώς έχουν στο κέντρο τους τη δημιουργία τεράστιων στρατοπέδων συγκέντρωσης, με χωρητικότητα μεγαλύτερη των 5.000 ατόμων!), στα οποία θα εγκλείονται ακόμα και αιτούντες άσυλο, για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα (διοικητική κράτηση επ' αόριστον!) με στόχο να «σπάσουν» και να αποδεχτούν την απέλαση στις χώρες καταγωγής τους.

Και όμως, η δημόσια συζήτηση κυριαρχείται όχι από αυτό καθαυτό το γεγονός του εγκλεισμού δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, αλλά από τη... χωροταξική του διάσταση: πού θα φτιαχτούν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης! Ο Βελόπουλος προτείνει να δημιουργηθούν σε ακατοίκητα νησιά (!), ενώ δήμαρχοι και περιφερειάρχες ζητούν να φτιαχτούν οπουδήποτε αλλού εκτός από την επικράτειά τους. Και επικαλούνται την αριθμητική της φρίκης: τόσους έστειλαν σ' εμάς, ενώ στους άλλους δεν έστειλαν κανένα.

Ετσι, και στους δύο καρπούς κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδας έχουν καρφωθεί δυο σωληνάκια, από τα οποία διαχέεται το ξενοφοβικό και ρατσιστικό δηλητήριο. Οι πρόσφυγες και μετανάστες βαφτίζονται «εισβολείς» και «εχθρός». Μόνο τον εχθρό κλείνεις σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Και κανένας δε θέλει τον εχθρό στη γειτονιά του, ενώ συμφωνεί με τον εγκλεισμό του σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, γιατί μόνο έτσι ο εχθρός δε θα μπορεί να κάνει ζημιά.

Τα έχουμε ξαναπεράσει αυτά. Τη δεκαετία του '90 είχαμε τους «νοικοκυραίους» που κράδαιναν τις καραμπίνες σε απευθείας μετάδοση με τα τηλεοπτικά δελτία των οκτώ, για να δείξουν την αποφασιστικότητά τους να υπερασπιστούν το οικογενειακό άβατο από τον «αλβανό εχθρό». Είχαμε τις επιχειρήσεις-σκούπα που μαζευαν όσους Αλβανούς τύχαινε να κυκλοφορούν στο δρόμο, τους φόρτωναν σε πούλμαν και τους παρέδιδαν στις αλβανικές συνοριακές Αρχές. Αυτοί, βέβαια, ξαναγυρνούσαν από τα ορεινά μονοπάτια, αφήνοντας νεκρούς στις κακοτράχαλες και επικίνδυνες διαδρομές, πληρώνοντας φόρο αίματος στα αποσπάσματα των συνοριοφυλάκων και φόρο χρήματος σε διάφορους και για διάφορους λόγους (για ένα πιάτο φαγητό, για μια αλλαξιά ζεστά ρούχα, για να μην τους καταδώσουν κτλ.).

Οι νεότερες γενιές δεν τα ξέρουν ή δεν τα θυμούνται αυτά (δυστυχώς, δεν τα ξέρουν ή κάνουν πως δεν τα ξέρουν ακόμα και τα αλβανόπουλα που γεννήθηκαν στην ξενιτιά). Καιρός να τα μάθουν. Για να διευρυνθεί το μέτωπο ενάντια στη χώρα-φυλακή, που θέλει να μετατρέψει την Ελλάδα η κυβέρνηση Μητσοτάκη, με την ανοχή του αστικού πολιτικού συστήματος και με την ενθάρρυνση των ευρωπαϊών ιμπεριαλιστών. Ας μην ξεχνάμε ότι η Ελλάδα-φυλακή δημιουργείται χάριν και για λογαριασμό της Ευρώπης-φρούριο.

Και κυρίως ας μην ξεχνάμε ότι αυτός που αποδέχεται ή έστω σιωπά για τη φασιστική καταστολή άλλων δε γίνεται απλώς συνυπεύθυνος, αλλά έχει ήδη αποδεχτεί και την καταστολή σε βάρος του. Για την αστική εξουσία εχθρός δεν είναι μόνο οι πρόσφυγες και μετανάστες, αλλά και η εργαζόμενη κοινωνία, όταν δεν αποδέχεται τη «μοίρα» της.

ΠΟΝΤΑΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΚΟΝΤΗ ΜΝΗΜΗ. Δεν υπολόγισαν άραγε οι συριζαίοι τις αντιδράσεις που θα προκαλούσαν με την παρουσία του Τσίπρα στη φετινή πορεία για το Πολυτεχνείο; Νομίζουμε ότι τις υπολόγισαν. Ίσως να μην υπολόγισαν το εύρος τους, όμως ότι θα υπάρξουν αντιδράσεις σίγουρα το ήξεραν. Εφαρμόζουν όμως την πάγια τακτική τους που είναι συγγενής με το δόγμα Γκέμπελς. Ποντάρουν στην κοντή μνήμη, ποντάρουν στη λήθη. Κάποια στιγμή όλοι θα ξεχάσουν τα προηγούμενα και θα κυριαρχήσουν τα παρόντα. Αυτός ήταν πάντοτε ο τρόπος δράσης τους. Γι' αυτό έλεγαν τα ψέματα με ρυθμό πολυβόλου, ποντάροντας στη σύγχυση. Την παρουσία Τσίπρα την είχαν προαναγγείλει ως... πρωτοποριακό γεγονός: «για πρώτη φορά πρώην πρωθυπουργός θα ηγηθεί του μπλοκ του κόμματός του». Αρα, δεν ήταν μια απόφαση της στιγμής, αλλά μέρος ενός σχεδίου προπαγάνδας. Ο Τσίπρας ως πρωθυπουργός δεν κατεβαίνει στην πορεία, αλλά ως αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης κατεβαίνει. Φυσικά, κατεβαίνει μόνο για να βγάλει φωτογραφίες σε διάφορες πόδες. Με τα στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, με μέλη της νεολαίας, να χαιρετάει κόσμο κτλ. Έχουν και τη δικαιολογία έτοιμη, για να κρύψουν το γεγονός ότι ο Τσίπρας υπήρξε ο πιο αποκάλυπτος αμερικανόδουλος πρωθυπουργός της μεταπολίτευσης: ο πρωθυπουργός είναι υποχρεωμένος να έχει διεθνείς επαφές. Μπα; Τον υποχρέωσε κανένας να εμφανιστεί παρά με τον Πάιατ και να χασκογελάει σαν να διαφημίζει οδοντόκρεμα; Τον υποχρέωσε κανένας να πει ότι από την επαφή που είχε με τον Τραμπ διαπίστωσε «ότι η προσέγγισή του στα πράγματα και ο τρόπος με τον οποία αντιμετωπίζει την πολιτική ορισμένες φορές μπορεί να μοιάζει διαβολικός, αλλά γίνεται για καλό»; Η αμερικανοδουλεία ως πρακτική πολιτική (αγορές οπλικών συστημάτων, διεύρυνση των βάσεων, συμμετοχή στον άξονα με το Ισραήλ) συνοδευόταν και από τις αντίστοιχες δηλώσεις. Κι αυτό δεν αλλάζει, όσες φωτογραφίες σε πορείες κι αν βγάλει ο Τσίπρας.

KONTRES

Τα πάντα ρει

«Ο Μηταφίδης καταδικάστηκε σε ισόβια για δράση κατά της χούντας. Η Καλφακάκου ήταν στην αντιχουντική συντονιστική του επιτροπή». Τι έγραψε στο Twitter ο Παπαδημούλης, για να καταγγείλει εκείνους που έδωξαν από το Πολυτεχνείο της Θεσσαλονίκης την αντιπροσωπεία του ΣΥΡΙΖΑ, ότι «παίζουν μόνο το παιχνίδι της Δεξιάς και όσων μισούν το “Πολυτεχνείο”».

Στη Θεσσαλονίκη λένε μια παροιμία: «Φρέσκα κουλούρια πουλάει ο κουλουράς». Σημασία δεν έχει τι ήταν κάποιος στο παρελθόν, στα νιάτα του, αλλά τι είναι σήμερα. Τα έχουν περάσει και οι πασόκοι αυτό. Και δικαίως. Ηρθε η σειρά των συριζαίων να τα περάσουν. Δικαίως και αυτοί. Θα θυμάται, ασφαλώς, ο Παπαδημούλης το σύνθημα που φώναζαν οι νεολαίοι του ΣΥΡΙΖΑ στον Κουβέλη, όταν αυτός συμμετείχε στην κυβέρνηση των Σαμαροβελιζέλων: «Τα δικαιώματά μας τα κάνετε κουρέλι, άντε και γαμήσου, σύντροφε Κουβέλη». Όπως έλεγε και ο αρχαίος δι-αλεκτικός, «Τα πάντα ρει, μηδέποτε κατά τ' αυτό μένει».

Κουρελόπανο

Και φέτος η ίδια ιστορία με τη σημαία του Πολυτεχνείου, που την έχει αρπάξει η ΠΑΣΠ και τη βγάζει στη μόστρα κάθε χρόνο στις 17 Νοέμβρη. Τα τελευταία χρόνια, μάλιστα, επειδή οι πασπίτες δεν είναι και πολλοί, βγαίνουν στη γύρα το μεσημέρι,

μακριά από τα υπόλοιπα μπλοκ της πορείας και την κάνουν στα γρήγορα για να προλάβουν να κρύψουν τη σημαία. Φέτος, μάλιστα, είχαμε και αστυνομικά σενάρια, επειδή ο αρχιπασιπτής μάλλον την έχει κάνει για ΣΥΡΙΖΑ μεριά και κυκλοφόρησαν φήμες ότι πήρε ως λάφυρο και τη σημαία! Οι φήμες δεν επαληθεύτηκαν, αλλά δεν έχει καμιά σημασία. Γιατί τη σημαία (αν όντως αυτή είναι η σημαία του 1973), την έχουν καταστήσει ένα κουρελόπανο. Και κουρελόπανο θα μείνει, όποιος από δαύτους κι αν την αρπάξει. Τα σύμβολα χάνουν τη σημασία τους, όταν αυτοί που τα χρησιμοποιούν δεν έχουν καμιά σχέση με εκείνους που αναγόρευσαν ένα αντικείμενο σε σύμβολο. Είναι σαν την κόκκινη σημαία με το σφυροδρέπανο, τη σημαία του Κόκκινου Στρατού, που στις 9 του Μάη κάθε χρόνο τη βγάζει βόλτα στην Κόκκινη Πλατεία ο Πούτιν, συνοδευόμενη από την τρίχρωμη σημαία της νεοσαρκικής Ρωσίας και με τους στρατιωτικούς να φέρουν στα πηλίκιά τους το αστέρι με το σφυροδρέπανο κι από πάνω (σε μεγαλύτερο

Μαυρίλα

Ο Προκόπης Παυλόπουλος και να γράφει ξέρε και να μιλάει. Είναι ένας δεξιός διανοούμενος που από τα πανεπιστημιακά έδρανα πέρασε στην αστική πολιτική. Επομένως, ό,τι γράφει το γράφει ενσυνείδητα, δεν του ξεφεύγει. Αναφερόμαστε, όπως αντιλαμβάνεστε, στη δήλωσή του για τον επαγγελματία τενίστα Τσιτσιπά, ο οποίος «απέδειξε στο διεθνές αθλητικό στερέωμα και όχι μόνο, τι σημαίνει Ελλάδα και τι σημαίνει **πραγματικός Έλληνας**» (η έμφαση δική μας).

Για το ότι ο Τσιτσιπάς είναι Έλληνας δεν αμφιβάλλει κανένας. Οχι επειδή γεννήθηκε (από πατέρα Έλληνα και μητέρα Ρωσίδα) και μεγάλωσε στην Ελλάδα, αλλά επειδή όταν κάτι δεν πάει καλά στο παιχνίδι του, η κάμερα τον πιάνει να μονολογεί με... γνήσια ελληνικά μπινελίκια. Όμως ο Παυλόπουλος δεν είχε αυτό κατά νου. Αυτός αντιπαρέβαλε τον «πραγματικό Έλληνα» Τσιτσιπά με κάποιους άλλους, προφανώς «μη πραγματικούς Έλληνες». Εκείνους που δε σκύβουν το κεφάλι στην αστική εξουσία, που αντιστέκονται στην καπιταλιστική εκμετάλλευση, που επιμένουν σε προτάγματα απελευθερωτικά, αντικαπιταλιστικά, αντιιμπεριαλιστικά. Κρατάει χρόνια αυτή η ιστορία. Από την εποχή των «μιασμάτων», των «ΕΑΜοβουλγάρων», των «ξενοκίνητων κομμουνιστών», των «απάτριδων», των «ανθελλήνων». Αυτών που πρόταξαν τα στήθη τους και έχυσαν το αίμα τους γι' αυτόν τον τόπο και γι' αυτόν το λαό, σάρκα από τη σάρκα του οποίου ήταν. Ο Παυλόπουλος φρόντισε απλά να μας θυμίσει ότι η εθνικιστική «μαυρίλα» δεν εξαφανίστηκε. Απλά πασπαλίστηκε με άλλο χρώμα μπας και καταφέρεται να κρυφτεί.

ΥΓ. Στις 17 Νοέμβρη θριάμβευσε ο Τσιτσιπάς στο Λονδίνο. Κι ούτε μια λέξη για το Πολυτεχνείο!

μέγεθος) τον τσαρικό δικέφαλο αετό.

Η δεξιά του Κυρίου

Πρώτα ο Ιγνάτιος του Βόλου έκανε δήλωση καλωσορίσματος των προσφύγων. Ακολούθησε ο Ηλείας Γερμανός που παραχώρησε άδεια μοναστήρια για να μείνουν μερικές δεκάδες προσφύγων. Από κοντά ο Αργολίδος Νεκτάριος που επισκέφτηκε ανήλικα προσφυγόπουλα στο Λυγουριό, τους πήγε γλυκά, συνομίλησε μαζί τους με διερμηνέα και μετά έκανε δήλωση... χριστιανική υπέρ των ανθρώπων που έχουν ανάγκη και γι' αυτό δεν πρέπει να τους γυρίζουμε την πλάτη.

Τι τους έπιασε ξαφνικά τους δεσποτάδες και μάλιστα μερικούς που διακρίνονται για τις υπερσυντηρητικές (το λέμε κομπιά) θέσεις τους; Κάποιος θα πει ότι «μυρίζονται» παραδάκι και φωνάζουν παρών. Δε θα διαφωνήσουμε, όμως βλέπουμε και κάτι άλλο. Η «δεξιά του Κυρίου» (για να θυμηθούμε τον Χριστόδουλο) πρέπει να στηρίζει την κυβερνητική πολιτική. Και είναι η πλέον κατάλληλη για να τιθασεύσει τον ακροδεξιό όχλο.

Εκλεκτές επιλογές

Μια τηλεμαϊντανός που χασκογελούσε με τον Λιάγκα περιγράφοντας το περιστατικό σεξιστικής προσβολής μιας φοιτήτριας από συνάδελφό της και μια παλιά γνώριμη των χρυσαυγιτών που πρωτοστατούσε στην πλατεία Βικτωρίας για «να καθαρίσει όλη η περιοχή» (ανέλαβαν στη συνέχεια τα νεонаζιστικά τάγματα εφόδου να οργανώσουν το πογκρόμ) είχε τοποθετήσει σε θέσεις ευθύνης στο δήμο Αθήνας ο Μπακογιάννης. Μετά τις αποκαλύψεις, τις ανάγκασε να παραιτηθούν. Τη μία, όμως, αυτή που πρωτοστατούσε σε εκδηλώσεις ρατσιστικού μίσους, την τοποθέτησε αμέσως στην έμμισθη θέση της προέδρου της διαδημοτικής εταιρίας «Αθηναϊκό Αέριο ΑΕ»! Ε, κάτι θα βρεθεί σύντομα και για την τηλεπερσόνα. Αλλωστε, και μόνο η τοποθέτησή της ως επικεφαλής της «Τεχνόπολης» δείχνει και την αντίληψη που έχει ο Μπακογιάννης για τον πολιτισμό.

Παπαγαλάκια

Να κοροϊδεύουν οι αριστεροί και εν γένει οι κινηματικοί τον Τσίπρα για την παρουσία-σόου στην πορεία του Πολυτεχνείου (μέχρι τα μισά) είναι απολύτως λογικό. Οχι όμως να κάνουν το ίδιο η κυβέρνηση και τα παπαγαλάκια του Μαρινάκη και του κάθε μιντιάρχη, γράφοντας για «επιστροφή στο πεζοδρόμιο» και άλλα παρόμοια. Τα ίδια δεν έκαναν και οι προηγούμενοι; Όσοι απ' αυτούς μπορούσαν, κυρίως οι πασόκοι. Θα ξεχάσουμε τον Γιωργάκη Παπανδρέου που πήγε στον Πειραιά και κάθισε να «φάει» τα χημικά των μπάτσων, για να τον πάρουν οι κάμερες δακρυσμένο και με το μαντίλι στη μύτη; Δεν πρωτοτυπεί ο Τσίπρας, απλώς ακολουθεί άλλους.

Το ίδιο ισχύει και για τη συμμετοχή του ΣΥΡΙΖΑ στην πορεία. Δεν τόλμησε να πάει κάπου μπροστά. Μπήκε στο τέλος της πορείας, κράτησε απόσταση από τα προπορευόμενα μπλοκ και κόλλησε σχεδόν μπροστά από τα μπλοκ του Περισοπού, που κάνει τη δική του ξεχωριστή πορεία. Για λόγους ασφάλειας, φυσικά. Οχι από τους μπάτσους, που εκεί δεν υπήρχαν (μόνο ασφαλίτες τριγυρνούσαν, για να κόβουν κίνηση), αλλά από τους διαδηλωτές που θα ξεσπούσαν την οργή τους πάνω στους συριζαίους. Μέχρι πριν από μερικούς μήνες κυβερνούσαν την καπιταλιστική Ελλάδα και εφάρμοζαν τα πιο σκληρά μνημονιακά μέτρα. Δεν έχει περάσει ο χρόνος που καταλαγιάζει την οργή.

Οχι και τόσο fake news

Ο Κοτζιάς έσπευσε να κάνει οργισμένες δηλώσεις για το δημοσίευμα τουρκικής ιστοσελίδας, σύμφωνα με το οποίο ο τουρκικός στρατός είχε ετοιμάσει την «επιχείρηση Αστραπή», για να πάρει τους οχτώ τούρκους στρατιωτικούς και το ελικόπτερο με το οποίο είχαν φτάσει στην Ελλάδα, σε συνεννόηση με τις ελληνικές Αρχές. Ο Κατρούγκαλος μίλησε για fake news και έψεξε το ελληνικό ΥΠΕΞ γιατί, «ως μη όφειλε», τους έδωσε βαρύτητα που δεν έχουν.

Εμάς όμως δεν μας φαίνονται και τόσο... fake news αυτά που έγραψε τουρκική ιστοσελίδα, την οποία διαχειρίζεται αντιερντογανικός δημοσιογράφος που έχει ζητήσει και έχει πάρει άσυλο στη Σουηδία. Οχι γιατί κρίνουμε αξιόπιστη την ιστοσελίδα, αλλά γιατί έχουμε τις επανειλημμένες δημόσιες δηλώσεις του Ερντογάν, ότι ο Τσίπρας του είχε υποσχεθεί τηλεφωνικά ότι θα του παραδώσει τους οχτώ φυγάδες στρατιωτικούς και δεν το έκανε. Δηλώσεις στις οποίες απάντησε ο Τσίπρας, ο οποίος επαναλάμβανε πάντοτε ότι η κυβέρνηση δεν παρεμβαίνει στη Δικαιοσύνη, η οποία είναι ανεξάρτητη. Θυμόμαστε, ακόμα, τον Τσίπρα να χαρακτηρίζει πραξικοπηματίες τους εν λόγω στρατιωτικούς, συμφωνώντας με τον Ερντογάν και διαφωνώντας με τις δικαστικές αποφάσεις.

Όλα δείχνουν πως ο Τσίπρας πράγματι υποσχέθηκε στον Ερντογάν να του παραδώσει τους φυγάδες στρατιωτικούς. Η επιχείρηση, όμως, παρά το όνομά της, δεν εξελίχθηκε και τόσο αστραπιαία. Ετσι, οι φυγάδες πρόλαβαν και υπέβαλαν αιτήσεις για χορήγηση πολιτικού ασύλου, οπότε η υπόθεση πήρε στη συνέχεια τη δικαστική οδό με αποτέλεσμα να τη γλιτώσουν.

ZOOM

Σκέψεις για την έξαρση της κρατικής καταστολής

Ηταν πράγματι ογκωδέστατη η φετινή πορεία για την επέτειο της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Δεν έχει νόημα ν' ασχοληθούμε με τους αριθμούς (ο κόσμος σίγουρα ξεπερνούσε τις 20.000, δεν έφτασε όμως τις 40.000). Οποιος ήταν εκεί διαπίστωνε από την πρώτη στιγμή (από τα κύματα των ανθρώπων που προσέρχονταν), ότι ήταν η μεγαλύτερη πορεία των τελευταίων χρόνων. Και βέβαια, δεν έφερε τον κόσμο ο ΣΥΡΙΖΑ που έκανε τη γνωστή φιάσα (ισχνότατο ήταν το μπλοκ του, παρά την πανκομματική κινητοποίηση). Ούτε ο Περισσός είχε περισσότερο κόσμο σε σχέση μ' αυτόν που κατεβάζει συνήθως σε διαδηλώσεις. Ο σημαντικά μεγαλύτερος (σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια) όγκος της διαδήλωσης προήλθε πρώτον από τους φοιτητές και δεύτερον από ανθρώπους που μπήκαν στην πορεία, χωρίς κατ' ανάγκη να συμφωνούν πολιτικοϊδεολογικά με τα μπλοκ με τα οποία συμπορεύτηκαν.

Είναι ένα φαινόμενο που το βλέπουμε πάντοτε στις μεγάλες διαδηλώσεις, στις οποίες συμμετέχουν άνθρωποι οι οποίοι δεν είναι ενταγμένοι ή οργανωμένοι σε κάποια δύναμη. Κατεβαίνουν για να διαδηλώσουν, συμμεριζόμενοι αυτό που αποτελεί «το καθήκον της στιγμής». Κι αυτό που κυρίως κατέβασε τόσο κόσμο στη διαδήλωση για το Πολυτεχνείο ήταν το κατασταλτικό ντελρίο στο οποίο επιδόθηκε η κυβέρνηση της Δεξιάς το τελευταίο διάστημα. Η εισβολή των ΜΑΤ στην ΑΣΟΕΕ και οι εικόνες μέσα κι έξω από το πανεπιστήμιο, που παρέπεμπαν συνειρμικά στο '73, ήταν η σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι.

Εγινε και πάλι η καθιερωμένη προπαγάνδα αποτροπής. Με τις «πληροφορίες» για τους 5.000 αστυνομικούς (μέγα ψέμα - ποτέ δεν είναι τόσοι οι μπάτσοι που κατεβάζουν), με την προαναγγελία επεισοδίων από τα παπαγαλάκια της κυβερνητικής προπαγάνδας, που περιέγραφαν εκ των προτέρων ένα σκηνικό σφοδρών συγκρούσεων, ώστε να φοβίσουν τον κόσμο και να αποτρέψουν τη συμμετοχή του. Η προπαγάνδα απέτυχε παταγωδώς. Εφερε το αντίθετο αποτέλεσμα. Ο κόσμος, οργισμένος, κατέβηκε να διαδηλώσει για να στείλει μήνυμα ενάντια στην κρατική καταστολή, αδιαφορώντας για το αν θα γίνουν επεισόδια. Δε θα ήταν η πρώτη φορά, άλλωστε. Τελικά, επεισόδια δεν έγιναν, πέρα από τα «καθιερωμένα» το βράδυ στα Εξάρχεια. Το ίδιο είχε γίνει και πέρυσι (με σαφώς λιγότερο κόσμο στην πορεία), γι' αυτό και το ότι δεν έγιναν επεισόδια δεν οφείλεται στη... στρατηγική μεγαλοφυΐα του Χρυσοχοϊδη και των μπατσостρατηγών, αλλά ήταν αποτέλεσμα της βούλησης αυτών που διαδήλωσαν.

Βέβαια, τα ένστολα γουρούνια, στα μικρές έκτασης και έντασης επεισόδια που έγιναν το βράδυ στα Εξάρχεια δε δίστασαν να βγάλουν όλα τα σαδιστικά και χαμερπή ένστικτά τους απέναντι σε νεολαίους που συνέβη να βρίσκονται στην περιοχή. Και την επομένη, έκαναν μια ακόμα επίδειξη στα δικαστήρια της Ευελπίδων, που αγανάκτησε ακόμα και αστικά Μέσα, κάθε άλλο παρά εχθρικά

στην κυβέρνηση. Επιτέθηκαν εντελώς απρόκλητα σε όσους είχαν συγκεντρωθεί για να εκφράσουν την αλληλεγγύη τους στους συλληφθέντες της προηγούμενης, ξυλοκόπησαν όποιον βρέθηκε στο πέρασμά τους και τους έδιωξαν έξω από τον περίβολο των δικαστηρίων. Τα ΜΑΤ είναι σαν τα άγρια σκυλιά: όσο τα κρατάς από την αλυσίδα δεν κάνουν τίποτα, όταν τα αμολήσεις δαγκώνουν. Ποτέ οι ΜΑΤατζήδες δεν ενεργούν χωρίς εντολή. Και να «παρεκτραπεί» κάποιος, τον «μαζεύει» ο επικεφαλής. Όταν επιτίθενται με τον τρόπο που έχει καταγραφεί στις κάμερες, σημαίνει ότι πήραν την εντολή «γαμήστε τους».

Αρκετοί αναρωτιούνται: πού το πάει η κυβέρνηση Μητσοτάκη, δε βλέπει ότι έτσι πυροδοτεί το κοινωνικό κλίμα; Αν το έβλεπε, τότε δε θα συνέχιζε στο ίδιο κατασταλτικό μοτίβο και μετά την ογκώδη πορεία του Πολυτεχνείου. Δεν είναι ζήτημα «βλέπει» - «δε βλέπει». Είναι στο πολιτικό DNA κάθε δεξιάς κυβέρνησης η έξαρση της καταστολής. Ακόμα και όταν δε βρίσκεται αντιμέτωπη με μαζικά διεκδικητικά κινήματα, εφαρμόζει την καταστολή σε επιλεγμένες κοινωνικές μειοψηφίες, επιδιώκοντας έτσι να δημιουργήσει μια κοινωνική πόλωση, ένα κλίμα φόβου απέναντι σε οποιαδήποτε αγωνιστική στάση, ένα κλίμα τρόμου μπροστά στη σιδερένια πυγμή του κράτους, ένα αίσθημα αγωνιστικής ματαιότητας και ηττοπάθειας.

Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ η νεοδημοκρατική προπαγάνδα, αυτή την οποία επεξεργάζονταν το στενό επιτελείο του Μητσοτάκη και όχι μόνον η προπαγάνδα των ακροδεξιών στελεχών της ΝΔ, κατασκεύαζε μια εικόνα «αναρχίας» και «ανομίας», η οποία δήθεν βασιλεύει στη χώρα και έναν ανύπαρκτο εχθρό της κοινωνίας. Αυτή η γκεμπελίστικη σύλληψη καθήλωνε ένα μέρος των «νοικοκυραίων» μπροστά στους ραδιοφωνικούς και τηλεοπτικούς δέκτες (η ΝΔ είχε και έχει υπεροχή στα αστικά Μέσα Μαζικής Εξαπάτησης) και τους καθιστούσε εύκολη εκλογική λεία για τη ΝΔ και έτοιμη κοινωνική πρώτη ύλη για όσα θ' ακολουθούσαν μετά την επερχόμενη εκλογική νίκη της ΝΔ.

Αυτά που γίνονται, λοιπόν, από τότε που η ΝΔ σχημάτισε κυβέρνηση, με άνετη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, μάλιστα, δεν αποτελούν κεραυνό εν αιθρία αλλά λογική συνέχεια αυτών που εξαγγέλλονταν προεκλογικά. Σ' αυτό τουλάχιστον η ΝΔ και ο Μητσοτάκης δείχνουν ότι είναι συνεπείς.

Και δε λογαριάζουν τον κόσμο που αντιδρά; Οχι, μέχρι ν' αρχίσουν να πληρώνουν τίμημα απ' αυτή την αντίδραση. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αυτόν τον κόσμο δεν τον θεωρούν δικό τους και δεν είναι δικός τους. Το αγωνιστικό φοιτητικό κίνημα δεν αποτελείται από ψηφοφόρους της ΝΔ. Ούτε λόγος, βέβαια, για τους αντιεξουσιαστές των καταλήψεων (και όχι μόνο). Βέβαια, έτσι που έχουν ξαμολήσει τα ΜΑΤ να δέρνουν, να βρίζουν, να εξευτελίζουν τον κόσμο που δέχεται αυτά τα πρώιμα κύματα της καταστολής, υπάρχει πάντοτε ο κίνδυνος να τους προκύψει ένας νεκρός ή έστω βαριά τραυ-

ματισμένος, όμως η ανάγκη να ξαμοληθούν τα ΜΑΤ για να σπείρουν τον τρόμο επισκιάζει κάθε επιφύλαξη. Η καταστολή έχει στρατιωτικά χαρακτηριστικά και ισοδυναμεί όχι με άμυνα αλλά με επίθεση στον εχθρό.

Φυσικά, κάθε κοινωνικό κομμάτι - μικρό ή μεγάλο - που δέχεται την επίθεση της κρατικής καταστολής οφείλει να ορθώσει αντίσταση. Ακόμα και υπό τους δυσμενέστερους συσχετισμούς. Πολλές φορές τον πόλεμο δεν τον επιλέγεις, σου τον επιβάλλει ο εχθρός, κι αν δεν αμυνθείς θα χάσεις πολλά περισσότερα στο μέλλον. Κάθε πόλεμος, όμως, δεν κρίνεται μόνο, ούτε κυρίως, από τον ηρωισμό που θα επιδειχτεί στη μάχη, αλλά από την ισχύ των μετόπισθεν. Όταν μιλάμε για τον κοινωνικό πόλεμο, τα μετόπισθεν είναι η ίδια η εργαζόμενη κοινωνία και η νεολαία της. Αν δεν τις βάλεις στο «παιχνίδι», τότε θα χάσεις. Βραχυπρόθεσμα και μεσοπρόθεσμα. Οι φοιτητές που έσπασαν το λοκ άουτ στην ΑΣΟΕΕ, για παράδειγμα, δεν είχαν τους συσχετισμούς για ν' αντιμετωπίσουν τα ΜΑΤ. Ενήργησαν, όμως, όχι μόνο με αποφασιστικότητα, αλλά και με ψυχραιμία και με ανοιχτό μυαλό. Και κατάφεραν να γείρουν την πλάστιγγα πολιτικά και κοινωνικά προς τη δική τους πλευρά, μολοντί σε «στρατιωτικό» επίπεδο δεν είχαν καμιά τύχη απέναντι στα αφιονισμένα ένστολα ανθρωποειδή του αστικού κράτους. Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, παρά την κατασταλτική μανία της, υπολόγισε το πολιτικό και κοινωνικό κόστος (το οποίο διαφάνηκε από τις πρώτες ώρες, με τα ρεπορτάζ των ραδιοτηλεοπτικών σταθμών) και έκανε πίσω. Το ότι έκανε πίσω αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ο Χρυσοχοϊδης είχε ήδη μεταφέρει πούλμαν έξω από την ΑΣΟΕΕ, για να μεταφέρει μ' αυτά στη ΓΑΔΑ όλους τους φοιτητές, τα οποία μετά από ώρα αποσυρθηκαν, σημάδι του ότι η εντολή δόθηκε από το Μαξίμου.

Αυτό δε σημαίνει ότι δε θα επανέλθουν ή ότι και την επόμενη φορά θα επαναληφθούν τα ίδια. Ο κοινωνικός πόλεμος είναι πολυσύνθετος και πολυπαραγοντικός και για τη διεξαγωγή του δεν υπάρχουν «τσελεμεντέδες». Αυτό που θέλουμε να πούμε είναι πως για να αντιμετωπίσουμε την κρατική καταστολή δε χρειαζόμαστε «Κούγκια» αλλά «Στάλινγκραντ». Αμυνα και ταυτόχρονα κινητοποίηση κοινωνικών εφεδρειών, ώστε να πορέσει να υπάρξει νικηφόρα αντεπίθεση.

Και κάτι ακόμα. Η κρατική καταστολή δεν πρέπει να απομονώνεται ως φαινόμενο, αλλά να εντάσσεται στο πλαίσιο της γενικής πολιτικής της κυβέρνησης, η οποία υπηρετεί τον ελληνικό καπιταλισμό με τον ίδιο φανατισμό που τον υπηρετούσαν και οι προκάτοχοί της. Αποσπώντας την κρατική καταστολή από την πολιτική που αυτή υπηρετεί, απομονώνεις τα κοινωνικά κομμάτια που τη δέχονται παραδειγματικά και διευκολύνεις τον αντίπαλο να πετύχει το σχέδιό του. Αντίθετα, με την ένταξη της καταστολής στο γενικότερο πολιτικό της σχέδιο, δημιουργείς εκείνες τις εφεδρείες που θα βοηθήσουν για να δοθεί η μάχη σε όλα τα επίπεδα.

Πέτρος Γιώτης

Λερναία Υδρα η μπίζνα με τις υιοθεσίες και τα παράνομα καταφύγια ζώων συντροφιάς

Την περασμένη Τετάρτη (20 Νοέμβρη), ο Αντιπεριφερειάρχης της ΠΕ Αχαΐας της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας υπέγραψε την πρόταση της αρμόδιας Διεύθυνσης για το κλείσιμο του καταφυγίου ζώων συντροφιάς στον ποταμό Κράθι της Ακράτας, επειδή λειτουργούσε παράνομα. Αναφέρει η απόφαση:

«Απαγορεύουμε εφεξής την είσοδο νέων αδέσποτων ζώων συντροφιάς στο καταφύγιο αδέσποτων ζώων συντροφιάς που βρίσκεται στη θέση Κράθι του Δήμου Αιγιαλείας, επειδή ο χώρος στερείται των σχετικών αδειών ίδρυσης και λειτουργίας. Οι διαδικασίες διαχείρισης (απομάκρυνση των ήδη υπαρχόντων ζώων, σφράγιση του χώρου) πρέπει να ολοκληρωθούν εντός προθεσμίας 3 μηνών και μετά την απομάκρυνση των ζώων η εγκατάσταση σφραγίζεται σύμφωνα με το άρθρο 12, παρ 5 του Ν. 604/77 (Α΄163). Τον έλεγχο της εφαρμογής της παρούσας αναθέτουμε στο Α.Τ. Ακράτας (Ν 604/77 & Ν4039/12)».

Η απόφαση εκδόθηκε πολύ καθυστερημένα. Εμείς είχαμε κάνει αναφορά κατάφυγία στο Τμήμα Κτηνιατρικής Αιγιαλείας (υπάδειται στη ΔΑΟΚ ΠΕ Αχαΐας), προσκομίζοντας αποκαλυπτικά στοιχεία και φωτογραφικό υλικό, την 1η Αυγούστου του 2019. Όμως, η αρμόδια υπάλληλος με μεγάλη καθυστέρηση-ση εξέδωσε να κάνει αυτοψία στο παράνομο καταφύγιο. Η ευθύνη γι' αυτή την προκλητική καθυστέρηση βαρραίνει αυτήν και όχι τον Αντιπεριφερειάρχη.

Σύμφωνα με την απόφαση, η απομάκρυνση των ζώων συντροφιάς και το σφράγισμα του καταφυγίου πρέπει να γίνει μέσα σε τρεις μήνες, αφού πρώτα εκδόσει ΔΙΑΤΑΞΗ ο αρμόδιος Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αιγίου, με την οποία θα υποχρεώνει το Δήμο Αιγιαλείας-Αιγίου να εφαρμόσει την απόφαση.

Αυτό είναι ένα μόνο παραδείγμα για τα όσα συμβαίνουν γύρω από το σκάνδαλο-μπίζνα της διαχείρισης των ζώων συντροφιάς. Στους λίγους μήνες που ασχολούμαστε με το θέμα διαπιστώσαμε ότι το σύστημα δουλεύει σαν μια τερσάτια Λερναία Υδρα. Κόβεις ένα κεφάλι, φυτρώνουν άλλα. Στη συνέχεια θα αναφέρουμε μερικά παραδείγματα.

Τι συμβαίνει στην πράξη;

♦ Καθυστερήση στην έκδοση της ΔΙΑΤΑΞΗΣ από τον αρμόδιο Εισαγγελέα Πρωτοδικών, όπως συνέβη στην Πάτρα με την απόφαση για το κλείσιμο του παράνομου καταφυγίου στο Γιαννισκάρι Δυτικής Αχαΐας, πολύ κοντά στο αεροδρόμιο του Αράδου. Η απόφαση κλείσιματος αυτού του καταφυγίου βγήκε από τη ΔΑΟΚ (Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής) στις 2 Ιουλίου του 2019 και η αρμόδια εισαγγελέας εξέδωσε τη ΔΙΑΤΑΞΗ για το κλείσιμο στις 31 Ιουλίου του 2019, **μετά από δική μας ενόχληση** δυο μέρες πριν. Κατά την επίσκεψη μας στην Εισαγγελέα, διαπιστώσαμε ότι η απόφαση δεν είχε φτάσει, ενώ είχε αποσταλεί από την αρμόδια Διεύθυνση της Περιφέρειας Δυτικής Ελλάδας!

Η καθυστέρηση για την εφαρμογή

της ΔΙΑΤΑΞΗΣ της εισαγγελέα από το Δήμο Δυτικής Αχαΐας είναι μεγαλύτερη. Όλο τον Αύγουστο, ο προηγούμενος δήμαρχος δεν έκανε τίποτα για την εφαρμογή της εισαγγελικής ΔΙΑΤΑΞΗΣ. Την 1η Σεπτεμβρίου ανέλαβε ο νέος δήμαρχος Σπ. Μυλωνάς. Τον ενόχλουσαμε συνέχεια να βάλει υπαλλήλους στο καταφύγιο, για να φροντίσουν τα ζώα μέχρι να φτιάξει ο δήμος δικό του καταφύγιο, και να απαγορέψει στην οικογένεια του Γ. Παπαγεωργίου να συνεχίσει να λειτουργεί αυτή το καταφύγιο. Ο Σπ. Μυλωνάς δεν έκανε τίποτα προς αυτή την κατεύθυνση και η οικογένεια του Γ. Παπαγεωργίου εκμεταλλεύτηκε την απραξία του και συνέχισε να λειτουργεί παράνομα το καταφύγιο, όπως δήλωσε η σύζυγος του Γ. Παπαγεωργίου στο Μονομέλές Πρωτοδικείο Πατρών που εκδίκασε ασφαλιστικά μέτρα.

Φτάσαμε... αισίως στις 15 Οκτώβρη, όταν ο δήμαρχος Σπ. Μυλωνάς διαπίστωσε **αδυναμία να εφαρμόσει τη ΔΙΑΤΑΞΗ της Εισαγγελέας!** Αυτό το ανακίνησε με έγγραφο προς την Εισαγγελέα Πρωτοδικών Πάτρας και προς τη ΔΑΟΚ. Αναφέρει συγκεκριμένα:

«Σε συνέχεια των σχετικών σας γνωρίζουμε ότι ο Δήμος δεν διαθέτει τις ανάλογες υποδομές προκειμένου να εφαρμόσει την απόφαση του Αντιπεριφερειάρχη αναφορικά με το παραρτάδιο τα δεσποζόμενα ζώα από το καταφύγιο του Γιαννισκαρίου και ως εκ τούτου *αδυνατεί να πράξει τούτο*. Όταν μελλοντικά αυτό καταστεί δυνατό τότε θα εφαρμόσει η σχετική απόφαση!»

Αυτή τη θέση επανέλαβε ο δήμαρχος στις αρχές της τρέχουσας εβδομάδας σε αντιπροσωπεία μελών φιλοζωικής οργάνωσης. Όταν η αντιπροσωπεία του τόνισε ότι η άρνησή του συνιστά παραβίαση καθήκοντος, ζήτησε να του δώσουν λίγο χρόνο πριν κινήσουν τη νόμιμη διαδικασία για παράβαση καθήκοντος.

Η θέση του δημάρχου είναι προσηματική. Θέλει να κρύψει την απόφασή του να μην αναλάβει την ευθύνη να κατασκευάσει δημοτικό καταφύγιο ζώων συντροφιάς, μολονότι στο πλαίσιο του προγράμματος ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ χορηγούνται στους δήμους όλης της χώρας 300.000 ευρώ (σε κάθε δήμο) για να κατασκευάσουν δημοτικό καταφύγιο ζώων συντροφιάς. Εάν μάλιστα συμπεράξουν περισσότεροι δήμοι, η χρηματοδότηση θα είναι σημαντικά μεγαλύτερη.

Μέχρι τώρα, λίγοι δήμοι πήραν άδεια ίδρυσης καταφυγίου και υπέβαλαν τα χαρτιά τους στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης για να ενταχθούν στο πρόγραμμα ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ. Το κονδύλι που είχε εγκριθεί αρχικά από την κυβέρνηση Τσίπρα ήταν 20 εκατομμύρια ευρώ. Πρόσφατος, ο υπουργός Εσωτερικών Θεοδωρικάκος το μείωσε στα 15 εκατ. ευρώ. Κονδύλι 20 εκατ. ευρώ για τη κατασκευή καταφυγίων ζώων συντροφιάς από τους δήμους είχε εγκριθεί και στις αρχές της δεκαετίας του 2000. Γιατί οι δήμοι είναι οι μόνοι αρμόδιοι για να κατασκευάζουν και να λειτουργούν καταφύγια, σύμφωνα με το άρθρο 9 του νόμου. Όμως και τότε, όπως και τώρα,

οι δήμοι δεν εκδήλωσαν ενδιαφέρον να κατασκευάσουν καταφύγια και να φροντίσουν για τη σήμανση, τον εμβολιασμό, τη στείρωση και γενικά για την ευζωία των ζώων. Αντίθετα, επέτρεψαν στους κατ' επάγγελμα φιλόζωους να κάνουν αυτοί το παιχνίδι, με την ίδρυση εκατοντάδων παράνομων καταφυγίων σε όλη την Ελλάδα, με τη διαχείριση των ζώων συντροφιάς και με μαζικές παράνομες υιοθεσίες σε χώρες της ΕΕ. Ταυτόχρονα, οι κατ' επάγγελμα φιλόζωοι χρησιμοποιήθηκαν με κονδύλια από τους προϋπολογισμούς των δήμων.

♦ Στις 24 Ιουλίου του 2019, μετά από αναφορά-καταγγελία μας, η Διεύθυνση Αγροτικής Οικονομίας και Κτηνιατρικής (ΔΑΟΚ) της Περιφέρειας Αττικής αποφάσισε το κλείσιμο τεσσάρων παράνομων καταφυγίων στο Δήμο Ραφίνας-Πικερμίου, στην κατασκευή και λειτουργία των οποίων συμμετείχαν στελέχη του νεοναζιστικού μορφώματος της Χρυσής Αυγής. Για τα φτάσει αυτή η απόφαση στην αρμόδια για τα ζώα συντροφιάς εισαγγελέα Πρωτοδικών Αθηνών, προκειμένου να εκδώσει τη ΔΙΑΤΑΞΗ κλείσιματος του καταφυγίου, πέρασαν μήνες. Η ΔΙΑΤΑΞΗ εκδόθηκε στις 21 Οκτώβρη, στη συνέχεια χρειάστηκε να διορθωθεί και στάλθηκε στις 6 Νοέμβρη στο ΑΤ Ραφίνας-Πικερμίου και στις 12 Νοέμβρη στο Δήμο Ραφίνας-Πικερμίου.

Σημειώστε: 24 Ιουλίου εκδόθηκε η απόφαση από τη ΔΑΟΚ, στις 12 Νοέμβρη του 2019 στάλθηκε η ΔΙΑΤΑΞΗ της αρμόδιας εισαγγελέα. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, πόσος χρόνος θα χρειαστεί ακόμα για να σφραγιστούν τα παράνομα καταφύγια της Ραφίνας. Το λέμε αυτό, γιατί ο δήμος Ραφίνας-Πικερμίου πήρε άδεια ίδρυσης καταφυγίου σε ιδιόκτητο χώρο, αλλά είναι άγνωστο πόσο χρόνο θα ροκανίσει για να φτιάξει το νέο δημοτικό καταφύγιο. Στο μεταξύ, έκανε μια **μη σύμνομη** σύμβαση με τον τοπικό σύλλογο ΠΗΓΑΣΟΣ για τη διαχείριση των ζώων συντροφιάς.

♦ Πάλι μετά από δική μας αναφορά-καταγγελία, στις 21 Αυγούστου του 2019, η ΔΑΟΚ ΠΕ Πρέβεζας της Περιφέρειας Ηπείρου αποφάσισε -σχετικά σύντομα- την αφαίρεση της άδειας από παράνομο καταφύγιο στο Νεοχώρι Πρέβεζας. Η άδεια αυτή στην ουσία ήταν παράνομη. Το καταφύγιο λειτουργούσε παράνομα για 15 χρόνια, έγιναν μαζικά παράνομες υιοθεσίες ζώων συντροφιάς στο εξωτερικό από τις κυρίες που δηλώναν ζωόφιλες και που είχαν εξαφανίσει όλα τα απαραίτητα Βιβλία που πρέπει να βρίσκονται στο καταφύγιο, όπως πιστοποιήθηκε από τους ελέγχους που έκαναν υπηρεσιακοί παράγοντες της ΔΑΟΚ. Προφανώς, τα εξαφανίσαν για να μη μπει σε έλεγχο η παράνομη δραστηριότητά τους.

Όμως, ενώ η ΔΑΟΚ αποφάσισε να αφαιρέσει την άδεια λειτουργίας (που ήταν τύποις άδεια, όπως είπαμε), ο εισαγγελέας Πρωτοδικών Πρέβεζας δεν αποφάσισε το κλείσιμο του καταφυγίου, αλλά έδωσε εξάμηνη διορία για την εξασφάλιση της ευζωίας των ζώων!

Πρόκειται για προκλητική απόφαση, γιατί οι κάτοικοι της περιοχής του Νεοχωρίου, όπου βρίσκεται αυτό το άβλιο καταφύγιο, βιώνουν ένα διαρκές δράμα. Να μη μπορούν να κυκλοφορήσουν στην ευρύτερη περιοχή γύρω από το καταφύγιο, να μη μπορούν να εργαστούν στα χωράφια τους, καθώς τα σκυλιά έχουν σχηματίσει αγέλες και επιτίθενται με άγριες διαθέσεις σε ανθρώπους που κινούνται είτε πεζοί είτε με οχήματα. Για να μη μιλήσουμε για τα κτήνη που πεθαίνουν από την πείνα και τη δίψα, που ενέχονται στη ζωή της σημασίας της ως υδροβιότοπου.

Ο νέος δήμαρχος Πρέβεζας δήλωσε προεκλογικά ότι έχει βρει άλλο χώρο για να κατασκευάσει νέο σύγχρονο καταφύγιο. Τώρα, όμως, που πήρε τη διαχείριση του δήμου, προαναγγέλλεται να λειτουργήσει το ίδιο καταφύγιο! Επιπλέον, στην απόφασή του για την πενταμελή επιτροπή για τα ζώα συντροφιάς, που συγκρότησε, συμπεριέλαβε και τις δύο κατά δήλωσή τους φιλόζωες κυρίες, που ενέχονται στη 15χρονη παράνομη λειτουργία αυτού του καταφυγίου!

Αν οι κάτοικοι της περιοχής δεν ξεσηκωθούν εναντίον της λειτουργίας αυτού του καταφυγίου, οι λεγόμενοι θεσμικοί φορείς δεν πρόκειται να βάλουν τέλος στο μαρτυριό τους.

♦ Η ΔΑΟΚ της Περιφέρειας Αττικής εξέδωσε μια προκλητική απόφαση. Αντί να αποφασίσει το κλείσιμο ενός καταφυγίου μέσα σε στρατόπεδο, απεφάνθη ότι δήθεν δεν είναι καταφύγιο και το ότι τα ζώα συντροφιάς, μετά από το ταπίδαρισμα, τον εμβολιασμό και τη στείρωση, απελευθερώθηκαν στο στρατόπεδο, που χαρακτηρίζεται... φυσικό περιβάλλον!

Με δική μας αναφορά αποδείξαμε, με στοιχεία και φωτογραφικό υλικό, ότι πρόκειται για παράνομο καταφύγιο. Και βέβαια, ο χαρακτηρισμός ενός στρατοπέδου ως φυσικού περιβάλλοντος είναι αυθαίρετος και όχι σύνομιος. Είναι προσιτάσιμο του ΑΤ Ραφίνας-Πικερμίου μέσο της ΔΑΟΚ υπογραμμισαμε ότι, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία και υπουργικές αποφάσεις, απαγορεύεται η συγκέντρωση ζώων συντροφιάς σε ιδιόκτητο χώρο, γιατί μόνο οι δήμοι μπορούν να κατασκευάζουν καταφύγια για ζώα συντροφιάς. Μάλιστα, η υπουργική απόφαση για την απαγόρευση συγκέντρωσης ζώων συντροφιάς σε ιδιωτικό χώρο είχε εκδοθεί απ' αφορμή ερώτηση που είχε υποβληθεί από δήθεν φιλοζωική οργάνωση, η οποία ισχυριζόταν ότι η συγκέντρωση ζώων συντροφιάς σε ιδιωτικό χώρο δε συνιστά καταφύγιο και επομένως είναι σύμνομη.

Σκανδαλώδης κατάσταση

Οι υποθέσεις τις οποίες αναφερθήκαμε παραπάνω δεν είναι μεμονωμένες. Επειδή έγιναν γνωστές οι αποκαλύψεις μας για το σκάνδαλο της ίδρυσης παράνομων καταφυγίων ζώων συντροφιάς, για το σκάνδαλο των μαζικών παράνομων υιοθεσιών, που σύμφωνα με την εθνική και κοινοτική νομοθεσία υποκρίνουνται εμπορική πράξη, για την αδιαφορία και ουσιαστικά το πατρωνάρισμα όλων των δήμων από

Πανηγύρια, επειδή η Κομισιόν ενέκρινε τη διαιώνιση της μνημονιακής λιτότητας!

Την Τετάρτη η Κομισιόν δημοσίευσε την 4η Έκθεση Ενισχυμένης Εμπειρίας για την Ελλάδα, την Πέμπτη ο Σταϊκούρας κατέθεσε στη Βουλή τον Κρατικό Προϋπολογισμό του 2020, ο οποίος θα συζητηθεί σχετικά σύντομα στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή και θα συζητηθεί και ψηφιστεί στην Ολομέλεια της Βουλής λίγο πριν τις διακοπές για τις γιορτές.

Με τον προϋπολογισμό θ' ασχοληθούμε σε επόμενα φύλλα (ούτε να τον κοιτάζουμε δεν προλάβαμε). Σ' αυτό το σημείωμα θ' ασχοληθούμε μόνο με τα πανηγύρια που έστησαν οι νεοδημοκράτες μόλις πήραν το OK από την τρόικα. Τα ίδια έκαναν και οι συριζαίοι, οπότε δεν

πρωτοτυπούν. Η τρόικα είναι ο υπέρτατος θεσμός διοίκησης της οικονομικής λειτουργίας του ελληνικού κράτους, αυτή εισηγείται στην Κομισιόν, ώστε η τελευταία ν' ανοίξει την κάνολα και να τρέξουν μερικές εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ, που δεν είναι δόρο, αλλά είναι επιστροφή μέρους από τα κέρδη που αποκόμισαν η ΕΚΤ και οι κεντρικές τράπεζες ευρωπαϊκών κρατών κερδοσκοπώντας με τα ελληνικά ομόλογα. Μ' αυτή την κάνολα «έδθη» και η μετα-μνημονιακή σκληρή επιτροπεία και τα «πρωτογενή πλεονάσματα» του 3,5% μέχρι και το 2022.

Ναι, αλλά έχουμε μπει σε μια διαπραγμάτευση για μείωση των «πρωτογενών πλεονασμά-

των» από το 2021, λένε οι Κούλδης. Καμιά διαπραγμάτευση δεν έχει αρχίσει, ο Κούλδης λέει ότι **θα** την αρχίσει, όταν θα έχει πείσει τους «εταίρους» πόσο αξιόπιστος είναι και πόσο ικανός να απογειώσει τον ελληνικό καπιταλισμό (την ώρα που η ιμπεριαλιστική Ευρώπη βαδίζει ολοταχώς προς μια νέα ύφεση).

Καλό το παραμύθι, αλλά δεν έχει δρόμο. Ο «δράκος» ακουίζει στο όνομα Βάλντις Ντομπρόφσκις (αντιπρόεδρος στην Κομισιόν του Γιούνκερ και σ' αυτήν της Φον ντερ Λάιεν) και όταν ρωτήθηκε σχετικά απάντησε ότι το υψηλό δημόσιο χρέος της Ελλάδας **δεν αφήνει με-**

γάλα περιθώρια και θα πρέπει να είμαστε **επιφυλακτικοί**. Και σε ποσοστό πάνω από το 100%

για τα πρωτογενή πλεονάσματα βασίζονται στην ανάλυση για τη βιωσιμότητα του χρέους, άρα **αν δούμε ξεκάθαρα θετικές τάσεις** στην ανάλυση αυτή, **θα μπορούσα να φανταστώ** ότι αυτό θα φανεί και στους στόχους των πρωτογενών πλεονασμάτων». Ο Ντομπρόφσκις συνδέει τα «πρωτογενή πλεονάσματα» με την περιβόητη ανάλυση βιωσιμότητας του χρέους και όχι με την... φερεγγυότητα του Κούλη και τον... αναπτύξι-

Τι λέει η ανάλυση βιωσιμότητας του χρέους στην Έκθεση της Κομισιόν; Στο σενάριο βάσης, το χρέος παραμένει σε καθοδική τροχιά αλλά παραμένει σε ποσοστό πάνω από το 100%

του ΑΕΠ μέχρι και το 2041. Στο καλό σενάριο το χρέος μειώνεται στο 60% του ΑΕΠ το 2055. Στο κακό σενάριο, το χρέος αρχίζει να αυξάνεται και πάλι μετά το 2040. Όπως αντιλαμβάνεστε, προς το παρόν παγώνει κάθε συζήτηση για μείωση των «πρωτογενών πλεονασμάτων». Γιατί αν μειωθούν στο 2%-2,5% για το 2021 και για το 2022, πόσο θα πρέπει να πέσουν από το 2,2% που είναι συμφωνημένο για την περίοδο 2023-2060;

Η Έκθεση της Κομισιόν δε φειδεται επαίνων για το γεγονός ότι «η Ελλάδα για το 2020 κατάρτισε προϋπολογισμό που ανταποκρίνεται στον συμφωνηθέντα στόχο για πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 3,5 % του ΑΕΠ με ευνοϊκό για την ανάπτυ-

ξη τρόπο, και ότι η κυβέρνηση έχει συνολικά λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να επιτύχει τις ειδικές μεταρρυθμιστικές δεσμεύσεις της για τα μέσα του 2019, στο πλαίσιο της προώθησης ενός θεματολογίου ευρύτερων μεταρρυθμίσεων» (τα ίδια έλεγε και επί ΣΥΡΙΖΑ), δεν παραλείπει όμως να εκφράσει τη διαφωνία της για την μείωση του αφορολόγητου, ακόμα και για την τριετή αναστολή του ΦΠΑ στις μεταβιβάσεις ακινήτων. Αυτό σημαίνει πως στο τραπέζι υπάρχουν ακόμα όλα τα αντιλαϊκά μέτρα που είχαν προνομιθετηθεί επί ΣΥΡΙΖΑ και μετά αποσύρθηκαν. Δηλαδή, το σημερινό καθεστώς σκληρής λιτότητας μπορεί να γίνει και χειρότερο.

Αναθεώρηση του ΑΣΤΙΚΟΥ Συντάγματος

Αλήθεια, πόσοι έχετε πάρει χαμπάρι ότι τη βδομάδα που πέρασε ολοκληρώθηκε στην Ολομέλεια της Βουλής η διαδικασία αναθεώρησης του Συντάγματος και τη Δευτέρα θα έχουμε την τελική ψηφοφορία, μετά από μια συζήτηση σε επίπεδο πολιτικών αρχηγών; Σίγουρα λίγοι κι αν' αυτούς ελάχιστοι πρέπει να μπήκαν στον κόπο να παρακολουθήσουν τη σχετική διαδικασία.

Δεν ψέγουμε κανέναν. Απλώς σχολιάζουμε την πλήρη απουσία λαϊκού ενδιαφέροντος για μια διαδικασία που υποτίθεται ότι θα καθορίσει την ουσία του πολιτεύματος. Ποιος δε θυμάται πώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία από τους συριζαίους; Με ρίστα στο προαύλιο της Βουλής με ομιλητή τον Τσίπρα, με υποσχέσεις για λαϊκή συμμετοχή στη διαδικασία (φτιάχτηκε μάλιστα και σχετική επιτροπή, με επικεφαλής κάποιον πανεπιστημιακό) και με τον Κατρούγκαλο να προαναγγέλλει ένα Σύνταγμα... επαναστατικό, με λαϊκά δημοψηφίσματα και τα συναφή.

Μετά, το ξέχασαν και οι ίδιοι, για να το ξαναθυμηθούν κάπου προς το τέλος της θητείας τους. Και πάλι με την ίδια λογική εργαλειοποίησης προς άγρναν πολιτικής υπεραξίας. Φυσικά, το θέμα κρατήθηκε αποκλειστικά εντός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, όπως ακριβώς προβλέπει το ισχύον Σύνταγμα για τη διαδικασία αναθεώρησής του. Προς αναθεώρηση τέθηκαν δι-

αφόρες διατάξεις, πάντα στη λογική της δημιουργίας εντυπώσεων και όχι επειδή είχε διαμορφωθεί η αναγκαία συναίνεση. Οι πρότεine η ΝΔ και δεν το ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έπαυνε ούτε τις 151 ψήφους που απαιτούνταν για να καταστεί αναθεωρητέο. Οι πρότεine ο ΣΥΡΙΖΑ και δεν το ήθελε η ΝΔ, έπαυανε μεν 151 ψήφους, όμως ήταν σίγουρο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει από την επόμενη Βουλή, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ -ακόμα κι αν έβγαινε πρώτο κόμμα- δε θα μπορούσε να συγκεντρώσει τις 180 ψήφους.

Υπήρξαν μόνο δυο διατάξεις που ψηφίστηκαν με πάνω από 180 ψήφους: αυτή που αφορά τις διατάξεις για την ποινική δίωξη υπουργών και αυτή που αφορά τα της εκλογής προέδρου της

Δημοκρατίας. Για τη δεύτερη διάταξη, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούσαν ότι δεν πρέπει να οδηγείται η χώρα σε εκλογές μετά από αδυναμία εκλογής ΠτΔ, όμως για τη διαδικασία εκλογής η θέσεις τους ήταν μέρα με νύχτα. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε μια μακρά διαδικασία διαδοχικών ψηφοφοριών (εννιά ελάχιστοι πρέπει να μπήκαν στον κόπο να παρακολουθήσουν τη σχετική διαδικασία. Δεν ψέγουμε κανέναν. Απλώς σχολιάζουμε την πλήρη απουσία λαϊκού ενδιαφέροντος για μια διαδικασία που υποτίθεται ότι θα καθορίσει την ουσία του πολιτεύματος. Ποιος δε θυμάται πώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία από τους συριζαίους; Με ρίστα στο προαύλιο της Βουλής με ομιλητή τον Τσίπρα, με υποσχέσεις για λαϊκή συμμετοχή στη διαδικασία (φτιάχτηκε μάλιστα και σχετική επιτροπή, με επικεφαλής κάποιον πανεπιστημιακό) και με τον Κατρούγκαλο να προαναγγέλλει ένα Σύνταγμα... επαναστατικό, με λαϊκά δημοψηφίσματα και τα συναφή.

Μετά, το ξέχασαν και οι ίδιοι, για να το ξαναθυμηθούν κάπου προς το τέλος της θητείας τους. Και πάλι με την ίδια λογική εργαλειοποίησης προς άγρναν πολιτικής υπεραξίας. Φυσικά, το θέμα κρατήθηκε αποκλειστικά εντός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, όπως ακριβώς προβλέπει το ισχύον Σύνταγμα για τη διαδικασία αναθεώρησής του. Προς αναθεώρηση τέθηκαν δι-

αφόρες διατάξεις, πάντα στη λογική της δημιουργίας εντυπώσεων και όχι επειδή είχε διαμορφωθεί η αναγκαία συναίνεση. Οι πρότεine η ΝΔ και δεν το ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έπαυνε ούτε τις 151 ψήφους που απαιτούνταν για να καταστεί αναθεωρητέο. Οι πρότεine ο ΣΥΡΙΖΑ και δεν το ήθελε η ΝΔ, έπαυανε μεν 151 ψήφους, όμως ήταν σίγουρο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει από την επόμενη Βουλή, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ -ακόμα κι αν έβγαινε πρώτο κόμμα- δε θα μπορούσε να συγκεντρώσει τις 180 ψήφους.

Δημοκρατίας. Για τη δεύτερη διάταξη, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούσαν ότι δεν πρέπει να οδηγείται η χώρα σε εκλογές μετά από αδυναμία εκλογής ΠτΔ, όμως για τη διαδικασία εκλογής η θέσεις τους ήταν μέρα με νύχτα. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε μια μακρά διαδικασία διαδοχικών ψηφοφοριών (εννιά ελάχιστοι πρέπει να μπήκαν στον κόπο να παρακολουθήσουν τη σχετική διαδικασία. Δεν ψέγουμε κανέναν. Απλώς σχολιάζουμε την πλήρη απουσία λαϊκού ενδιαφέροντος για μια διαδικασία που υποτίθεται ότι θα καθορίσει την ουσία του πολιτεύματος. Ποιος δε θυμάται πώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία από τους συριζαίους; Με ρίστα στο προαύλιο της Βουλής με ομιλητή τον Τσίπρα, με υποσχέσεις για λαϊκή συμμετοχή στη διαδικασία (φτιάχτηκε μάλιστα και σχετική επιτροπή, με επικεφαλής κάποιον πανεπιστημιακό) και με τον Κατρούγκαλο να προαναγγέλλει ένα Σύνταγμα... επαναστατικό, με λαϊκά δημοψηφίσματα και τα συναφή.

Μετά, το ξέχασαν και οι ίδιοι, για να το ξαναθυμηθούν κάπου προς το τέλος της θητείας τους. Και πάλι με την ίδια λογική εργαλειοποίησης προς άγρναν πολιτικής υπεραξίας. Φυσικά, το θέμα κρατήθηκε αποκλειστικά εντός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, όπως ακριβώς προβλέπει το ισχύον Σύνταγμα για τη διαδικασία αναθεώρησής του. Προς αναθεώρηση τέθηκαν δι-

αφόρες διατάξεις, πάντα στη λογική της δημιουργίας εντυπώσεων και όχι επειδή είχε διαμορφωθεί η αναγκαία συναίνεση. Οι πρότεine η ΝΔ και δεν το ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έπαυνε ούτε τις 151 ψήφους που απαιτούνταν για να καταστεί αναθεωρητέο. Οι πρότεine ο ΣΥΡΙΖΑ και δεν το ήθελε η ΝΔ, έπαυανε μεν 151 ψήφους, όμως ήταν σίγουρο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει από την επόμενη Βουλή, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ -ακόμα κι αν έβγαινε πρώτο κόμμα- δε θα μπορούσε να συγκεντρώσει τις 180 ψήφους.

Υπήρξαν μόνο δυο διατάξεις που ψηφίστηκαν με πάνω από 180 ψήφους: αυτή που αφορά τις διατάξεις για την ποινική δίωξη υπουργών και αυτή που αφορά τα της εκλογής προέδρου της

Δημοκρατίας. Για τη δεύτερη διάταξη, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούσαν ότι δεν πρέπει να οδηγείται η χώρα σε εκλογές μετά από αδυναμία εκλογής ΠτΔ, όμως για τη διαδικασία εκλογής η θέσεις τους ήταν μέρα με νύχτα. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε μια μακρά διαδικασία διαδοχικών ψηφοφοριών (εννιά ελάχιστοι πρέπει να μπήκαν στον κόπο να παρακολουθήσουν τη σχετική διαδικασία. Δεν ψέγουμε κανέναν. Απλώς σχολιάζουμε την πλήρη απουσία λαϊκού ενδιαφέροντος για μια διαδικασία που υποτίθεται ότι θα καθορίσει την ουσία του πολιτεύματος. Ποιος δε θυμάται πώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία από τους συριζαίους; Με ρίστα στο προαύλιο της Βουλής με ομιλητή τον Τσίπρα, με υποσχέσεις για λαϊκή συμμετοχή στη διαδικασία (φτιάχτηκε μάλιστα και σχετική επιτροπή, με επικεφαλής κάποιον πανεπιστημιακό) και με τον Κατρούγκαλο να προαναγγέλλει ένα Σύνταγμα... επαναστατικό, με λαϊκά δημοψηφίσματα και τα συναφή.

Μετά, το ξέχασαν και οι ίδιοι, για να το ξαναθυμηθούν κάπου προς το τέλος της θητείας τους. Και πάλι με την ίδια λογική εργαλειοποίησης προς άγρναν πολιτικής υπεραξίας. Φυσικά, το θέμα κρατήθηκε αποκλειστικά εντός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, όπως ακριβώς προβλέπει το ισχύον Σύνταγμα για τη διαδικασία αναθεώρησής του. Προς αναθεώρηση τέθηκαν δι-

αφόρες διατάξεις, πάντα στη λογική της δημιουργίας εντυπώσεων και όχι επειδή είχε διαμορφωθεί η αναγκαία συναίνεση. Οι πρότεine η ΝΔ και δεν το ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έπαυνε ούτε τις 151 ψήφους που απαιτούνταν για να καταστεί αναθεωρητέο. Οι πρότεine ο ΣΥΡΙΖΑ και δεν το ήθελε η ΝΔ, έπαυανε μεν 151 ψήφους, όμως ήταν σίγουρο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει από την επόμενη Βουλή, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ -ακόμα κι αν έβγαινε πρώτο κόμμα- δε θα μπορούσε να συγκεντρώσει τις 180 ψήφους.

Υπήρξαν μόνο δυο διατάξεις που ψηφίστηκαν με πάνω από 180 ψήφους: αυτή που αφορά τις διατάξεις για την ποινική δίωξη υπουργών και αυτή που αφορά τα της εκλογής προέδρου της

Δημοκρατίας. Για τη δεύτερη διάταξη, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούσαν ότι δεν πρέπει να οδηγείται η χώρα σε εκλογές μετά από αδυναμία εκλογής ΠτΔ, όμως για τη διαδικασία εκλογής η θέσεις τους ήταν μέρα με νύχτα. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε μια μακρά διαδικασία διαδοχικών ψηφοφοριών (εννιά ελάχιστοι πρέπει να μπήκαν στον κόπο να παρακολουθήσουν τη σχετική διαδικασία. Δεν ψέγουμε κανέναν. Απλώς σχολιάζουμε την πλήρη απουσία λαϊκού ενδιαφέροντος για μια διαδικασία που υποτίθεται ότι θα καθορίσει την ουσία του πολιτεύματος. Ποιος δε θυμάται πώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία από τους συριζαίους; Με ρίστα στο προαύλιο της Βουλής με ομιλητή τον Τσίπρα, με υποσχέσεις για λαϊκή συμμετοχή στη διαδικασία (φτιάχτηκε μάλιστα και σχετική επιτροπή, με επικεφαλής κάποιον πανεπιστημιακό) και με τον Κατρούγκαλο να προαναγγέλλει ένα Σύνταγμα... επαναστατικό, με λαϊκά δημοψηφίσματα και τα συναφή.

Μετά, το ξέχασαν και οι ίδιοι, για να το ξαναθυμηθούν κάπου προς το τέλος της θητείας τους. Και πάλι με την ίδια λογική εργαλειοποίησης προς άγρναν πολιτικής υπεραξίας. Φυσικά, το θέμα κρατήθηκε αποκλειστικά εντός των κοινοβουλευτικών διαδικασιών, όπως ακριβώς προβλέπει το ισχύον Σύνταγμα για τη διαδικασία αναθεώρησής του. Προς αναθεώρηση τέθηκαν δι-

αφόρες διατάξεις, πάντα στη λογική της δημιουργίας εντυπώσεων και όχι επειδή είχε διαμορφωθεί η αναγκαία συναίνεση. Οι πρότεine η ΝΔ και δεν το ήθελε ο ΣΥΡΙΖΑ, δεν έπαυνε ούτε τις 151 ψήφους που απαιτούνταν για να καταστεί αναθεωρητέο. Οι πρότεine ο ΣΥΡΙΖΑ και δεν το ήθελε η ΝΔ, έπαυανε μεν 151 ψήφους, όμως ήταν σίγουρο ότι δεν υπήρχε περίπτωση να περάσει από την επόμενη Βουλή, γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ -ακόμα κι αν έβγαινε πρώτο κόμμα- δε θα μπορούσε να συγκεντρώσει τις 180 ψήφους.

Υπήρξαν μόνο δυο διατάξεις που ψηφίστηκαν με πάνω από 180 ψήφους: αυτή που αφορά τις διατάξεις για την ποινική δίωξη υπουργών και αυτή που αφορά τα της εκλογής προέδρου της

Δημοκρατίας. Για τη δεύτερη διάταξη, ΣΥΡΙΖΑ και ΝΔ συμφωνούσαν ότι δεν πρέπει να οδηγείται η χώρα σε εκλογές μετά από αδυναμία εκλογής ΠτΔ, όμως για τη διαδικασία εκλογής η θέσεις τους ήταν μέρα με νύχτα. Ο ΣΥΡΙΖΑ πρότεινε μια μακρά διαδικασία διαδοχικών ψηφοφοριών (εννιά ελάχιστοι πρέπει να μπήκαν στον κόπο να παρακολουθήσουν τη σχετική διαδικασία. Δεν ψέγουμε κανέναν. Απλώς σχολιάζουμε την πλήρη απουσία λαϊκού ενδιαφέροντος για μια διαδικασία που υποτίθεται ότι θα καθορίσει την ουσία του πολιτεύματος. Ποιος δε θυμάται πώς ξεκίνησε αυτή η διαδικασία από τους συριζαίους; Με ρίστα στο προαύλιο της Βουλής με ομιλητή τον Τσίπρα, με υποσχέσεις για λαϊκή συμμετοχή στη διαδικασία (φτιάχτηκε μάλιστα και σχετική επιτροπή, με επικεφαλής κάποιον πανεπιστημιακό) και με τον Κατρούγκαλο να προαναγγέλλει ένα Σύνταγμα... επαναστατικό, με λαϊκά δημοψηφίσματα και τα συναφή.

Υπήρξαν μόνο δυο διατάξεις που ψηφίστηκαν με πάνω από 180 ψήφους: αυτή που αφορά τις διατάξεις για την ποινική δίωξη υπουργών και αυτή που αφορά τα της εκλογής προέδρου της

«Κέντρα Αριστείας»

Το πανεπιστημιακό κατεστημένο επινοεί, με τη συνδρομή βεβαίως των κυβερνητικών νομοθετημάτων, συνεχώς νέους τρόπους να συσφίξει τους δεσμούς των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων με την «ιδιωτική πρωτοβουλία», αποβλέποντας σε πρόσθετη χρηματοδότηση και αναβάθμιση στην αξιολογική κλίμακα της σκληρής «ανταγωνιστικότητας», με επιπτώσεις φυσικά και στα προσωπικά οφέλη. Δημιουργώντας ταχύρυθμες δομές «πιστοποίησης και κατάρτισης» διευκολύνει την κυβερνητική προπαγάνδα περί απορρόφησης των ανέργων, ενώ ταυτόχρονα ενισχύει -με την «τσέπη» των συμμετεχόντων σ' αυτές τις δομές- την ελλειπέστατη χρηματοδότηση των ιδρυμάτων.

Όλα τα παραπάνω μπαίνουν κάτω από την ομπρέλα της ενίσχυσης της πολυδιαφημισμένης «εξωστρέφειας».

Αποβλέπει επίσης στην ενίσχυση του ρόλου του στους μηχανισμούς διαχείρισης του καπιταλισμού.

Μαθαίνουμε, λοιπόν, ότι η Σύγκλητος του ΕΚΠΑ αποφάσισε την ίδρυση και λειτουργία πέντε «Κέντρων Αριστείας» «σε διεπιστημονικούς τομείς, στους οποίους το Πανεπιστήμιο έχει να παρουσιάσει καινοτόμο δραστηριότητα ή/και που στρατηγικά θέλει να αναπτύξει».

Τα «Κέντρα Αριστείας» αφορούν τους τομείς: «Ψηφιακή Κληρονομιά», «Διαχείριση Φυσικών Καταστροφών», «Κλιματική Αλλαγή – προσαρμογή και μετριασμός», «Αγροδιατροφή και Ανθεκτικότητα Τροφίμων» και «Βιοδραστικών Φυσικών Προϊόντων».

Η ανάπτυξη των Κέντρων συντονίζεται από μια Επιτροπή για κάθε Κέντρο, η οποία ορίστηκε με απόφαση Συγκλήτου και αποτελείται από μέλη ΔΕΠ διανοητικών Τμημάτων και Σχολών. Η Επιτροπή αυτή θα έχει ως αντικείμενο την κατάρτιση της πρότασης ανάπτυξης, οργάνωσης και λειτουργίας του Κέντρου και θα συνεργάζεται με όλα τα μέλη ΔΕΠ που ενδιαφέρονται να συμμετέχουν στο εγχείρημα και αποδεδειγμένα δραστηριοποιούνται ουσιαστικά στο αντικείμενο του Κέντρου. Οι δομές αυτές, αφού ωριμάσουν, θα μπορούν να αποτελέσουν Ινστιτούτο του Πανεπιστημιακού Ερευνητικού Κέντρου ή να ενταχθούν σε αυτό ως λειτουργικές Μονάδες του.

Κάθε «Κέντρο Αριστείας αποτελεί ανοικτή ερευνητική δομή, υπό τη έννοια ότι επιπλέον ερευνητικές ομάδες θα μπορούν να συμμετέχουν σε αυτό ως συνεργαζόμενα μέρη...».

Μεταξύ των στόχων που αναφέρονται στα διάφορα Κέντρα είναι: «Η υποστήριξη φορέων δημοσίου και ιδιωτικού χαρακτήρα που δραστηριοποιούνται σε θέματα πολιτιστικής και φυσικής κληρονομιάς», «Η παροχή πιστοποιημένης, υψηλού επιπέδου εκπαίδευσης - κατάρτισης - ενημέρωσης (Δια ζώσης, Εξ' αποστάσεως, Σύγχρονη και Ασύγχρονη κ.α.) και η παραγωγή καινοτόμου εκπαιδευτικού υλικού», «Η υποστήριξη της Πολιτείας και κάθε ενδιαφερόμενου φορέα σε θέματα κλιματικής αλλαγής και των επιπτώσεών της», «Η Εκπαίδευση και συνεχιζόμενη κατάρτιση, καθώς και η ευαισθητοποίηση του κοινού» κ.λπ.

Ο Ιωάννης Αντωνίου πρόεδρος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής Κομμένος και ραμμένος στην αντιεκπαιδευτική πολιτική της ΝΔ

Αποτελεί χαρακτηριστικό δείγμα πολιτικού σαλταδορισμού, αφού πέρασε απ' όλους τους πολιτικούς χώρους (ΚΚΕ, ΕΑΡ, Συνασπισμός, ΔΗΜΑΡ, ΠΑΣΟΚ) και σήμερα αποτελεί γκεσέμι της αντιδραστικής αντιεκπαιδευτικής πολιτικής της ΝΔ.

«Είναι διαπρύσιος κήρυκας του δόγματος της αγοράς στην εκπαίδευση». Τον Οκτώβριο του 2015 ως Διευθυντής Σπουδών στα Εκπαιδευτήρια Ζηρίδη συντάξε σύστημα «παράνομης και αυθαίρετης αξιολόγησης» και προσπάθησε να το επιβάλει πάραυτα, παρόλο που απαγορευόταν από το νόμο, καθώς το σχετικό ΠΔ είχε αποσυρθεί. Επιδώξη «ο εκφοβισμός, η στοχοποίηση και η "νομιμοποίηση" της

απόλυσης συναδέλφων, καθώς και ο περιορισμός της ακαδημαϊκής τους ελευθερίας» (καταγγελία της ΟΙΕΛΕ).

Είναι ορκισμένος εχθρός των συνδικάτων και των συνδικαλιστών (όχι βεβαίως από εναντίωση στους αστογραφειοκράτες συνδικαλιστές).

Κρίνεται «ακατάλληλος για τη θέση του προέδρου του ΙΕΠ», ακόμη και από αυτήν την γραφειοκρατία της ΟΛΜΕ, η οποία δηλώνει ότι «θα αγωνιστεί ενάντια στην επιβολή των απόψεων και των σχεδίων του».

Οι απόψεις και τα σχέδιά του είναι γνωστά στην εκπαιδευτική κοινότητα. Πρόκειται για: «Την επαναφορά και επέκταση του θεσμού των προτύπων πειραματικών και της "αξιολόγησης" που ο ίδιος είχε επιβάλει όταν ήταν μέλος της ΔΕΠΣ με τις περίφημες συνεντεύξεις. Την επαναφορά της

εξωτερικής αξιολόγησης των σχολικών μονάδων και την κατηγοριοποίησή τους. Την επαναφορά της ατομικής τιμωρητικής αξιολόγησης με ποσοστώσεις. Την απομάκρυνση των αιρετών εκπροσώπων από τα Συμβούλια Επιλογής Στελεχών Διοίκησης» (καταγγελία της ΟΛΜΕ).

Ο λόγος για τον Ιωάννη Αντωνίου, που η Νίκη Κεραμέως επέβαλε ως νέο πρόεδρο του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (ΙΕΠ), με τις ψήφους του ΚΙΝΑΛ και του Βελόπουλου.

Μόλις ανέλαβε ο Ι. Αντωνίου φρόντισε να κάνει καθαρές τις προθέσεις του: «Όσο κι αν ακούγεται αναχρονισμός, **το ρολόι σχετικά με τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις πρέπει να**

ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΣΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

αστυνομικές δυνάμεις εισβάλουν στο Ο.Π.Α., κατόπιν εντολής για έρευνα και εκκένωση του Αυτοδιαχειριζόμενου Στεκιού Φοιτητών που βρίσκεται στο υπόγειο του κτιρίου.

- Την ίδια ημέρα, η Σύγκλητος ανακοινώνει γενικευμένο lock out του Πανεπιστημίου έως τις 17/11/19.

- Στις 11/11/19, φοιτητές επιχειρούν να σπάσουν το lock out που είχε επιβάλει η Σύγκλητος, ώστε να πραγματοποιηθεί προγραμματισμένη τους Συνέλευση στο Ο.Π.Α. Τα ΜΑΤ με χρήση χημικών και βίας εισέρχονται στο Ίδρυμα, περικυκλώνουν τους φοιτητές που διεκδικούν τα αυτονόητα δικαιώματά τους, τους χτυπάνε και τους απειλούν με συλλήψεις. Τελευταία στιγμή, κι ενώ έχουν επιστρατευτεί πούλμαν για την προσαγωγή τους στη ΓΑΔΑ, επιτρέπεται η αποχώρηση των φοιτητών. Κατά τη διάρκεια της όλης επιχείρησης οι Αστυνομικές Αρχές προχωράνε σε 3 προσαγωγές και μία σύλληψη.

- Το ξημερώματα της ίδιας μέρας, οι αστυνομικές δυνάμεις απαγάγουν φοιτητή έξω από το σπίτι του στο Χαλάνδρι, οδηγείται στη ΓΑΔΑ, παραμένει απομονωμένος επί ώρες, για να του απαγγελθούν στη συνέχεια κατηγορίες για τη συμμετοχή του στην πρωινή κινητοποίηση στο Ο.Π.Α.

- Ο Πρωθυπουργός Κ. Μητσοτάκης δηλώνει πως «το πανεπιστήμιο αποδόθηκε στους φυσικούς του χρήστες», οι οποίοι προφανώς δεν είναι οι φοιτητές. Καθώς παρότι «η Κυβέρνηση θέλει ανοιχτά Πανεπιστήμια», το Ο.Π.Α. παρέμεινε ερμητικά κλειστό επί μία βδομάδα.

Όλο το προηγούμενο διάστημα, από κοινού, κυβέρνηση και Διοί-

τηση του Ο.Π.Α., με την αμέριστη υποστήριξη ΜΜΕ και άλλων παραγόντων, κατασκεύασαν ένα ΜΥΘΟ περί «χώρου ανομίας». Για να αντιστρέψουν πλήρως την πραγματικότητα, για να εμφανίσουν τελικά την αστυνομία σαν «απελευθερωτή» του Ιδρύματος. Καμιά πρωτοτυπία. Το ίδιο ακριβώς είχε επιχειρήσει να κάνει και η χούντα, το 1973, όταν τα τανκς εισέβαλαν στο Πολυτεχνείο για να το «απελευθερώσουν» από τα «αναρχικά στοιχεία που διασάλευαν την έννομη τάξη». «Η Ελλάς ήτο άλλωστε ασθενής» και χρειαζόταν γύψο. Σήμερα, κατά τον κυβερνητικό εκπρόσωπο, η κατάσταση είναι «νοσηρή». Το 1973, κατά τον Παπαδόπουλο επρόκειτο για «μια οργανωμένη μειοψηφία». Κατά τη σημερινή κυβέρνηση πρόκειται για «σχνές μειοψηφίες».

Δεν είναι η πρώτη φορά από το 1973 μέχρι σήμερα που χρησιμοποιείται το ίδιο μοτίβο. Κάθε φορά όμως, όσοι επιχειρήσαν να καταργήσουν κινήματα και αγώνες, να περιστείλουν κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, μας βρήκαν απέναντί τους. Το ίδιο θα συμβεί και τώρα.

Το πραγματικό πρόβλημα του Ο.Π.Α. (και κάθε ΑΕΙ) δε βρίσκεται σε στέκια και συνελεύσεις. Βρίσκεται σε κεντρικά γραφεία και αίθουσες, εκεί που εκπαιδεύονται γενιές φοιτητών στην υποταγή τους σε κράτος και κεφάλαιο, εκεί που παίζονται χοντρά παιχνίδια εξουσίας, εκεί που, εν κρυπτώ και μακριά από κάθε έννοια δικαίου και παιδείας, αποφασίζονται οι πολιτικές και οι πρακτικές των ΑΕΙ, εκεί που αυτοί που έχουν τον πρώτο λόγο έχουν συμφέροντα συγκεκριμένα και αδιαπραγμάτευτα

τα οποία απαιτούν την έξωση κάθε φωνής διαμαρτυρίας από τα Ιδρύματα.

Όσο για κάποιους παράγοντες του ΣΥΡΙΖΑ που όσιμα θυμήθηκαν τους αγώνες, δεν ξεχνάμε ότι η δική τους κυβέρνηση κατάργησε δικαιώματα και ξεκίνησε την εκστρατεία καταστολής που σήμερα συνεχίζει εντεινόμενα η ΝΔ. Δεν ξεχνάμε την εκκένωση 27 καταλήψεων. Δεν ξεχνάμε την εκκένωση της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ το 2015. Δεν ξεχνάμε τις Αύρες που επί κυβερνήσεώς τους σάρωναν τους δρόμους. Δεν ξεχνάμε τη Μόρια. Δεν ξεχνάμε την Πέτρου Ράλλη. ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι σε κάθε αγώνα για μια καλύτερη κοινωνία

Στεκόμαστε απέναντι σε κάθε εχθρό της ελευθερίας

Θα μας βρουν μπροστά τους

Οι αγώνες δεν καταργούνται με νόμους και διατάγματα

Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στο Μ.Β. που κλήθηκε στις 15/11/19 στην Κρατική Ασφάλεια για να «δώσει εξηγήσεις» ως ύποπτος για «διενομήματα λειτουργίας υπηρεσίας» σύμφωνα με το άρθρο 168/1 του νέου ποινικού κώδικα, για την κατάληψη της Πρυτανείας του ΕΚΠΑ το 2015. Την ίδια στιγμή που οι δίκες των συλληφθέντων της περιόδου βρίσκονται προς το τέλος τους, με τη μία αθωωτική απόφαση να ακολουθεί την άλλη, η έρευνα για το 2015 ξαναοίγει. Ξαναοίγει παραμονές της επετείου της εξέγερσης του 1973, σε μια περίοδο έντασης της καταστολής προς όλους τους αγωνιζόμενους χώρους. Τίποτα δεν είναι τυχαίο.

ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
Σχήμα διοικητικών υπαλλήλων του ΕΚΠΑ

γυρίζει πίσω στο 2014, με την προσθήκη βεβαίως των αναγκών διορθώσεων και συμπληρώσεων που ο ανατοχασμός και η συγκυρία δημιουργούν. Με άλλα λόγια **πρέπει να ξαναχτιστεί αυτό που γκρεμίστηκε στην τετραετία 2015-2019**, βελτιωμένο και ενισχυμένο για να πάμε παρακάτω», δήλωσε.

Ο Ι. Αντωνίου θεωρεί έγκλημα την ακύρωση των πιο σκληρών αντιδραστικών μέτρων των Διαμαντοπούλου-Αρβανιτόπουλου, που ως γνωστόν ο ΣΥΡΙΖΑ πήρε πίσω (π.χ. αξιολόγηση των εκπαιδευτικών με ποσοτώσεις με στόχο τις απολύσεις, ακύρωση της ΠΝΠ που ποινικοποιούσε τους αγώνες των μαθητών, πολιτική επιστράτευση των εκπαιδευτικών, κ.λπ.), προκειμένου να αποκτήσει τη συναίνεση των εκπαιδευτικών, για να προωθήσει στη συνέχεια αντιεκπαιδευτικές ρυθμίσεις με πλάγιο τρόπο. Έχουμε πολλές φορές αναφερθεί στα νομοθετήματα για τη λεγόμενη αυτοαξιολόγηση-αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου, που υποκρύπτει την αξιολόγηση του εκπαιδευτικού, τη διατήρηση της υποχρηματοδότησης της εκπαίδευσης, τη δημαγωγία σχετικά με τους μόνιμους διδασκάλους, το προσοντολόγιο, το Λύκειο προσανατολισμένο στην ειδίκευση με την τελευταία τάξη του φροντιστηρίου, τις διπλές πανελλαδικές, κ.λπ.

Ο νέος πρόεδρος του ΙΕΠ, λοιπόν, είναι κομμένος και ραμμένος στην πολιτική που θέλει να εφαρμόσει στην εκπαίδευση η ΝΔ. Εξ ου και η δήλωσή του: «Το πρόγραμμα της κυβέρνησης για την Παιδεία ταυτίζεται με όσα πίστεψα και προσπάθησα να υλοποιήσω στη μακρά διάρκεια της θητείας μου στην εκπαίδευση».

Ο ίδιος σε συνέντευξη που παραχώρησε στη ναυαρχίδα της δεξιάς «Καθημερινή», καθόρισε τους άξονες στους οποίους θα κινηθεί το ΙΕΠ:

♦ «**Σχολείο γνώσης, καινοτομίας και αριστείας, με σημαντικό βαθμό αυτονομίας** από τους μηχανισμούς της κεντρικής διοίκησης, με εκπαιδευτικούς ελεύθερους να αναπτύξουν τις δημιουργικές τους ικανότητες και συνεχώς επιμορφούμενους».

Τα περί γνώσης τα αντιπαρερχόμαστε, αφόσον καταρχάς μιλάμε για το σχολείο στον καπιταλισμό. Βασικές πλευρές είναι η «αριστεία» και η «αυτονομία», με τη μια να συμπληρώνει την άλλη. Τα «αυτόνομα» σχολεία, δηλαδή τα σχολεία στα οποία θα έχει σημαντικό ρόλο και λόγο η «ιδιωτική πρωτοβουλία» (χρηματοδότηση, «καινοτόμα προγράμματα», πολυεξαρτήσεις από επιχειρήσεις, Δήμους, συλλόγους γονέων και τα ρέστα) με τον «ενισχυμένο ρόλο» του διευθυντή-μάνατζερ-αξιολογητή θα κατη-

γοριοποιούνται ανάλογα με τις επιδόσεις. Αντίκτυπος θα υπάρχει σε εκπαιδευτικούς και μαθητές. Αυτό το νόημα έχει το κυνήγι της πολυδιαφημισμένης «αριστείας». Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται και η επανίδρυση και λειτουργία των **Πρότυπων και Πειραματικών Σχολείων** και η επέκταση του θεσμού σε όλη την επικράτεια.

♦ **Αξιολόγηση παντού και σε όλους. Γιατί αυτή «είναι το οξυγόνο των εκπαιδευτικών συστημάτων, το εργαλείο για την ανάπτυξη της δυναμικής τους και της προσαρμογής τους στις ανάγκες της εποχής. Η Ελλάδα τα τελευταία 40 χρόνια έμεινε έξω από αυτόν τον γενικό κανόνα που αποτελεί δομικό στοιχείο των εκπαιδευτικών συστημάτων του πολιτισμένου κόσμου».**

Ο Ι. Αντωνίου αναπολεί τις μέρες του επιθεωρητισμού. Φυσικά, επαναλαμβάνει και αυτός το παραμύθι της μη τιμωρητικής αξιολόγησης. Όμως η αναφορά του στην «εμπειρία της εφαρμογής **αξιολογικού συστήματος, που προέβλεπε το Π.Δ. 152**» και «στο σύστημα που εφαρμόστηκε στα Πρότυπα Πειραματικά Σχολεία το 2013-14 και το σύστημα αυτοαξιολόγησης των σχολικών μονάδων την ίδια περίοδο», τα λέει όλα.

Θυμίζουμε ότι το ΠΔ 152/2013 καθορίζει αναλυτικά και με λεπτομέρειες την αξιολογική πυραμίδα, τις κατηγορίες και τα υποκριτήριά τους, βάσει των οποίων αξιολογείται κάθε παράγοντας της αξιολογικής πυραμίδας. Τελικός αποδέκτης της αξιολόγησης, στον οποίο αφιερώνεται και το μεγαλύτερο μέρος του νόμου, είναι ο εκπαιδευτικός, ο και αίρων τις αμαρτίες όλου του εκπαιδευτικού συστήματος και κατά το νόμο είναι αυτός που «αυτενεργώντας» και προτείνοντας «καινοτόμες» λύσεις μπορεί να βελτιώσει την ποιότητα και αποτελεσματικότητα του εκπαιδευτικού έργου, στο πλαίσιο πάντα της στοχοθεσίας που θέτει το υπουργείο Παιδείας. Η αξιολόγησή του είναι διοικητική και διενεργείται από τον διευθυντή της σχολικής μονάδας και εκπαιδευτική και διενεργείται από το σχολικό σύμβουλο. Ως διοικητική ορίζεται η αξιολόγηση των ενεργειών και αποτελεσμάτων που συνθέτουν το υπηρεσιακό έργο διοίκησης, οργάνωσης και αξιολόγησης προσωπικού και δομών και ως εκπαιδευτική ορίζεται η αξιολόγηση των ενεργειών και αποτελεσμάτων που σχετίζονται με την άσκηση του παιδαγωγικού, διδακτικού, επιμορφωτικού έργου και την επιστημονική και επαγγελματική ανάπτυξη.

Για τον Ι. Αντωνίου «βασική αρχή είναι ότι κανείς δεν αξιολογεί, εάν δεν έχει αξιολογηθεί και ο ίδιος». Στο πλαίσιο

αυτό έχει εισηγηθεί νέο νόμο για την επιλογή των στελεχών της εκπαίδευσης, αποκλείοντας τους συνδικαλιστές από τη σχετική διαδικασία και επαναφορά του θεσμού των Σχολικών Συμβούλων, με αναβαθμισμένο εποπτικό, επιμορφωτικό και αξιολογικό ρόλο.

♦ **Καθιέρωση Τράπεζας Θεμάτων «διαβαθμισμένης δυσκολίας» για το Λύκειο. Η Τράπεζα θεμάτων αποτελεί «έναν μηχανισμό εποπτείας και πιστοποίησης των μορφωτικών αποτελεσμάτων της προσφερόμενης γνώσης σε όλα τα Λύκεια της επικράτειας».** Εφαρμογή της **στις τρεις τάξεις του Λυκείου**.

Ο νέος πρόεδρος του ΙΕΠ συνηδεϊτά επιλέγει αυτόν τον μηχανισμό βίαιης εξώθησης από το σχολείο των μαθητών που κατά κανόνα προέρχονται από τα φτωχά λαϊκά στρώματα. Αλλωστε, η εκτίναξη του ποσοστού αποτυχίας των μαθητών στις προαγωγικές εξετάσεις και η ενίσχυση των φροντιστηρίων με την εφαρμογή της Τράπεζας Θεμάτων είναι πράγματα γνωστά.

♦ «**Λύκειο αυτόνομο εκπαιδευτική βαθμίδα, με την καθιέρωση πιστοποιημένου εθνικού απολυτηρίου, το οποίο θα είναι το εισιτήριο εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Για τον προσδιορισμό του βαθμού του εθνικού απολυτηρίου θα συνυπολογίζονται οι βαθμοί των τριών τάξεων του Λυκείου, με ειδικό συντελεστή ανά τάξη. Η μεταρρύθμιση αυτή προϋποθέτει την εφαρμογή της Τράπεζας Θεμάτων, την αξιολόγηση των σχολικών μονάδων και των εκπαιδευτικών, τα νέα προγράμματα σπουδών, την ενίσχυση των προϋποθέσεων προαγωγής και απόλυσης των μαθητών στο Λύκειο».**

ΙΕΠ και υπουργείο Παιδείας προκρίνουν ένα αποφασιστικό χτύπημα στην τάση της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακές σπουδές, προθάλαμος των οποίων είναι το Λύκειο. Γι' αυτό και σχεδιάζουν μια ισχυρότατη ένταση των ταξικών φραγμών: Εθνικό Απολυτήριο, στο βαθμό του οποίου συνυπολογίζονται οι βαθμοί και των τριών τάξεων του Λυκείου με ειδικό συντελεστή ανά τάξη. Γραπτές προαγωγικές εξετάσεις από τάξη σε τάξη για όλες τις τάξεις του Λυκείου με επιλογή θεμάτων από Τράπεζα Θεμάτων. Καθιέρωση της βάσης του ΙΟ, ενώ τα ανώτατα ιδρύματα μπορούν να ορίζουν βάση εισαγωγής υψηλότερη της ελάχιστης βάσης.

Η ένταση των ταξικών φραγμών προϋποθέτει εκπαιδευτικούς και μαθητές υποταγμένους και πειθήνιους. Εξ ου και η αξιολόγηση σε όλα τα επίπεδα.

(Όλες οι εμφάσεις είναι δικές μας).

Γιούλα Γκεσούλη

Λερναία Υδρα η μπίζνα με τις υιοθεσίες και τα παράνομα καταφύγια ζώων συντροφιάς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 8
ψης και δράσης.

Η ισχύουσα νομοθεσία απαγορεύει στους κατ' επιφασή φιλόζωους να κατασκευάζουν καταφύγια ζώων συντροφιάς, γι' αυτό και αυτοί εξακολουθούν να πιέζουν για να αλλάξει η νομοθεσία, ώστε να μπορούν ελεύθερα να κατασκευάζουν καταφύγια, να συλλέγουν μόνοι τους ζώα συντροφιάς, να τα εμβολιάζουν, να τους βάζουν τσιπ και να κάνουν ανεξέλεγκτα υιοθεσίες σε χώρες της ΕΕ.

Σχέδιο σε εξέλιξη

Η υφυπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων της Κυβέρνησης Τσιπρά Ολυμπία Τελιγορίδου δοκίμασε, με ένα νομοσχέδιο που είχε παρουσιάσει στους υπηρεσιακούς παράγοντες, να καταργήσει το «μονοπώλιο» των δήμων στην κατασκευή και λειτουργία καταφυγίων ζώων συντροφιάς. Η απόπειρά της απέτυχε παταγωδώς. Οι επαγγελματίες φιλόζωοι, όμως, δεν το έβαλαν κάτω. Και βρήκαν αρωγό στην επιδίωξή τους να ιδρύουν ιδιωτικά καταφύγια ζώων συντροφιάς, στο πρόσωπο του γενικού διευθυντή Κτηνιατρικής Θ. Αλεξανδρόπουλου. Στις 24 Απρίλη του 2019, λίγο καιρό πριν από τις δημοτικές και περιφερειακές εκλογές, ο Θ. Αλεξανδρόπουλος εξέδωσε εγκύκλιο, με πρόσχημα την απάντηση σε ερωτήματα σχετικά με το τι ισχύει στην περίπτωση υιοθεσιών από κατοίκους εξωτερικού.

Όταν εκδίδεται μια εγκύκλιος γενικού ενδιαφέροντος (που δεν αφορά, δηλαδή, μόνο μια συγκεκριμένη περιοχή), όπως στη συγκεκριμένη περίπτωση που η εγκύκλιος ασχολείται με το τι ισχύει για τις υιοθεσίες ζώων συντροφιάς, αποστέλλεται παντού, σε όλες τις υπηρεσίες. Η συγκεκριμένη εγκύκλιος, όμως, απεστάλη επιλεκτικά. Ετσι, μολονότι κάνουμε ρεπορτάζ στο υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, δεν πήραμε χαμπάρι γι' αυτήν. Φίλος, από τους πραγματικούς φιλόζωους, μας ενημέρωσε ότι η πρόεδρος της Πανελλήνιας Φιλοζωικής και Περιβαλλοντικής Ομοσπονδίας (ΠΦΠΟ) Ν. Μπομπολάκη ανέβασε πριν από λίγο καιρό στο facebook δημοσίευμα που αναφερόταν στην κατάπτυστη αυτή εγκύκλιο του γενικού διευθυντή Κτηνιατρικής. Αυτό ήταν το ερέθισμα για να αρχίσουμε να ψάχνουμε την εγκύκλιο, η οποία ήταν κρυμμένη λες και επρόκειτο για απόρρητο στρατιωτικό σχέδιο.

Η πρόεδρος της ΠΦΠΟ, στην ανάρτησή της στο facebook, αναφερόταν σε παράγραφο της εγκυκλίου, στην

οποία ο Αλεξανδρόπουλος γράφει: **«άρα δεν απαιτείται ο Δήμος να διαθέτει υποχρεωτικά καταφύγιο αδέσποτων ζώων»**, και αναφωνούσε θριαμβευτικά: **«Τέρμα στα κολαστήρια ούτε ένα»!**

Ξεκινήσαμε, λοιπόν, το ρεπορτάζ μας απ' αυτήν, τηλεφωνώντας της το μεσημέρι της περασμένης Τρίτης. Επειδή είχε κάποιο κώλυμα, είχαμε μια σύντομη συνομιλία το βράδυ της Τρίτης. Επισημάναμε στην κ. Μπομπολάκη, ότι είναι περίεργο που μια εγκύκλιος στάλθηκε επιλεκτικά μόνο στη ΔΑΟΚ Χανίων και όχι σε όλες τις ΔΑΟΚ της χώρας. Και, βέβαια, τονίσαμε ότι η εγκύκλιος είναι παράνομη. Η επικοινωνία μας την ξάφνιασε, γιατί δεν περίμενε ότι εμείς, που στους κύκλους των «φιλόζωων» είμαστε «κόκκινο πανί», θα μαθαίναμε για τη συγκεκριμένη ανάρτησή της. Την επομένη (Τετάρτη 20 Νοέμβρη) η πρόεδρος της ΠΦΠΟ κατέβασε την ανάρτησή!

Η Μπομπολάκη χαρακτηρίζει κολαστήρια τα δημοτικά καταφύγια ζώων συντροφιάς και όχι αυτά που κατασκευάζουν ή λειτουργούν μέλη συλλόγων που ανήκουν στη δύναμη της Ομοσπονδίας της. Δεν είναι δύσκολο να εξαχθούν συμπεράσματα απ' αυτό, όπως και από την πανηγυρική υποδοχή εκ μέρους της της εγκυκλίου Αλεξανδρόπουλου.

Συνεχίζοντας το ρεπορτάζ πληροφορηθήκαμε ότι η εγκύκλιος Αλεξανδρόπουλου στάλθηκε στα Χανιά αλλά και σε άλλες ΔΑΟΚ. Την Πέμπτη επικοινωνήσαμε και με τον γενικό διευθυντή Κτηνιατρικής Θ. Αλεξανδρόπουλο, τον ενημερώσαμε για το δημοσίευμα της Μπομπολάκη και του ζητήσαμε να μας δώσει αντίγραφο της εγκυκλίου του. Μας απάντησε ότι θα μας δώσει αντίγραφο την επομένη, δηλαδή την Παρασκευή που η ύλη έχει κλείσει και η «Κόντρα» βρίσκεται στο τυπογραφείο.

Η απάντηση που έδωσε με την εγκύκλιό του ο Θ. Αλεξανδρόπουλος, ότι δεν απαιτείται ο Δήμος να διαθέτει υποχρεωτικά καταφύγιο ζώων συντροφιάς, είναι ανυπόστατη, εντελώς εκτός του νομικού πλαισίου, καθ' ολοκληρίαν ψευδής. Στόχος της είναι να ανοίξει το δρόμο στους κατ' επαγγελματίες φιλόζωους, που ιδρύουν παράνομα καταφύγια, να προσφεύγουν στα δικαστήρια και να υποβάλουν μηνύσεις κατά ειλικρινών φιλόζωων που παλεύουν για να ιδρύσουν οι δήμοι καταφύγια ζώων συντροφιάς (και όχι κολαστήρια) και κατά δημοσίων υπαλλήλων των ΔΑΟΚ, που αποφασίζουν το κλείσιμο των παράνομων καταφυγίων, που είναι κολαστήρια, όπως έχει αποδείξει και η έρευνά μας.

Την περίοδο που δημοσιεύτηκε από τη Ν. Μπομπολάκη στο facebook μέρος από την παράνομη εγκύκλιο Αλεξανδρόπουλου, άναψε μια μεγάλη και έντονη συζήτηση για το πρόγραμμα ΦΙΛΟΔΗΜΟΣ. Τα βασικά στελέχη της ΠΦΠΟ, Μπομπολάκη, Δημοπούλου και άλλοι-ες που δεν γνωρίζουμε, στράφηκαν ενάντια στη χρηματοδότηση των δήμων για την κατασκευή καταφυγίων, με το επιχείρημα ότι αυτά θα είναι τάχα κολαστήρια. Όπως έχουμε επανειλημμένα αναφέρει, οι γιαλαντζί φιλόζωοι δε θέλουν να κατασκευάσουν οι δήμοι καταφύγια ζώων συντροφιάς, γιατί απλούστατα βγαίνουν από το παιχνίδι των μαζικών παράνομων υιοθεσιών, που υποκρύπτουν «μετακινήσεις εμπορικού χαρακτήρα» δεδομένου ότι γίνεται αλλαγή ιδιοκτησίας. Γι' αυτό η Μπομπολάκη έσπευσε να πανηγυρίσει για την εγκύκλιο Αλεξανδρόπουλου.

Και για να μη μένει η παραμικρή αμφιβολία για το τι εννοούμε, παραθέτουμε την παράγραφο α του άρθρου 3 του Κανονισμού 576/2013, που αναφέρεται στους ορισμούς: «α) ως “μετακινήσεις μη εμπορικού χαρακτήρα” νοούνται οποιεσδήποτε μετακινήσεις οι οποίες δεν αποσκοπούν στην πώληση ή την μεταβίβαση της κυριότητας του ζώου συντροφιάς ή στην μεταβίβαση της κυριότητας του ζώου συντροφιάς».

ΥΓ1. Μετά τη δήλωση Μητσοτάκη, ότι η κυβέρνησή του σκοπεύει να αφαιρέσει την αρμοδιότητα από τις ΔΑΟΚ των Περιφερειών και από το υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, όλοι οι εμφανιζόμενοι ως φιλόζωοι αναθάρρησαν. Αν γινόταν αυτό, θα άνοιγε πλήρως ο δρόμος για την ανεξέλεγκτη δράση τους με τα ζώα συντροφιάς (ο νοών νοείτω). Απατώνται οικτρά, όμως, γιατί αυτό δεν επιτρέπεται από το κοινοτικό δίκαιο. Και η κυβέρνηση Μητσοτάκη δε θα τολμήσει να πάει κόντρα στα λεγόμενα θεσμικά όργανα της ΕΕ.

ΥΓ2. Στις 6 Νοέμβρη του 2019, το Μονομελές Πρωτοδικείο Πάτρας, με την απόφαση 1237/2019, έδωσε τη χαριστική βολή στην οικογένεια του Γ. Παπαγεωργίου, που λειτουργούσε στο Γιαννισκάρι της Δυτικής Αχαΐας παράνομο καταφύγιο ζώων συντροφιάς. Απέριψε την αγωγή για την επιβολή ασφαλιστικών μέτρων σε βάρος ειλικρινών φιλόζωων, με μια άρτια νομική τεκμηρίωση και αναφορά στα πραγματικά περιστατικά και στις αποφάσεις με τις οποίες αυτό το καταφύγιο κηρύχτηκε παράνομο.

Γεράσιμος Λιόντος

Τα δικά τους παιδιά

Λίγες ώρες πριν δημοσιοποιηθεί η απόφαση του δικαστηρίου για το σκάνδαλο Siemens, κυκλοφόρησε ένα κείμενο υπογεγραμμένο από 61 «προσωπικότητες», το οποίο ζητά την αποφυλάκιση του Γιάννου Παπαντωνίου ως... πολιτικού κρατούμενου! Οι συμπαραστάτες του Γιάννου διαμαρτύρονται διότι «οι δικαστικές αρχές αποφάσισαν να παρατείνουν την προφυλάκισή του ως το ανώτατο όριο του 18μηνου». Όταν στην περίπτωση του Γεράσιμου Τσάκαλου οι δικαστικές αρχές ξεπερνούσαν και το 18μηνο, επεκτείνοντας την προφυλάκισή του μέχρι τους 49 μήνες, όταν η Ολγα Οικονομίδου και ο Γιώργος Πολύδωρος έμειναν προφυλακισμένοι για περίπου 45 μήνες και ο Κώστας Σακκάς για 36 μήνες (χρειάστηκε να κάνει απεργία πείνας για να μη φτάσει τους 48), οι δημοκρατικοί και φιλελεύθεροι αυτοί κύριοι και κυρίες δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να υπογράψουν δημόσια διαμαρτυρία. Άλλοι «νεαροί τρομοκράτες» και άλλο «ένα δημόσιο πρόσωπο με την πολιτική διαδρομή του Γιάννου Παπαντωνίου». Ένας τέτοιος αδάμας δεν επιτρέπεται «να διασύρεται για τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα με ακραία μέτρα προφυλάκισης - που η πολιτεία επιφυλάσσει για τους χειρότερους εγκληματίες - και μάλιστα σε συνθήκες που ενέχουν στοιχεία αυθαιρεσίας».

Το καλύτερο το κράτησαν για το τέλος. Το παραθέτουμε αυτούσιο: «Η παρατεταμένη προφυλάκιση αποτελεί σκάνδαλο και ύβρη για τα δικαιώματα του ανθρώπου. Προς το συμφέρον της δικαιοσύνης και συνεπώς όλων των Ελλήνων, ο Γιάννος Παπαντωνίου, ο μόνος πρώην υπουργός από ένα χρόνο τώρα πολιτικός κρατούμενος, πρέπει να ξαναβρεί την ελευθερία του. Και αν χρειαστεί, να δώσει μετά τη μάχη σε κάποιο δικαστήριο με τις ανοικτές, δημόσιες διαδικασίες που εγγυάται το κράτος δικαίου»!

Και για ποιο λόγο, παρακαλούμε, κατέστη... πολιτικός κρατούμενος ο Γιάννος με το χαμόγελο της Κολυνός; Οι 61 συμπαραστάτες και συμπαραστάτριές του το θέτουν με μορφή ερωτήματος και μας ρίχνουν σέκου: «Μήπως γιατί η παρατεταμένη προφυλάκιση στοχεύει ευρύτερα την περίοδο που η χώρα εντάχθηκε στο ευρώ, αναπτύχθηκε με γοργούς ρυθμούς και αναβάθμισε τη θέση της στην Ευρώπη και τον κόσμο;»! Ο Γιάννος θύμα της... αντι-ΕΕ αστικής Δικαιοσύνης. Τα ορφανά του σημιτισμού και του καραμανλισμού έχουν χάσει κάθε επαφή με την πραγματικότητα και, κατά συνέπεια, και την αίσθηση του γελούου.

Λίγο μετά τη δημοσιοποίηση του υπέρ Γιάννου Ευαγγελίου, το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων της Αθήνας ανακοίνωσε την απόφασή του για τους κατηγορούμενους για το σκάνδαλο Siemens. Χρειάστηκε να περάσουν 14 χρόνια από τότε που ξεκίνησε η εισαγγελική έρευνα για τα περιβόητα «μαύρα ταμεία» της Siemens, προκειμένου να βγει η πρωτόδικη απόφαση!

Είδηση έγινε η αθώωση του Τσουκάτου λόγω παραγραφής, για το 1 εκατ. ευρώ που ο ίδιος παραδέχτηκε ότι πήρε από τη Siemens και έβαλε στο ταμείο του ΠΑΣΟΚ. Ελάχιστοι σχολιάστηκε, όμως, ο λόγος της παραγραφής. Μετά από πρόταση (και) της εισαγγελέως της έδρας, το δικαστήριο έκρινε ότι το αδίκημα της δωροδοκίας εντάσσεται στο νομοθετικό πλαίσιο που αφορά τον ιδιωτικό τομέα, οπότε από κακούργημα έγινε πλημμέλημα και παραγράφηκε! Η εισαγγελέας και το δικαστήριο πάτησαν σε διάταξη του νέου Ποινικού Κώδικα, σύμφωνα με την οποία οι υπάλληλοι και τα στελέχη του ΟΤΕ δεν ανήκουν πλέον στο δημόσιο τομέα αλλά στον ιδιωτικό. Περιττεύει να πούμε, ότι την εποχή του σκανδάλου ο ΟΤΕ ήταν εταιρία του δημόσιου τομέα, ότι οι κυβερνήσεις όριζαν τις διοικήσεις του και ενέκριναν τις μεγάλες προμήθειες (όπως αυτές από τη Siemens)! Μ' αυτό το δικονομικό τρικ δεν απαλλάχτηκε λόγω παραγραφής μόνον ο Τσουκάτος, αλλά όλοι οι κατηγορούμενοι, από Χριστοφοράκο, Καραβέλα, Σίκατσεκ και Ρίχτερ, μέχρι τα στελέχη του ΟΤΕ (Σκαρπέλης και σία).

Αυτή η απόφαση, όμως, περιέχει το σπέρμα της συνολικής ανατροπής στο δεύτερο βαθμό. Δηλαδή, ανοίγει το δρόμο για να αθωωθούν και όσοι κηρύχτηκαν ένοχοι για νομιμοποίηση εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα κατ' επάγγελμα (ξέπλυμα βρώμικου χρήματος): Χριστοφοράκος, Καραβέλας, Μαυρίδης, στελέχη της γερμανικής Siemens και άλλοι (συνολικά 22 από τους 54 κατηγορούμενους). Γιατί όταν δεν υπάρχει δωροδοκία-δωροληψία, τότε εύκολα φεύγει και το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος, από δικαστήρια που ξέρουν να συμπεριφέρονται με το γάντι στους «εγκληματίες του λευκού κολάρου».

ΥΓ1. Θρασύτατος όπως πάντα, ο Τσουκάτος δήλωσε: «Πήρα την πολιτική ευθύνη λέγοντας την αλήθεια και η δικαίωση ήρθε μετά από 11 χρόνια»!

ΥΓ2. Εξίσου θρασύς ο ΣΥΡΙΖΑ εξέδωσε ανακοίνωση για να φιλοκαταγγείλει ότι ο Τσουκάτος «απηλλάγη λόγω παραγραφής». Αυτή τη δυνατότητα, όμως, την έδωσε ο Ποινικός Κώδικας που ψήφισε ο ΣΥΡΙΖΑ (με τη βοήθεια και των υπόλοιπων αστικών κομμάτων), που περιλαμβάνει σωρεία «φωτογραφικών» διατάξεων για υποθέσεις του λεγόμενου οικονομικού εγκλήματος. Η ανακοίνωση βγήκε μάλλον για να θυμίσει ότι «άλλοι έπαιρναν ως δωρεές τηλεφωνικά κέντρα από τον καταδικασθέντα κ. Χριστοφοράκο» (για τον Μητσοτάκη πρόκειται).

Από εμπορική άποψη πρόκειται περί γελοιοτήτας που μόνο χαμόγελα συγκατάβασης προκαλεί στους καπιταλιστές του εμπορίου. Υπάρχουν άραγε τόσο ισχυρά brand names σε προϊόντα που παράγονται στην ελληνική Μακεδονία, ώστε να γεννιέται η ανάγκη της ομαδοποίησής τους υπό την ετικέτα «MACEDONIA the GREAT», ώστε να γίνουν ασυναγώνιστα έναντι ομοειδών προϊόντων που προέρχονται από τη Βόρεια Μακεδονία; Ποια είναι, τέλος πάντων, αυτά τα προϊόντα, για να μην τρελαθούμε; Μήπως ο «Μακεδονικός Χαλβάς»;

Και τι έγινε που θα καταθέσουν αυτό το σήμα στο ευρωπαϊκό γραφείο σημάτων στο Αλικάντε; Μπορεί κάλλιστα η Βόρεια Μακεδονία να καταθέσει ένα δικό της σήμα, με διαφορετικά σχεδιασμένο το Μ, με τη λέξη MACEDONIA με μεγάλα γράμματα κι από κάτω το NORTH με μικρά, ίσα που να φαίνονται. Το ίδιο, βέβαια, θα ισχύει και για τα δικά της προϊόντα που ενδεχομένως να θελήσει να ομαδοποιήσει κάτω από κάποιο γενικό «μακεδονικό» σήμα. Πόσο δυνατά είναι αυτά τα προϊόντα στις διεθνείς αγορές;

Αν κάποια προϊόντα είναι δυνατά στις διεθνείς αγορές, με ή χωρίς το επίθετο «μακεδονικός-ή-ό» στο όνομά τους, δεν έχουν ανάγκη από καμιά εθνικού τύπου ομαδοποίηση. Όπως «πήγαιναν» μέχρι τώρα, έτσι θα «πηγαίνουν» και στο μέλλον, αν διατηρήσουν την ανταγωνιστικότητά τους (σχέση ποιότητας-τιμής). Η ομαδοποίηση μπορεί να τα βλάψει, θολώνοντας το όνομα με τα οποία είναι γνωστά. Αν πρόκειται για νέα προϊόντα, και πάλι δεν έχει καμιά σημασία η ομαδοποίηση υπό «μακεδονικό» σήμα. Ένα κρασί της ποικιλίας Ξινόμαυρο θα κριθεί από την ποιότητα και την τιμή του και όχι από το αν παράγεται στη Νάουσα ή στο Βέλλες.

Τι μένει από αυτή την ιστορία, στην οποία συμμετείχε ο ίδιος ο Μητσοτάκης; Μια γερή

δόση εθνικισμού, που την έχει ανάγκη ο Μητσοτάκης και την οποία του προσέφερε το συνδικάτο των βορειοελλαδικών βιομήχανων. Είχαν και αυτοί ανάγκη να συσφίξουν τους δεσμούς τους με τον Μητσοτάκη, γιατί είχαν καταγραφεί ως... συριζαίοι (ο ΣΥΡΙΖΑ τους έδωσε στάτους «κοινωνικού εταίρου», προκαλώντας την μήνιν του ΣΕΒ). Το σήμα φτιάχτηκε από το Μαξίμου και οι καπιταλιστές απλώς δέχτηκαν να το παρουσιάσουν. Το αποκάλυψε άθελά του ο πρόεδρος τους, ευχαριστώντας τον Κούλη, αλλά και τον επικεφαλής Δημοσιονομικού στη Γενική Γραμματεία Πρωθυπουργού Στιβ Βρανάκη! Οι γραφίστες του Μαξίμου έκαναν την... πρωτότυπη σύνθεση.

Ο Μητσοτάκης «καρφώθηκε» με τη μακροσκελέστατη δήλωση που έκανε μετά τη συνέντευξη Τύπου του ΣΕΒΕ, στην οποία παρέστη. Το μήνυμά του προσπάθησε να περάσει ήταν ότι αυτός διορθώνει τις... ατέλειες της Συμφωνίας των Πρεσπών! Είπε: «Είχα δεσμευθεί ότι θα αντιμετωπίσουμε τις αρνητικές συνέπειες της Συμφωνίας των Πρεσπών, υποστηρίζοντας τους επαγγελματικούς φορείς της Βορείου Ελλάδος ώστε να κατοχυρώσουν μία ενιαία συλλογική ταυτότητα, η οποία θα ξεχωρίζει τα προϊόντα τα οποία θα παράγονται από εδώ και στο εξής στη Μακεδονική γη. Πιστεύω ότι αυτό το καλαίσθητο σήμα το οποίο παρουσιάζεται σήμερα και το οποίο άμεσα θα κατατεθεί στο Ευρωπαϊκό Γραφείο στο Αλικάντε, επιτυγχάνει αυτό το σκοπό. Είμαι σίγουρος ότι είναι ένα σήμα το οποίο θα αγκαλιαστεί από όλους τους παραγω-

γούς της Μακεδονίας, καλύπτει και τις τρεις περιφέρειες: της Ανατολικής Μακεδονίας, της Κεντρικής Μακεδονίας και της Δυτικής Μακεδονίας θα υποστηριχθεί από τις επιχειρήσεις και θα μας δώσει τη δυνατότητα να έχουμε μια κεντρική ταυτότητα για τα μακεδονικά προϊόντα. Μια ταυτότητα η οποία **παραπέμπει, όπως βλέπετε, στο ένδοξο παρελθόν μας**, αλλά ταυτόχρονα χαράσσει και με αυτοπεποίθηση το δρόμο για ένα πιο αισιόδοξο, για ένα πιο φωτεινό μέλλον».

Έκανε αυτή τη δήλωση και στη συνέχεια συναντήθηκε με τον Ζάεφ, ο οποίος ήταν επίσης καλεσμένος στο συνέδριο του ΣΕΒΕ. Ο Ζάεφ όχι μόνο δεν εξέφρασε κανένα παράπονο, αλλά επιδόθηκε σ' ένα ρεσιτάλ κακομοιριάς και επαιτείας. Από τη μια, κάλεσε τους καπιταλιστές της Βόρειας Ελλάδας να επενδύσουν στη χώρα του, η οποία εγγυάται σήμερα όλες τις προϋποθέσεις για ανάπτυξη κερδοφόρων δραστηριοτήτων, και από την άλλη, απευθύνθηκε στους Μητσοτάκη και Μπορίσοφ (ο πρωθυπουργός της Βουλγαρίας ήταν επίσης καλεσμένος στο Thessaloniki Summit), σχεδόν κλαψουρίζοντας: «Μην μας αφήσετε πίσω. Εσείς είστε οι ηγέτες της περιοχής. Πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά καθώς δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική για όλες τις χώρες των Δυτικών Βαλκανίων. Υπάρχει μόνο μία οδός κι αυτή είναι η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πραγματική ελπίδα για τα Δυτικά Βαλκάνια ήρθε από την Σύνοδο της Θεσσαλονίκης. Παραμένουμε στην ίδια τροχιά, δεν έχουμε άλλη εναλλακτική. Η συμπαράσταση των γειτόνων μας μας δίνει δύναμη

να προχωρήσουμε. Στη χώρα μου υπήρξε απογοήτευση από την απόφαση της τελευταίας ευρωπαϊκής συνόδου. Σήμερα, όμως, εδώ στη Θεσσαλονίκη, μετά τη συνάντησή μου με τους δυο πρωθυπουργούς, πήρα θάρρος να προχωρήσω».

Κι αφού τέλειωσε η φιάστα των καπιταλιστών της Θεσσαλονίκης, δημοσιεύματα στα Σκόπια ανέφεραν ότι το υπουργείο Εξωτερικών της Βόρειας Μακεδονίας είναι ενοχλημένο επειδή δεν ενημερώθηκε για την πρόθεση της Ελλάδας να δημιουργήσει και να κατοχυρώσει το συγκεκριμένο εμπορικό σήμα. «Εκτιμούμε ότι τα ζητήματα αυτά πρέπει να προσεγγίζονται μέσω του διαλόγου και με συμβουλευτική και εξειδικευμένη βοήθεια διεθνούς ομάδας εμπειρογνομόνων για εμπορικές ονομασίες, εμπορικά σήματα και προστασίας σημάτων. Η μονομερής προσέγγιση θα μπορούσε να υπονομεύσει την αμοιβαία εμπιστοσύνη και να έχει αρνητικό αντίκτυπο στις προσπάθειες και τα αποτελέσματα που έχουν επιτευχθεί μέχρι στιγμής μεταξύ των δύο χωρών», αναφέρει το ΥΠΕΞ της Βόρειας Μακεδονίας. Ανακοίνωση για εσωτερική κατανάλωση, προφανώς, καθώς τα εθνικιστικά Μέσα έβαλαν κατά του Ζάεφ επειδή δεν έθεσε το ζήτημα στον Μητσοτάκη, καθώς η ανακοίνωση του ελληνικού σήματος προηγήθηκε της συνάντησής τους στη Θεσσαλονίκη.

Ο Μητσοτάκης, πάντως, στη συνάντησή του με τον Ζάεφ, τον διαβεβαίωσε ότι θα αναλάβει πρωτοβουλία ώστε να αρθεί το γαλλικό βέτο και η ΕΕ να αποφασίσει να δώσει στη Βόρεια Μακεδονία και την Αλβανία το προενταξιακό καθεστώς. Βλέπετε, οι καπιταλιστές της Βόρειας Ελλάδας θέλουν να επεκτείνουν τις μπίζνες τους στη γειτονική χώρα, την οποία αντιμετωπίζουν ως προέκταση της ελληνικής ενδοχώρας. Με το προενταξιακό καθεστώς οι μπίζνες τους θα επιχορηγηθούν με κονδύλια που θα κατευθυνθούν προς τη Βόρεια Μακεδονία.

Στουρνάρας: Δεν υπάρχει σκάνδαλο Novartis!

Με την κοφτή δήλωση ότι στην Ελλάδα δεν υπάρχει σκάνδαλο Novartis, ο Στουρνάρας έσπασε όλα τα κοντέρ. Λέμε ότι έσπασε τα κοντέρ γιατί η άποψη ΝΔ και ΠΑΣΟΚ είναι πως δεν υπάρχει σκάνδαλο Novartis που να αφορά το πολιτικό προσωπικό, αλλά υπάρχει όσον αφορά γιατρούς που έπαιρναν «δωράκια» για να συνταγογραφούν, ενδεχομένως και όσον αφορά υπηρεσιακούς παράγοντες του υπουργείου Υγείας, που έπαιρναν «δωράκια» για να «διευκολύνουν» τη Novartis.

Ο Στουρνάρας έχει λόγους να διαφοροποιείται από την επίσημη γραμμή ΝΔ-ΠΑ-

ΣΟΚ για το σκάνδαλο Novartis. Πρόκειται για την εμπλοκή της συζύγου του, που δεν είναι πολιτικό πρόσωπο, όμως ακολουθεί γραμμή πολιτικής υπεράσπισης, καταγγέλοντας «κυνήγι μαγισσών» και «εστρατεία δολοφονίας χαρακτήρων», με σχεδιασμένη δική της εμπλοκή σε σκάνδαλο «με στόχο αποκλειστικά τον σύζυγό μου Γιάννη Στουρνάρα, Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας». Η σύζυγος Στουρνάρα έχει εταιρία που διοργανώνει συνέδρια (MINDWORK) και συνεργάστηκε με τη Novartis, παίρνοντας χορηγίες (και) απ' αυτήν για τα διάφορα συνέδρια.

Όλα γίνονταν νόμιμα, επέμενε η ίδια, όμως δημοσιεύματα φιλοσυριζαϊκών μέσων υποστήριζαν ότι μέσω των εταιριών της έκανε τάχα έρευνες με γιατρούς, οι οποίες συμμετείχαν υποτίθεται σε έρευνες για λογαριασμό φαρμακευτικών εταιριών, στην πραγματικότητα όμως έπαιρναν «φακελάκι» για να κάνουν κατευθυνόμενη συνταγογράφηση. Δεν ξέρουμε τι έχει ή δεν έχει η Τουλουπάκη για τη Λίνα Νικολοπούλου-Στουρνάρα (ο ίδιος ο Στουρνάρας έχει, ως γνωστόν, «αρχαιοθετηθεί»), εύκολα όμως γίνεται αντιληπτό γιατί ο σύζυγός της λέει ότι δεν υπάρχει σκάνδαλο γενικώς.

MAT, ασφαλίτες και «κοριοί» στην ημερήσια διάταξη

Μια ολόκληρη διμοιρία MAT έσπευσε για να προσφέρει προστασία σε δυο ασφαλίτες που απομάκρυναν αυτοκίνητο με μικροκάμερα στον καθρέφτη, η οποία κατέγραφε ποιος έμπαινε και ποιος έβγαινε από τα γραφεία της «Ταξικής Αντεπίθεσης» στα Εξάρχεια. Το αυτοκίνητο με την μικροκάμερα στον καθρέφτη φωτογραφίστηκε και η επιχείρηση απομάκρυνσής του από MAT και ασφαλίτες βιντεοσκοπήθηκε, όχι μόνο από μέλη της «Ταξικής Αντεπίθεσης», αλλά και από δημοσιογράφο της ΕφΣυν, που είχε κληθεί γι' αυτό το σκοπό.

Ιδού πως περιγράφει τα γεγονότα η «Ταξική Αντεπίθεση» σε ανακοίνωσή της: «Τη Δευτέρα 18/11/2019, κατά τη διάρκεια συνέλευσης της ομάδας μας στον πολιτικό χώρο Αραχώβης 42, εντοπίσαμε σταθμευμένο όχημα μάρκας Opel Corsa χρώματος λαχανί απέναντι από τον πολιτικό μας χώρο, στο οποίο υπήρχε μια κάμερα διακριτικά τοποθετημένη και στραμμένη προς την είσοδο του χώρου μας.

Από την πρώτη στιγμή ήταν σαφές για εμάς ότι η κάμερα στόχευε στη χαρτογράφηση όσων συμμετέχουν στο πολιτικό μας εγχείρημα αλλά και στο φακέλωμα συλλογικοτήτων που συστεγάζονται στον χώρο μας όπως και όσων παρακολουθούν και συμμετέχουν στις δημόσιες πολιτικές μας εκδηλώσεις και βιβλιοπαρουσιάσεις. (...)

Με το τέλος της συνέλευσης, λοιπόν, βγαίνοντας από τον χώρο μας εντοπίσαμε τον οδηγό του οχήματος να ξεπαρκάρει και να απομακρύνεται και από πίσω άλλο όχημα μάρκας Polo λευκού χρώματος με Α.Κ. ΖΥΑ 3392 να περιμένει να παρκάρει ξανά, προφανώς για να μην χάσει την θέση παρκινγκ με θέα τα γραφεία μας.

Αφού μέλος της συλλογικότητάς μας ακολούθησε τον αστυνόμο με το προσωπικό του όχημα, παρατήρησε ότι στάθμευσε έξω από το ok market στην οδό Μπενάκη. Εκεί, όπως διαπιστώθηκε λίγα δευτερόλεπτα αργότερα, επιβιβάστηκε ο συνάδελφός του, αφού πρώτα παρκάρε το νέο αυτοκίνητο της παρακολούθησης.

Αφού συζητήσαμε συλλογικά, επιλέξαμε να κινηθούμε με τον εξής τρόπο: αφού εντοπίσαμε τη νέα κάμερα στο αυτοκίνητο που στόχευε τα γραφεία μας, φωτογραφίσαμε το όχημα και την κάμερα στο εσωτερικό του. Ειδοποιήσαμε άμεσα δικηγόρο και δημοσιογράφο να σπεύσουν στον πολιτικό μας χώρο, ενώ την ίδια στιγμή διμοιρίες κινητοποιούνταν και κατέβαιναν την οδό Αραχώ-

βης για να περιφρουρήσουν το αυτοκίνητο, αλλά και να διώξουν τους συντρόφους που φωτογράφιζαν το όχημα. Ενώ από τους ασυρμάτους της διμοιρίας ακούγονταν ξεκάθαρα οι υποδείξεις ότι πρόκειται για όχημα της υπηρεσίας τους.

Τότε συνέβη το εξής ευτράπελο.

Οι δύο οδηγοί της “αντί” τρομοκρατικής υπηρεσίας, φωνάζοντας ο ένας κουκούλα και ο άλλος κρύβοντας με τα χέρια το πρόσωπό του, κάνοντας ένα ελαφρύ τζόκινγκ δίπλα από τη διμοιρία των MAT που τους προστάτευε, επανήλθαν στον τόπο του “εγκλήματος”, μπήκαν μέσα στο όχημα και έφυγαν άρον άρον, υπό τις αποδοκιμασίες μελών της συλλογικοτήτάς μας και συντρόφων -ισσών που βρέθηκαν στο σημείο εκείνη τη στιγμή εκφράζοντας την αλληλεγγύη τους».

Είχε προηγηθεί ανακάλυψη συσκευών γεωεντοπισμού (μικρά GPS εφοδιασμένα με κάρτα SIM, μέσω της οποίας μεταδίδεται συνεχώς το στίγμα ενός οχήματος) σε μοτοσικλέτες μελών της ίδιας συλλογικότητας, αλλά και τον περασμένο Ιούλη στο αυτοκίνητο του πανεπιστημιακού και μέλους του «Δικτύου» Τάκη Πολίτη (ο «κοριός» ανακαλύφθηκε στο συνεργείο που πήγε το αυτοκίνητό του για σέρβις).

Προτού τα μέλη της «Ταξικής Αντεπίθεσης» ανακαλύψουν τα ασφαλίτικα με τις μικροκάμερες στον καθρέφτη, που παρακολουθούσαν τα γραφεία τους, υπηρεσιακοί παράγοντες του Αρχηγείου της ΕΛΑΣ άφηναν σε δημοσιογράφο της ΕφΣυν υπόνοιες ότι τις δουλειές με τους «κοριούς» στις μηχανές τις κάνουν κλιμάκια της ΕΥΠ/ΚΥΠ. Στη συνέχεια, όταν το θέμα πήρε έκταση (υπήρξε και ανακοίνωση του ΣΥΡΙΖΑ), έλεγαν στην εφημερίδα ότι πιθανόν να πρόκειται για παρακολούθηση από... ιδιώτες, γιατί αυτά τα μηχανήματα μπορεί ο καθένας να τα βρει στο εμπόριο, ενώ οι κρατικές υπηρεσίες χρησιμοποιούν... πιο επαγγελματικά συστήματα. Ετσι, όταν έγινε το

επεισόδιο με τα αυτοκίνητα με τις μικροκάμερες, όλη η ψευδολογία των μπάτσων διαψεύστηκε.

Κι ύστερα, ήρθε η επιβεβαίωση από τον ίδιο τον Χρυσόχοϊδη, με μια μακροσκελή ανακοίνωση, η οποία ξεκινάει με καταγγελίες κατά του ΣΥΡΙΖΑ (λες και το ασφαλιταριό παρακολουθούσε τα γραφεία ή μέλη του ΣΥΡΙΖΑ), συνεχίζει με παράθεση των... μεγάλων επιτυχιών που έχει η Αστυνομία επί των ημερών του και καταλήγει: «Η Αθήνα δεν κάρηκε. Οι τρομοκράτες συλλαμβάνονται. Η εποχή της ανοχής της βίας τέλειωσε. Η εποχή της ανασφάλειας θα τελειώσει. Και στα Εξάρχεια, δυστυχώς ακόμη, μέχρι το άβατο να γίνει γειτονιά, τα MAT θα υπάρχουν, η αστυνομία θα περιπολεί, και με πολιτικά και με συμβατικές πινακίδες. Η αστυνομία έχει αποστολή και νομιμότητα. Οι μολότοφ, οι πέτρες στις ταράτσες και οι παράνομες καταλήψεις ούτε νομιμότητα έχουν, ούτε πολιτική κάλυψη θα έπρεπε να έχουν από δημοκρατικό κόμμα». Μ' άλλα λόγια, ο Χρυσόχοϊδης λέει στον ΣΥΡΙΖΑ πως δεν πρέπει να διαμαρτύρεται για την αποκάλυπτη μπατοσκοκρατία, γιατί αυτή είναι απαραίτητη για να παταχθεί η «ανομία».

Θα ξεπεράσουμε το γεγονός ότι ο Χρυσόχοϊδης, σώγαμπρος στη Δεξιά, επιδεικνύει τον υπερβάλλοντα ζήλο του γενίτσαρου, επειδή ακούστηκαν εσωκομματικές μουρμούρες σε βάρος του απ' αφορμή τους χειρισμούς του για το Προσφυγικό (που τελικά του το πήρε ο Κούλης και το έδωσε στον απόστρατο Στεφανή). Θα ξεπεράσουμε και την τοποθέτηση του ζητήματος στη βάση της νομιμότητας. Είμαστε σίγουροι ότι οι ασφαλίτες έβαλαν τους κοριούς και τα αυτοκίνητα με τις μικροκάμερες χωρίς να έχουν κάποια εισαγγελική άδεια. Το συνηθίζουν αυτό, όντας σίγουροι ότι κανένας δε θα τους ενοχλήσει, ότι έχουν πλήρη ασυλία. Είναι πανεύκολο, άλλωστε, να βρεθεί σε ποιους ανήκουν οι κάρτες

SIM (συγκεκριμένης εταιρίας κινητής τηλεφωνίας), που ήταν τοποθετημένες στις συσκευές γεωεντοπισμού που βρήκαν στις μοτοσικλέτες τους μέλη της «Ταξικής Αντεπίθεσης» και στο αυτοκίνητό του ο Τ. Πολίτης. Μπορεί να βγάλουν εκ των υστέρων εισαγγελικές άδειες, μπορεί από εδώ και πέρα να κάνουν τις παρακολουθήσεις με άδεια. Αυτό δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα επί της ουσίας.

Η ουσία είναι ότι πλέον, με τον πιο αποκάλυπτο τρόπο, στήνουν έναν εκτεταμένο μηχανισμό χαφιεδισμού και παρακολούθησεων που στοχεύει μαχητικά κομμάτια της κοινωνίας, με σκοπό να χρησιμοποιήσουν την αποδοχή της μπατοσκοκρατίας -στο όνομα της «ασφάλειας» έναντι ενός ανύπαρκτου εχθρού- ως μηχανισμό καθυπόταξης της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας της. Το άπλωμα της καταστολής, η αποκάλυπτη δράση των ασφαλίτικων μηχανισμών στρέφεται ενάντια σε λίγους με σκοπό να τρομοκρατήσει τους πολλούς. Να δημιουργήσει συνθήκες κοινωνικής αδράνειας, ώστε να μην υπάρξει αναζωογόνηση και ανασυγκρότηση του κινήματος αντίστασης ενάντια στη βαρβαρότητα που εξακολουθεί να τσαλαπατά σαν οδοστρωτήρας εργασιακά και κοινωνικά δικαιώματα. Γι' αυτό και δεν πρέπει ν' αφήσουμε να περάσουν «στο ντούκου» τέτοια φαινόμενα. Δεν αφορούν «κάποιους», μας αφορούν όλους.

ΥΓ. Ο «κοριός» στο αυτοκίνητο του Τάκη Πολίτη βρέθηκε στις 15 Ιούλη του 2019. Είναι άγνωστο πότε τοποθετήθηκε, όμως είναι βέβαιο ότι αυτό έγινε επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ. Αλλωστε, οι σκοτεινοί μηχανισμοί των μυστικών υπηρεσιών έχουν συνέχεια. Πείραξε, μήπως, ο ΣΥΡΙΖΑ τον Χαρδαλιά που έστησε τη σκευωρία σε βάρος του Τάσου Θεοφίλου; Ο Θεοφίλου αθώωθηκε από το Πενταμελές Εφετείο (αφού προηγουμένως πέρασε μια πρωτοφανή ταιριασμένη, ο ίδιος με μακρά φυλάκιση, η οικογένειά του, οι φίλοι και σύντροφοί του) και ο Χαρδαλιάς παρέμεινε ακλόνητος στη θέση του, πήρε γαλόνια και έγινε διοικητής της Αντιτρομοκρατικής. Ας σταματήσει, λοιπόν, τη σπέκουλα ο ΣΥΡΙΖΑ. Ας βρει άλλα πεδία για να βγάλει αντιπολιτευτική υπεραξία. Από την άλλη, το γεγονός ότι και επί ΣΥΡΙΖΑ γίνονταν τα ίδια (με μεγαλύτερη προσοχή ενδεχομένως) και τότε η ΕφΣυν είχε πάθει αφωνία, δεν μπορεί και δεν πρέπει να χρησιμοποιείται ως ελαφρυντικό για την αχαλίνωτη μπατοσκοκρατία της ΝΔ.

Σε funds οι ληξιπρόθεσμες ασφαλιστικές εισφορές

Το μόνο βέβαιο είναι ότι το Reuters δε φαντασιώθηκε την είδηση για πώληση σε funds ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών υποχρεώσεων. Το δημοσίευμά του, άλλωστε, φωτογράφιζε ως πηγή πληροφόρησης τον υφυπουργό Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων Νότη Μηταράκη και έδινε και συγκεκριμένες πληροφορίες. Ο στόχος που έχει τεθεί είναι να πωληθεί ένα πρώτο πακέτο ύψους 12 δισ. από τις συνολικές ληξιπρόθεσμες οφειλές των 35 δισ. ευρώ. «Είναι ένας τρόπος να λάβουμε άμεσα χρήματα προκαταβολικά και να βελτιώσουμε τη δυνατότητά μας να επικεντρωθούμε στη συλλογή των πιο πρόσφατων ληξιπρόθεσμων οφειλών», δήλωσε στο πρακτορείο ο μη κατονομαζόμενος κυβερνητικός αξιωματούχος (λέγε με Μηταράκη). «Η κυβέρνηση θέλει να έχει οργανώσει την όλη διαδικασία ως το τέλος του έτους και να προχωρήσει με προπαρασκευαστικές εργασίες στο πρώτο τρίμηνο του επόμενου έτους, ώστε οι πωλήσεις να γίνουν στο δεύτερο τρίμηνο του 2020», κατέληγε το Reuters.

Επειδή ξέσπασε θόρυβος και παρενέβη με δήλωση η Αχτσιόγλου, καταγγέλλοντας «άγρια και επικίνδυνα παιχνίδια στις πλάτες των ασφαλισμένων από την κυβέρνηση της ΝΔ», ο Βρούτσης έσπευσε να κάνει διάψευση μετά από μερικές ώρες, δηλώνοντας λακωνικά ότι «δεν υπάρχει κανένας σχεδιασμός για την πώληση 12 δισ. ευρώ ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών σε funds, όπως αναφέρεται σε σχετικό δημοσίευμα». Καταγγελία κατά του Reuters για κατασκευή είδησης δεν υπήρξε. Ούτε κάποια πρωθυπουργική «ενόχληση» στον Μηταράκη. Το «άδειασμα» του τελευταίου από τον Βρούτση φάνηκε περισσότερο ως «αναγκαίο κακό», μολονότι είναι γνωστό ότι οι σχέσεις των δύο δεξιών στελεχών κάθε άλλο παρά αγαστές είναι.

Είναι προφανές ότι σχέδιο υπάρχει και ότι ο Μηταράκης, είτε με δική του πρωτοβουλία είτε σε συνεννόηση με τον Βρούτση, ενήργησε ως «λαγός» για να ψαρέψει αντιδράσεις. Η λακωνική δήλωση του Βρούτση ήταν η προσπάθεια να «μαζέψουν» την κατάσταση μετά τις αντιδράσεις. Αυτό δε σημαίνει ότι δε θα εφαρμόσουν το σχέδιό τους, όταν είναι έτοιμοι, όταν θα έχουν ολοκληρώσει τις παρασκηνιακές διαπραγματεύσεις με τα funds που ειδικεύονται σε τέτοιες «επικίνδυνες αποστολές».

Οδηγός τους είναι η διαχείριση των λεγόμενων «κόκκινων» δανείων από τις τράπεζες. Επιδίωξη αυτού που πουλάει χρέος είναι να πουλήσει -ει δυνατόν- μόνο χρέος που θεωρεί μη επιδεχόμενο είσπραξης. Αντίθετα, επιδίωξη εκείνου που αγοράζει χρέος είναι να πάρει χρέος που να μπορεί να το εισπράξει. Συνήθως τα βρίσκουν κάπου στη μέση. Δηλαδή, στη μεταβίβαση ενός πακέτου χρεών διάφορων διαβαθμίσεων ως προς την εισπραξιμότητα.

Τα χρέη πωλούνται σε εξευτελιστικό τίμημα. Ακόμα και στο 1% της ονομαστικής τους αξίας, όταν δεν υπάρχουν εξασφαλίσεις. Στη συνέχεια, το fund αναλαμβάνει να εισπράξει το χρέος, ασκώντας πιέσεις σε εκείνους που το οφείλουν, με την απειλή επιβολής των προβλεπόμενων από το νόμο αναγκαστικών μέτρων (κατασχέσεις, πλειστηριασμοί κτλ.). Διότι το fund δεν έχει καμιά δέσμευση κοινωνικού ή πολιτικού χαρακτήρα. Κα βέβαια, το fund θα στραφεί πρώτα ενάντια στους πιο αδύναμους χρεοφειλότες. Στην περίπτωση των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών, για παράδειγμα, θα στραφεί πρώτα ενάντια σε ελευθεροεπαγγελματίες και αυταπασχολούμενους, που δεν έχουν δυνατότητα να αμυνθούν, και όχι σε καπιταλιστές που δεν έχουν καταβάλει τις ασφαλιστικές εισφορές που έχουν παρακρατήσει από τους εργάτες τους.

Οι αντιδράσεις που υπήρξαν μετά το δημοσίευμα του Reuters αφορούσαν αποκλειστικά τις πιέσεις που θα δεχτούν οι οφειλότες ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών, όταν οι οφειλές τους περάσουν από τα ασφαλιστικά ταμεία στα vulture funds (γύπες). Όμως, το μεγάλο πλήγμα θα το δεχτούν τα ασφαλιστικά ταμεία, καθώς θα πουλήσουν ληξιπρόθεσμες ασφαλιστικές εισφορές σε τιμή πολλές φορές κάτω από την ονομαστική αξία τους. Αντίθετα, για καπιταλιστές μεγαλοφειλότες το πέρασμα των οφειλών τους σε κάποιο fund μπορεί να είναι και ευκαιρία, καθώς θα έχουν τη δυνατότητα να εξοφλήσουν αυτά που χρωστούν -εν όλω ή εν μέρει- με τεράστιες εκπτώσεις. Για παράδειγμα, αν ένα fund αγοράσει από τον ΕΦΚΑ το χρέος μιας καπιταλιστικής επιχείρησης σε τιμή 30% της αξίας του, ακόμα και το 50% να εισπράξει, θα έχει βγάλει κέρδος 20%. Η καπιταλιστική επιχείρηση θα έχει κερδίσει περικοπή 50% των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών εισφορών της (όχι μόνο θα έχει μηδενίσει τις λεγόμενες εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές, που κι αυτές προέρχονται από τη δουλειά των εργατών, αλλά θα έχει τσεπώσει και ένα τμήμα από τις εργατικές ασφαλιστικές εισφορές, μειώνοντας έτσι -με έμμεσο τρόπο- το μεροκάματο). Και το ασφαλιστικό ταμείο θα έχει χάσει 70% των ασφαλιστικών εισφορών που θα έπρεπε να έχει εισπράξει. Ποιος θα την πληρώσει αυτή τη μείωση; Οι ασφαλισμένοι, φυσικά, με τη μείωση των συντάξεών τους, που θα έρθει αναπόφευκτα σε βάθος (όχι πολύ μακρινό) χρόνου.

ανTIKYNΩNIKA

Δύο χιλιάδες δεκαεννιά
πού είσαι, της ανατροπής γενιά;

Ο «γαλάζιος» βουλευτής και υιός αστυνομικού Κώστας Κατσαφάδος που το 2003 ψέκασε με πυροσβεστήρα τον πρό-
τανη της σχολής του για να του υπαρπάξει έγγραφα που τον
αφορούσαν, ψήφισε την άρση του πανεπιστημιακού ασύλου
για να δοθεί τέλος -λέει- στα φαινόμενα βίας και φθοράς της
περιουσίας των ΑΕΙ.

Κάθε Νοέμβρης ταραχές στις δεκαεφτά του φέρνει
είν' η χαρά του γουρουνιού αφού γάμοι και δέρνει.
Μα ευθύς η γουρουνοχαρά έρχεται τον Δεκέμβρη
που γίνονται λουκάνικα οι χοίροι του Νοέμβρη.

Πόσο ενθαρρυντικός
ο αριθμός των «like» και
πόσο δυναμικά τα σχόλια
στις ανακλυόμενες «κα-
ταγγελίες» της καταστο-
λής της 17ης Νοέμβρη!
Είμαστε έτοιμοι για την
ανατροπή!

Βόλι, βία, Βολιβία. Και
μετά Γάζα. Και Χιλή. Και
αλλού. Ας καταδικάσουμε
μετά βδελυγμίας τη βία
απ' όπου κι αν προέρχεται.

Γενίτσαροι, καθάρματα, ρουφιάνοι πληρωμένοι
και άλλοι τόσο ελεινίοι που ρουφιανεύουν τζάμπα.
Κάθε γωνία και χαφίης, κάθε βήμα και μπάτσος
(όχι μονάχα της ΕΛΑΣ, αυτοί είναι πια οι λίγοι).

«Όταν ακούς τάξη, ανθρώπινο κρέας μυρίζει» έλεγε ο Ελύ-
της. Όταν ακούς «κανονικότητα» από τον εσμό των απάνθρω-
πων υποκριτών «νοικοκυραίων»;

Είμαι χριστιανοταλιμπάν, είμαι και πατριώτης
και νοικοκύρης και φελλός με αί κιου εξήντα
με το ζωνάρι μου λυτό προς όλους και για όλα
αλλά γατάκι υπάκουο εκεί που δεν με παίρνει..

«Δεν είμαι ρατσιστής αλλά...». Έτσι ξεκινάει τα εμετικά και
άλλα σχόλιά της η πλειονότητα -πλέον- του κοινωνικού σώμα-
τος που άγεται και φέρεται από το τρίγωνο κατανάλωση - τη-
λεθέαση - ψηφοδοσία. Κι αν τη στριμώξεις, αποκαλύπτεται με
το αζεπέραστο «εμένα είπες ρατσιστή ρε γύφτο, κωλόχοντρε,
αράπη, κοκαλιάρη, πεινάλα, γυαλάκια, αλλήθωρε, κομμουνι-
στή (και πολλά άλλα... καθημερινά);»...

Και δε μας λέτε ως αφανείς εσείς νοικοκυραίοι
πότε θα διαμορφώσετε γνώμη που να 'ν' δική σας
κι όχι ό,τι σας χώνουνε κανάλια στο κρανίο;
Πότε θα καταλάβετε ποιος είναι ο εχθρός σας
ποιο είναι το συμφέρον σας, η θέση σας, η τάξη;
Οι πρόσφυγες είν' αδερφοί, η εργατιά το σόι
φίλοι είναι οι όμοιοι κι εχθροί σας οι δυνάστες
και της καρδιάς το πύρωμα με τα μεγάλα «όχι»
είν' η τρανή απόδειξη πως ζήσατε δω πάνω
Κι όχι σιωπές, λογαριασμοί, σκυψίματα και φόβος.

Στον εικοστό πρώτο αιώνα η πλειονότητα εξακολουθεί να
παρακάμπτει τα φώτα της επιστήμης και να πιστεύει σε με-
ταφυσικά παραμύθια και ιστορίες γι' αγρίους. Εξακολουθεί
να παρακάμπτει τα γεγονότα, την ιστορία και τη λογική και
να πιστεύει σε κόμματα-κώματα, σε πατρίδες που περιέχουν
αφεντικά και δούλους ομόψυχα και ομοιογενώς. Στον εικοστό
πρώτο αιώνα η πλειονότητα βάζει πλάτη, νύχια και δόντια για
να μη βγει από την προϊστορία και βρεθεί έξω από τα δέχθεν
ασφαλή σπήλαιά της. Γιατί ακόμη και πάντα φοβάται ανύπαρ-
κτα ή ανίσχυρα θηρία.

«Αφού υπάρχει θεός, γιατί οι εκκλησίες έχουν αλεξικέρα-
να;» έλεγε παλιότερα ένα... φιλολογικό πλην εύλογο ερώτημα.
Μεταξύ σοβαρού και αστείου, αντίστοιχο ερώτημα προκύπτει
μετά από επίσκεψη στα δικαστήρια της Εάνθης, με τα (τόσο
άσχημα!) δεμένα στα γραφεία στυλό σ' ένα χώρο γεμάτο δι-
καστές, αστυνομία και λοιπούς φορείς... αντιμετώπισης της
παραβατικότητας...

Σύντροφοι συμπαθάτε με, είναι χοντρό μανίκι
δύο θεές να προσκυνάς. Τη μια τη λένε Νίκη
πεφωτισμένη και σοφή. Την άλλη Δομινίκη
που πλίνθους κατεργάζεται. Ω έρωτες, ω φρίκη!

Ακρογωνιαίοι ηλίθιοι, ακρογωνιαίοι λίθοι του άθλιου εποικο-
δομήματος, αμολάνε τις παπάρες τους για να καθυποτάξουν
την κοινωνία. Με τον αρχιερέα της τραγικής φαιδρότητας, το
καρτούν του θερμοκηπίου (ποιας «Disney» ρε;) να έχει το γε-
νικό παρασκηνιακό πρόσταγμα ή απλά την ανοχή στον -έτσι
κι αλλιώς- οίκο ανοχής στον οποίο μετατρέπουν την κοινωνία
με την ανοχή (και ενοχή) της/μας.

Κοκκινουσκούφισα

κοράκι ΣΦΥΡΑ ΤΟ!

Τύφλα να 'χει ο Ναδάλ

Ο τίτλος της ιστορίας θα
μπορούσε να είναι «μόνος
μου και όλοι σας». Μετά από το
μέτωπο που έχει ανοίξει με τον
Σαββίδη και τον Μελισσανίδη,
ο Μαρινάκης άνοιξε μέτωπο και
με τον Σωκράτη Κόκκαλη. Ταυ-
τόχρονα με την επιχειρηματική
κόντρα βρίσκεται σε εξέλιξη και
η διαμάχη της ΠΑΕ Ολυμπιακός
με την ΕΠΟ, με τους ερυθρό-
λευκούς να επιλέγουν τη «διε-
θνοποίηση» του θέματος μέσω
της επιστολής που έστειλαν στη
ΦΙΦΑ και την ΟΥΕΦΑ. Ας δού-
με όμως πώς διαμορφώνεται το
σκηνικό του πολέμου.

Πριν από μερικές εβδομάδες,
ο αντιπρόεδρος της ΠΑΕ Ολυ-
μπιακός και επίσημο «παπαγα-
λάκι» του Μαρινάκη, Κώστας
Καραπαπάς, με δήλωσή του
αναφέρθηκε στο ιδιοκτησιακό
καθεστώς των ΠΑΕ Skoda Ξάν-
θη και Βόλος ΝΠΣ και είχε αφή-
σει σαφέστατα υπονοούμενα ότι
ο πραγματικός ιδιοκτήτης των
δύο ΠΑΕ είναι ο Ιβάν Σαββίδης.
Στη δήλωση του ερυθρόλευκου
αντιπρόεδρου απάντησαν η δι-
οίκηση της θρακιώτικης ΠΑΕ και ο...
απλός φιλαθλος του Βόλου
Αχιλλέας Μπέος, όμως από την
πλευρά του Σαββίδη δεν υπήρξε
κανένα σχόλιο. Η «αφωνία» του
Σαββίδη αξιολογήθηκε από την
πλειοψηφία των φιλάθλων ως
έμμεση επιβεβαίωση των ισχυ-
ρισμών του Καραπαπά.

Όμως, παρά τη «λαϊκή απο-
δοχή» των απόψεών της, η ερυ-
θρόλευκη πλευρά, κόντρα στη
λογική, επέλεξε να μη δώσει
συνέχεια στο θέμα και να το
κλείσει, δίνοντας την εντύπωση
πως οι συγκεκριμένες δηλώσεις
ήταν «τροχοδεικτικές» βολές
για να σταλούν μηνύματα και
να μετρηθούν αντιδράσεις. Στη
συνέχεια και μετά την ισοπαλία
στον εκτός έδρας αγώνα των
ερυθρόλευκων με την Ξάνθη,
ο Καραπαπάς ξαναχτύπησε και
με αφορμή τον τρόπο που χρη-
σιμοποιήθηκε το VAR από το
διατητικό τρίο την έπεσε στην
ΕΠΟ και την «εξυγίανση» Σαβ-
βίδη. Για τις δηλώσεις αυτές ο
ερυθρόλευκος αντιπρόεδρος
κλήθηκε σε απολογία από την
Πειθαρχική Επιτροπή της ΕΠΟ,
γεγονός που αξιολογείται ως το
πρώτο επίσημο επεισόδιο της
αντιπαράθεσης Σαββίδη-Μα-
ρινάκη.

Η απάντηση από την ΠΑΕ
Ολυμπιακός ήταν μια επιστολή
προς τον υφυπουργό Αθλητι-
σμού Λευτέρη Αυγενάκη, με
την οποία του ζητούν να παρέμ-
βει για να σταματήσει «τη σήψη
και την απαξίωση στην οποία
έχει οδηγηθεί το πρωτάθλημα». Στην
επιστολή της η ερυθρό-
λευκη διοίκηση αναφέρεται
στη διαφθορά στο χώρο του πο-
δοσφαίρου και ειδικότερα στο
χώρο της διαιτησίας, στην εγκα-
θίδρυση ενός συστήματος που
έχει στόχο τη χειραγώγηση των
αγώνων υπέρ συγκεκριμένων

συμφερόντων (φωτογραφίζεται
ο ΠΑΟΚ και ο Σαββίδης), στην
απαξίωση του VAR μέσω της
συστηματικής παραβίασης του
Κανονισμού Διαιτησίας και στην
αλλοίωση των αποτελεσμάτων
των αγώνων, καθώς για τις ίδιες
φάσεις υπήρξαν διαφορετικές
διαιτητικές αποφάσεις. Εκτός
από τη διαιτησία, η ερυθρόλευ-
κη ΠΑΕ κατήγγειλε βιομηχανία
πειθαρχικών δώξεων σε βάρος
μελών της διοίκησης της ΠΑΕ
και προσπάθεια δημιουργίας
κλίματος τρομοκράτησης όσων
δε συμφωνούν με τις αποφάσεις
της «παράγκας», ενώ έβαλε στο
στόχαστρό της και τη διοίκηση
της ΕΠΟ, ιδιαίτερα όσον αφορά
την οικονομική της διαχείριση.
Την κατηγορεί για αθρόες προ-
σλήψεις και τεράστια αύξηση
του λειτουργικού κόστους της
Ομοσπονδίας. Κλείνοντας, οι
ερυθρόλευκοι ζήτησαν από την
κυβέρνηση και τον αρμόδιο
υφυπουργό να παρέμβουν και
να σταματήσουν την κατρακύλα
του ελληνικού ποδοσφαίρου, το-
νίζοντας ότι σε διαφορετική πε-
ρίπτωση «δεν είναι διαθεσιμί-
μοι να συνεχίσουν να παίρνουν
μέρος σε ένα πρωτάθλημα που
δεν διασφαλίζει ούτε το ελάχι-
στο της ισονομίας των ομάδων
και οι διοργανώσεις του οποίου
είναι απολύτως απαξιωμένες και
χειραγωγούμενες».

Η κατάληξη της ερυθρόλευ-
κης επιστολής δημιούργησε
προς στιγμής μια «παγωμάρα»,
καθώς θεωρήθηκε ότι το ποδο-
σφαιρικό τμήμα του Ολυμπια-
κού θα ακολουθήσει το παρά-
δειγμα του μπασκετικού. Όμως,
πολύ σύντομα η ερυθρόλευκη
διοίκηση ανέκρουσε πρύμναν,
πήρε πίσω την «απειλή» της για
αποχώρηση και φρόντισε να
ξεκαθαρίσει τις προθέσεις της.
Στην επιστολή καταγγελίας που
έστειλε σε ΦΙΦΑ και ΟΥΕΦΑ,
το ύφος δεν είναι επιθετικό
όπως στην επιστολή προς τον
Αυγενάκη, γίνεται μια αναλυτική
αναφορά τόσο στα οικονομικά
της ΕΠΟ και στις «σπατάλες»
που γίνονται όσο και στον τρό-
πο λειτουργίας του VAR, που
οδηγεί στην απαξίωσή του, και
ξεκαθαρίζεται ότι η ομάδα όχι
μόνο δε θα αποχωρήσει από το

πρωτάθλημα, αλλά θα συνεχίσει
τη μάχη για τη διασφάλιση της
αξιοπιστίας του πρωταθλήματος
και για τη σωστή οικονομική δια-
χείριση των χρημάτων της ΕΠΟ.

Την επαύριο της επιστολής σε
ΦΙΦΑ/ΟΥΕΦΑ, τα ερυθρόλευ-
κα «παπαγαλάκια» ξεκίνησαν
το «μασάζ» των ερυθρόλευκων
οπαδών. Μια μερίδα οπαδών
θεώρησε πισωγύρισμα και κω-
λοτούμπα τη δήλωση ότι δε θα
αποχωρήσει η ομάδα από το
πρωτάθλημα και έτσι, για να
προλάβουν τη δημιουργία ενός
κλίματος απογοήτευσης και
εσωστρέφειας, οι κολαούζοι
του Μαρινάκη έπιασαν δου-
λειά. Προσπαθούν να πείσουν
τους οπαδούς της ομάδας ότι
πρέπει να σταθούν στο πλευρό
της διοίκησης και να μη νιώθουν
απογοητευμένοι, καθώς υπάρχει
σχέδιο για την αντιμετώπιση της
κατάστασης και θα πρέπει να
έχουν εμπιστοσύνη στον Μαρι-
νάκη που νυχθημερόν παλεύει
κόντρα σε θεούς και δαίμονες
για την προστασία της ομάδας.

Με αυτά τα δεδομένα και
προκειμένου να έχει μεγαλύτε-
ρη αποτελεσματικότητα η προ-
σπάθεια συσπείρωσης των οπα-
δών του Ολυμπιακού γύρω από
τον Μαρινάκη, αποφασίστηκε
να ανοίξει και ένα νέο μέτωπο
με τον Κόκκαλη, με αφορμή
την επιστολή της INTPAKAT,
με την οποία η εταιρία ενημε-
ρώνει τους ερυθρόλευκούς ότι
δε θα ανανεωθεί η συμφωνία
μίσθωσης της έκτασης στον
Ρέντη (χρησιμοποιείται από τον
Ολυμπιακό για τη λειτουργία της
ποδοσφαιρικής του Ακαδημίας),
επειδή η εταιρία σκοπεύει να την
πουλήσει.

Η ΠΑΕ Ολυμπιακός θεώρησε
την κίνηση της INTPAKAT σαν
χτύπημα κάτω από τη ζώνη και
με μια σκληρή ανακοίνωσή της
κατηγορεί τον Σωκράτη Κόκκα-
λη για ανέντιμη και απαράδεκτη
στάση προς τον Ολυμπιακό και
τονίζει ότι για μια ακόμα φορά
ο πρώην ερυθρόλευκος ηγέτης
απέδειξε με τις πράξεις του ότι
έχει μετατραπεί σε έναν από
τους μεγαλύτερους εχθρούς
της ομάδας. Στην απάντησή
της η INTPAKAT (πρέπει να

σημειωθεί ότι στις περισσό-
τερες αθλητικές εφημερίδες
και ιστοσελίδες η απάντηση
«θάφτηκε») αποδόμησε τους
ισχυρισμούς της ερυθρόλευκης
ΠΑΕ, αναφέρθηκε σε συζητή-
σεις ανάμεσα στις δυο πλευρές,
από τις οποίες προκύπτει ότι οι
ερυθρόλευκοι είχαν ενημερωθεί
για την πώληση της έκτασης και
είχαν δηλώσει ότι δεν ενδια-
φέρονται να την αποκτήσουν,
τονίζει ότι περιμένει μια τελική
απάντηση από τους ερυθρό-
λευκούς για το αν επιθυμούν ή
όχι να αποκτήσουν την έκταση
για να συνεχιστεί η λειτουργία
της Ακαδημίας τους και ξεκα-
θαρίζει ότι το οικόπεδο ανήκει
στην INTPAKAT ΑΕ, που είναι
εισηγμένη στο Χρηματιστήριο,
και δεν αποτελεί ιδιοκτησία του
Κόκκαλη.

Εκτός από την INTPAKAT,
στην ερυθρόλευκη διοίκηση
απάντησε με προσωπική του δή-
λωση και ο Κόκκαλης, ο οποίος
αφού θύμισε στους οπαδούς του
Ολυμπιακού ότι πήρε την ομά-
δα στο χείλος της καταστροφής
και την έκανε απόλυτο κυρίαρ-
χο στα δρώμενα του ελληνικού
επαγγελματικού ποδοσφαίρου,
κατηγόρησε τον Μαρινάκη ότι
χρησιμοποιεί τον Ολυμπιακό για
να προωθήσει τα επιχειρηματικά
του συμφέροντα. Ακολούθησε
ανάλογου ύφους και περιεχο-
μένου προσωπική δήλωση του
Μαρινάκη, απάντηση στον Κόκ-
καλη. Είναι προφανές ότι από
την πλευρά της ερυθρόλευκης
ΠΑΕ θα γίνει προσπάθεια για
να δημιουργηθεί η εντύπωση
στον κόσμο του Ολυμπιακού ότι
η ομάδα βάλλεται πανταχόθεν
από μια ετερόκλητη συμμαχία
που μοναδικό σκοπό έχει να
εξοντώσει επιχειρηματικά τον
Μαρινάκη, για να μπορέσει να
εξοντώσει στη συνέχεια τον
Ολυμπιακό. Συνεπώς, θα πρέ-
πει οι ερυθρόλευκοι οπαδοί να
πάψουν να αμφιβάλλουν για τις
προθέσεις του Μαρινάκη και να
σταθούν στο πλευρό του.

Δεν μπορούμε να κάνουμε
πρόβλεψη για την τελική έκβα-
ση μιας μάχης που θα κριθεί
στις λεπτομέρειες. Με μια πρώ-
τη ματιά, ο Μαρινάκης δείχνει
ότι αισθάνεται δυνατός και ότι
προσπαθεί να εκμεταλλευτεί τη
δύναμη που του δίνουν τα ΜΜΕ
που διαθέτει και οι πολύ στενές
σχέσεις του με την κυβέρνηση
για να ξεμπερδέψει με τους
αντιπάλους τους. Όμως, όταν
έχει απέναντί του τη συμμαχία
Κόκκαλη, Σαββίδη, Μελισσανί-
δη, το ρίσκο που παίρνει είναι
μεγάλο, καθώς επί της ουσίας
εκβιάζει τον Κούλη και την κυ-
βέρνηση να δώσουν τη λύση και
να πάρουν θέση υπέρ του. Μένει
να δούμε αν τελικά θα καταφέ-
ρει να κυριαρχήσει ή αν θα έχει
την κατάληξη του Κοσκωτά.

Κος Πάπιας
papias@eksegersi.gr

Και επειδή μας έχουν ζαλίσει τα ριπαπά με τον Τσιτσιπά, όσοι
θέλουν να έχουν πρότυπο τενίστα ας επιλέξουν τον Θανάση Βέγ-
γο, ο οποίος εκτός από το τένις έχει αφήσει το «σημάδι» του τόσο
στον καλλιτεχνικό όσο και στον κοινωνικό στίβο.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Μετά τις καταγγελίες για την κρατική καταστολή, τι;

Ελλάς Ελλήνων αστυνομικών
ρουφιάνων-δολοφόνων και βασανιστών

«Πως νικήσαμε στην Ελλάδα» - James A. Van Fleet (στην Αγγλική, "BALKAN STUDIES", Volume 8, 1967)

Στρατηγέ μου, ιδού ο στρατός σας...

ΜΠΑΤΣΟΚΡΑΤΙΑ

► «Αλλωστε σήμερα δεν υπάρχουν οι όροι, η υποδομή για επαναστάσεις. Σήμερα δεν υπάρχει διάσταση τάξεων... ούτε, επομένως, καταπίεση τάξεως από άλλη τάξη. Η εργατική τάξη που απετέλεσε στο παρελθόν -σαν προλετάρια και καταπιεσμένη τάξη- τη βάση της μπολσεβίκικης επανάστασης, κατέχει στην εποχή μας, στις δυτικές δημοκρατίες, θέση επίζηλη, και δεν αποτελεί πλέον την καταπιεσμένη των αρχών του 20ού αιώνα. Επομένως οι προϋποθέσεις για βίαιες κοινωνικές μεταβολές απουσιάζουν παντελώς.» (Σωτήρης Μ. Χατζηγάκης, Βουλευτής Τρικάλων, «Η ιδεολογία της Νέας Δημοκρατίας», Αθήνα, Αύγουστος 1978). Εκτός από τον (τότε) υπουργό εργασίας Κ. Λάσκαρη και έτερος... Καππαδόκης καταργεί την πάλη των τάξεων. Επίκουρος σε αυτά και ο Αντρέ Γκορζ («Αντίο, προλεταριάτο»).

► (Ξανά)πες στα χέρια μας το «συμβόλαιο με το Λαό» του ΠΑΣΟΚ.

► Του «ορθόδοξου» ΠΑΣΟΚ.

► Της καθολικής απάτης.

► Που «μεσμέριζε» τα πλήθη εν μέσω ρεφορμισμού.

► Ε, όχι και... αντισταλινικός ο Τσε! Σεμνύνεσθε, Αργείοι...

► «Όμως για την προετοιμασία νέων πολέμων ο πασιφισμός μόνος του δεν αρκεί, ακόμα κι όταν υποστηρίζεται από μια τόσο σοβαρή δύναμη όπως είναι η σοσιαλδημοκρατία. Γι' αυτό χρειάζονται ακόμα και ορισμένα μέσα καταπίεσης των μαζών στα κέντρα του ιμπεριαλισμού. Δεν μπορεί να πολεμάει κανείς για τον ιμπεριαλισμό, χωρίς να δυναμώνει τα ιμπεριαλιστικά μετόπισθεν. Δεν μπορεί να δυναμώνει κανείς τα ιμπεριαλιστικά μετόπισθεν, χωρίς να καταπιέζει τους εργάτες. Γι' αυτό ακριβώς υπάρχει ο φασισμός». Στάλιν: «Τα αποτελέσματα του Ιούλη της ΚΕ του ΚΚ(Μπ.) της ΕΣΣΔ, Εισήγηση στη συγκέντρωση του αχτίφ της οργάνωσης Λένινγκραντ του ΚΚ(Μπ.) της ΕΣΣΔ, 13 του Ιούλη 1928», σελίδα 231, Εκδόσεις «Γνώσεις».

► «Υπάρχουν άραγε και σε τι ακριβώς συνίστανται οι δυσχέρειες μιας ολοκληρωμένης σπουδής της αρχαίας μακεδονικής διαλέκτου; Τέτοιες δυσχέρειες υπάρχουν πράγματι και προέρχονται από το περιορισμέ-

νο υλικό (βλέπε: Jean Kalleris, Les anciens Macedoniens, Etude linguistique et historique, τόμος 1, 1954, τόμος 2, 1974, Institut Francais d' Athenes) που έχει διασωθεί από την αρχαία μακεδονική γλώσσα. Όπως είναι γνωστό, ό,τι έχει διασωθεί είναι λέξεις ιδιωτικού χαρακτήρος που έχουν θησαυρισθεί από τον Ησύχιο και άλλους λεξικογράφους με κύρια πηγή τον μακεδόνα γραμματικό Αμερία. Οι λέξεις ανέρχονται περίπου σε 350: 150 προσηγορικά και 200 κύρια ονόματα (ανθρωπωνύμια - τοπωνύμια). Η μεγαλύτερη όμως δυσκολία προέρχεται από το ότι το υλικό αυτό αποτελείται από σκόρπιες, μεμονωμένες λέξεις οι οποίες δεν απαντούν σε συνταγματικές ενότητες (προτάσεις, κείμενο). Το γεγονός ότι το corpus της αρχαίας μακεδονικής διαλέκτου μάς έχει διασωθεί με τη συγκυριακή διαδικασία του «αξιοπεριέργου» (ως αποκλίσεις από τη νόρμα, τον κανόνα της κοινής αττικής γλώσσας) και όχι διά της φυσικής καταγραφής του εν χρήσει λόγου κάνει ώστε το corpus αυτό να έχει αποσπασματικό, ευκαιριακό και λεξικογραφικό καθαρώς χαρακτήρα, πράγμα που γεννά μεγάλες δυσχέρειες στη μελέτη του υλικού και στην επανασύνθεση της μακεδονικής διαλέκτου. Τα περιθώρια της εικτολογίας στην ερμηνεία των τύπων -καμιά φορά και στην ίδια την εμφάνισή τους- είναι, κατ' ανάγκην, διευρυμένα και, όπως συνήθως συμβαίνει στις περιπτώσεις αυτές, την ασφαλή γνώση και ερμηνεία του υλικού συνοδεύει ή και υποκαθιστά πλήρως η συνδυαστική φαντασία του ιστορικο-συγκριτικού γλωσσολόγου, που ανάλογα με τις επαληθεύσεις ή τις διαψεύσεις των προσδοκιών του εμφανίζει κυμαινόμενες αντιδράσεις από την ανεπιφύλακτη αποδοχή των πάντων ως την καχύποπτη αμφισβήτηση και των πιο ασφαλών δεδομένων». Γ. Μπαμπινιώτης, «Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗΣ ΣΤΙΣ ΑΡΧΑΙΕΣ ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΔΙΑΛΕΚΤΟΥΣ - Το πρόβλημα της κατατάξεως της αρχαίας μακεδονικής διαλέκτου», σελίδες 56-57.

► Η πρόκληση Χρυσοχοϊδη.

► Το στοίχημα του Κούλη.

► Ε.Λ.Κ.(ος)...

► 10 χρόνια δουλειάς, 3 παιδιά (μονογονεϊκή) οικογένεια, 50 ετών, γυναίκα, αναρρωτική άδεια κι έπειτα... απόλυση.

► Η τέταρτη «αξιολόγηση». «Επιτυχής». Ποιοι χαίρονται, άραγε;

► Πάντως όχι η εργαζόμενη κοινωνία.

► Κοριοί παντού.

► Η δημοκρατία-τους.

► Η «εκπαιδευτική» πλευρά του ΝΑΤΟ.

► Μάθε για το ΝΑΤΟ, πάθε για το ΝΑΤΟ.

► «Οργανισμοί του ελεύθερου κόσμου - Β. Αμυντικοί οργανισμοί - Ο οργανισμός της Συνθήκης του Βορείου Ατλαντικού (Ο.Σ.Β.Α. αγγλ. Ν.Α.Τ.Ο.).» Θεοφ. Παπακωνσταντίνου, «ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ», Δευτέρα έκδοσης, 1970.

► Λουκρήτιος, αυτός ο θαρραλέος ποιητικός εξουσιαστής του κόσμου (κατά Καρλ Μαρξ).

► Η ανάπτυξη μέσω των ξενιτεμένων (που παραμένουν ξενιτεμένοι...).

► Φώφη στα Διαβατά: η φωτό ξέχασε τους πρόσφυγες...

► Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες (με ευρωπαϊκό άρωμα).

► Βοήθεια γιοκ από Τραμπ σε περίπτωση «θερμού επεισοδίου με την Τουρκία». Αδικο πάσχισαν και πασχίζουν τα αλεξοκουληγιουσούφκια.

► Ο καλός ο φίλος (και νταβατζής) στην ανάγκη φαίνεται.

► Οτι δεν είναι φίλος.

► Το hawala (ή χαβαλές).

► Ακόμα περιμένουμε το προηγούμενο «επίδομα» θέρμανσης.

► Εγγυημένο εισόδημα φτώχειας.

► Τα αναδρομικά (με τόκο) σε μπάτσους, караβανάδες και πανεπιστημιακούς.

► Λεφτά υπάρχουν.

► Η «απεργία πείνας». Λευτεριά στις γάτες...

► Δε φταίνε οι γάτες καθόλου.

► Πανέτοιμο να κυβερνήσει το PSOE: «Καταδικάστηκαν στελέχη των σοσιαλιστών για διαφθορά».

► Η κουτάλα που λέγαμε.

► Η ανακοίνωση των ΗΠΑ ότι

αναγνωρίζουν τους ισραηλινούς οικισμούς στη Δυτική Οχθη.

► Οι υπόδικες πάπιες και χήνες στην κοινότητα Σουστών της νοτιοδυτικής Γαλλίας.

► Ολλανδία: πρόσφυγες σε ψυχόμενο εμπορευματοκιβώτιο. «Θερμή» υποδοχή των κατατρεγμένων.

► Περισσότεροι: μεταξύ ΡΚΤΕ (Ισπανία) και ΡΚΤΕ (Ισπανία) διάλεξε το... ΡΚΤΕ.

► Τουρκία: 77.000 άνθρωποι (ακόμα) στη φυλακή μετά το 2016.

► Σημειώνουμε: «Αυτό που δείχνει η δημοσκόπηση της IFOP είναι ότι ο εκρηκτικός θυμός έχει μετατραπεί σε ένα κωφό θυμό - που περιμένει μόνο μία σπίθα για να εκραγεί εκ νέου». Περί Γαλλίας, www.tanea.gr, 19/11/2019.

► Το τοξικό σύννεφο πάνω από το Σύνδεύ της Αυστραλίας.

► Γιατί ΚΑΙ εκεί έχουν δικαίωμα στη ρύπανση...

► «Κομισιόν: Θα επιτευχθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι του 2020-2021». Ωχ! (Και γνωρίζουμε ποιοι... είμαστε στο στόχα-στρο).

► Ο καραάσχετος Μπογδάνος. Αριστος και αυτός. Με ένα χι μεταξύ άλφα και ιώτα...

► Η «Κίνηση 81».

► 6.000 ευρώπουλα η Ολγα (που) Τρέμη; Μηναιά αμοιβή. Είδες η ΕΡΤ; Το δέκα («10») το καλό...

► Οι καλοί (-ές) και οι άριστοι (-ες)...

► Διότι η «εργασία» δέον όπως αμείβεται.

► Με παχουλούς μισθούς εν μέσω φτωχοποίησης.

► Για να μας σερβίρει «άποψη».

► Για τον Σύριζα (το ρητορικό ερώτημα): «Τούτοι οι μπάτσοι που 'ρθαν τώρα» δεν είναι οι ίδιοι με αυτούς προ της 7ης Ιούλη;

► Η Θεοδώρα και οι πρόσφυγες (εργάτες γης).

► 21.000 ευρώ (και βάλε) η εκδήλωση για τον αντικαπιταλιστικό νόμο.

► Κι αυτό για το καλό μας.

Βασίλης

οι τοίχοι έχουν φωνή

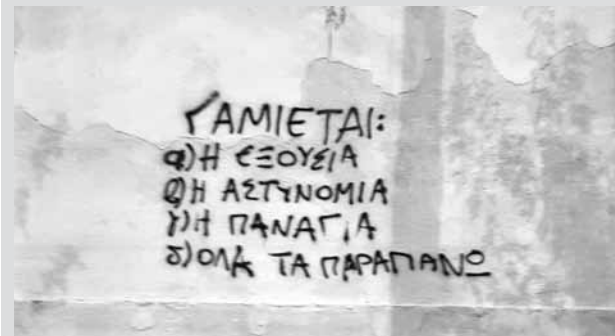
◆ Από τα πολλά ευφάνταστα και επιτυχημένα που γέμισαν τους διαδικτυακούς «τοίχους».

◆ Στην οδό Απόλλωνος στην Κάτω Τούμπα έχει γραφεί το σύνθημα. Δηλωτικό μιας συνήθους σύγχυσης, σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από θεωρητική ένδεια και πολιτική «καγκουριά». Μια ματιά στο Διαδίκτυο, αντιγραφή μερικών σλόγκαν και τελειώσαμε με την πολιτική μόρφωση. Ο άνθρωπος ως ηθικό κατηγορήμα και όχι ως κοινωνικό ον, το οποίο δρα μέσα σε ιστορικά προσδιορισμένες συνθήκες, οι οποίες πρωτίστως προσδιορίζονται από την ουσία των σχέσεων παραγωγής. Και το κράτος ηθικοποιημένο, αναγορευμένο στο απόλυτο κακό. Αποσπασμένο από την οικονομική βάση επί της οποίας οικοδομείται ως μέρος του εποικοδομημάτος.

◆ Εδώ (στη Σταδίου, λίγο πάνω από την Κλαυθμώνος το σύνθημα), έχουμε το θεωρητικό και πολιτικό πριμιτιβισμό να εμφανίζεται με αξιώσεις κοινωνικού προτάγματος! Κακοχωνεμένος ηδονισμός, πασπαλισμένος με μια εσάνς μπίτνικ ρεύματος και... ιδού το νόημα της ζωής. Δε χρειάζεται να κουρασθείς μελετώντας (όχι υποχρεωτικά, ούτε κυρίως στο σχολείο), δε χρειάζεται να σε ενδιαφέρει αυτό που ονομάζουμε κοινωνικό κίνημα. Η πάρτη σου, οι επιθυμίες της και οι εμπειρίες της μόνο...

◆ Ο άλλος (ή η άλλη) το τερμάτισε (το σύνθημα στη Βασιλίσσης Σοφίας, στο ύψος του Ευαγγελισμού). Μπορεί να νομίζει ότι κάνει χιούμορ (τρομάρα του), όμως οι αναφορές του (απουσιάζει προκλητικά «το κεφάλαιο») προδίδουν την πολιτική αγραμματοσύνη του.

Πριν λίγες μέρες, ένα μωρό εννέα μηνών πέθανε από αφυδάτωση στη Μόρια. Το γεγονός αποκαλύφθηκε από μια ΜΚΟ που δραστηριοποιείται στη Μόρια, ενώ αφέθηκαν υπόνοιες (βεβαιότητα θα πούμε εμείς) συγκάλυψης του γεγονότος προκειμένου να μη λάβει διαστάσεις και ξανασχοληθούμε για πολλοστή φορά με το έγκλημα διαρκείας που διαπράττεται στα νησιά.

Την περασμένη Τρίτη, κρα-

ο Ορμπαν.

Διατυπώνεται ένα φασιστικό δόγμα (κατασκευή ενός ανύπαρκτου κινδύνου κι ενός ανύπαρκτου εχθρού) για να δικαιολογηθεί η κατασκευή των στρατοπέδων συγκέντρωσης και να καλλιεργηθούν ξενοφοβικά και ρατσιστικά σύνδρομα στον ελληνικό λαό. Τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που ανακοινώθηκαν σ' αυτή τη φάση (θα υπάρξει και δεύτερη φάση) είναι πέντε, σε Λέσβο, Χίο, Σάμο, Κω και Λέ-

Φτιάχνουν στρατόπεδα συγκέντρωσης για δεκάδες χιλιάδες

Φασιστικού τύπου καταστολή για πρόσφυγες και μετανάστες

τούμενοι πρόσφυγες στην αυλή του Λιμεναρχείου της Ρόδου εξεγέρθηκαν, κατέλαβαν το κτίριο κι ανέβηκαν στην ταράσα, ζητώντας ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης και τη μεταφορά τους σε δομές κατάλληλες για τη φιλοξενία τους.

Την Τετάρτη, ο κυβερνητικός εκπρόσωπος Πέτσας μαζί με τον υφυπουργό Αμυνας, απόστρατο στρατηγό Στεφανή ανακοίνωσαν ότι η Μόρια θα κλείσει και στη Λέσβο θα κατασκευαστεί κλειστό προαναχωρησιακό κέντρο χωρητικότητας 5.000+ ατόμων (στρατόπεδο συγκέντρωσης δηλαδή). Ο Στεφανής συνόδευσε την παρουσίαση του κυβερνητικού σχεδίου με ένα «μπουκέτο» φωτογραφιών. Οι μισές έδειχναν μερικές από τις άθλιες σκηνές στις οποίες «στεγάζονται» σήμερα οι πρόσφυγες περίξ του ασφυκτικά γεμάτου στρατοπέδου της Μόριας και οι άλλες μισές έδειχναν οικίσκους-κοντέινερ με τάξη τακτοποιημένους (όπως στους καταυλισμούς των σεισμοπαθών).

Εδώ είμαστε τώρα, έλεγε ο Στεφανής δείχνοντας τις πρώτες φωτογραφίες, κι εκεί θέλουμε να πάμε, δείχνοντας τις δεύτερες φωτογραφίες. Και παρουσίαζε το σχέδιο μιας από τις «κλειστές δομές», δείχνοντας την κάτωψη: «Εδώ, βλέπετε ένα ολοκληρωμένο σχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει τους διάφορους χώρους: Με το μπλε χρώμα, είναι οι χώροι διαμονής του προσωπικού, με το ροζ χρώμα, είναι οι χώροι που θα τρώνε. Υπάρχουν γήπεδα, υπάρχουν λατρευτικοί χώροι, υπάρχουν σχολεία. Και βεβαίως, υπάρχουν όλες οι εγκαταστάσεις που αφορούν την παροχή νερού, πετρελαίου, τους βιολογικούς καθαρισμούς και βεβαίως οι χώροι ενδιάιτησης του προσωπικού, που θα λειτουργεί τη δομή αυτή».

Φωτογραφίες με συρματοπλέγματα και κονσερτίνα στην κορυφή (όπως στις φυλακές, όπως στην Αμυγδαλέζα) δεν έδειξε, βέβαια. Μόνο κάποια στιγμή του ξέφυγε ότι εκεί «θα στρατωνίζονται» πρόσφυγες και μετανάστες. Το απέδωσε σε γλωσσικό ολίσθημα, λόγω της μακράς στρατιωτικής του θητείας. Δεν ήταν λάθος, όμως, κυριολεξία ήταν. Σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης οι έγκλειστοι στρατωνίζονται, δε φιλοξενούνται. Δεν είναι τυχαίο, άλλωστε, ότι η διαχείριση του προσφυγικού αφαιρέθηκε από τον παντελώς ανίκανο Χρυσοχοϊδη (μολονότι εξακολουθεί να έχει την κατά νόμο αρμοδιότητα) και ανατέθηκε σε έναν «σκληρό» απόστρατο, ο οποίος το αντιμετωπίζει ως ένα στρατιωτικό σχέδιο (μπορείτε να διαβάσετε όλη την παρουσίαση στο <https://media.gov.gr/i-enimerosi-ton-politikon-syntakton-apo-ton-kyvernitiko-ekprosopo-stelio-petsa-20-11-2019/> για να αντιληφθείτε τη σκληρή τεχνοκρατική-στρατοκρατική αντιμετώπιση του Προσφυγικού).

Όπως εξήγησε ο Στεφανής, το νέο κυβερνητικό δόγμα αντιμετώπισης του Προσφυγικού συνίσταται στα εξής: α) αποτελεσματικότερη φύλαξη συνόρων με τη συγκρότηση ενός Ενιαίου Φορέα Επιτήρησης Συνόρων, β) επιτάχυνση διαδικασιών εξέτασης αιτήσεων ασύλου, γ) λειτουργία κλειστών κέντρων σε νησιά και δ) άμεσες επιστροφές. Για να το σπάσουμε σε φραγμοδίφραγκα, που λέει κι ο λαός, αυτό σημαίνει ενίσχυση των συνοριοφυλάκων και της Frontex, μαζικές απορρίψεις αιτημάτων ασύλου, μετατροπή των δομών που υπάρχουν ήδη στα νησιά σε στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου θα κρατούνται πρόσφυγες και μετανάστες και απελάσεις.

Πρόσφυγες και μετανάστες αντιμετωπίζονται ως μιάσματα, ως εχθρός. Όπως αναίχυντα δήλωσε ο Πέτσας, «**δεν μπορεί να κυκλοφορούν ανεξέλεγκτα** στη χώρα, αλλά και διότι πρέπει να σταλεί ένα ξεκάθαρο μήνυμα σε όσους σχεδιάζουν ή σκέφτονται να μπουκάρουν παράνομα στη χώρα, την ώρα που ξέρουν πως δεν δικαιούνται άσυλο. Να καταλάβουν -όπως τόνισε κατ'επανάληψη ο Πρωθυπουργός- πως αν δώσουν τα λεφτά τους σε έναν διακινητή για να τους φέρει στην Ελλάδα, στο τέλος θα τα χάσουν!»

Ο Στεφανής περιέγραψε το ίδιο ως στρατιωτικό σχέδιο αποτροπής του εχθρού: «Βραχυπρόθεσμα, επαναφέρουμε τον **έλεγχο** και την **ασφάλεια** στις περιοχές που επηρεάζονται από την κρίση, ενώ μεσοπρόθεσμα, υλοποιούμε αριθμό δράσεων με σκοπό, όχι μόνο **να επανέλθει η κανονικότητα σε όλες τις πτυχές της ζωής του ελληνικού λαού**, αλλά να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις εκείνες, ώστε **να θωρακιστεί η χώρα**, από παρόμοιες μελλοντικές **απειλές**, δίνοντας ιδιαίτερη βαρύτητα στην **αποτροπή**!»

Μερικές δεκάδες χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες ούτε απειλή για την ασφάλεια της χώρας αποτελούν ούτε την κανονικότητα στη ζωή του ελληνικού λαού έχουν διασαλεύσει. Όλοι αυτοί, μάλιστα, θέλουν να χρησιμοποιήσουν την Ελλάδα ως πέρασμα προς τις ευρωπαϊκές χώρες. Είτε νόμιμα (αν αποκτήσουν χαρτιά, όπως δικαιούνται) είτε μέσω κυκλωμάτων διακίνησης (αν τους στερήσουν τα χαρτιά, όπως συμβαίνει). Το βάφτισμά τους σε απειλή για την ασφάλεια της χώρας και για τη ζωή του λαού είναι ένα φασιστικό δόγμα προπαγάνδας, που θα το ζήλευαν ο Σαλβίνι και

ρο, συνολικής δυναμικότητας άνω των 18.000+ εγκλείστων. Εννοείται πως ο αριθμός θα μεγαλώσει, όσο θα αυξάνονται αυτοί που θα καταφέρνουν να φτάσουν σε κάποιο ελληνικό νησί. Σίγουρα θα σπεύσουν να φτιάξουν και κάποια στη Βόρεια Ελλάδα (γι' αυτούς που περνούν από τα χερσαία σύνορα) και σίγουρα κάποια στην Αττική και γύρω απ' αυτήν.

Επειδή κάθε στρατόπεδο συγκέντρωσης χρειάζεται και τους δεσμοφυλάκες του, ανακοίνωσαν την πρόσληψη 800 συνοριοφυλάκων στα νησιά (και 400 στον Εβρο). Στα νησιά οι συνοριοφυλάκες θα ασκούν καθήκοντα δεσμοφυλάκων, γιατί δεν υπάρχουν σύνορα για να φυλάξουν. «Η κυβέρνηση δεσμεύεται να λάβει υπόψη την εντοπιότητα κατά τις αναγκαίες προσλήψεις στις Δομές/ΚΥΤ», είπε ο Πέτσας, κλείνοντας κουτοπόνηρα το μάτι στους δεξιούς των νησιών («μη φωνάζετε, γιατί κάποια παιδιά σας θα τα πάρουμε στη φύλαξη»). Ανακοίνωσε και τη δημιουργία Ειδικού Ταμείου με «προίκα» 50 εκατομμύρια ευρώ για τη στήριξη των Δήμων «που θα επιβαρυνθούν από τη φιλοξενία προσφύγων και μεταναστών», ενώ ο Στεφανής είπε ότι «έχουν ήδη διατεθεί, από την 8η Νοεμβρίου, 14 εκατ. ευρώ, ως πιστώσεις για την αγορά υλικών».

Η ΕΕ δε θα έχει κανένα πρόβλημα να χρηματοδοτήσει αυτή τη φασιστικού τύπου διαχείριση του Προσφυγικού, με τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, την αθλιότητα και την άγρια καταστολή. Ο ελληνικός λαός είναι που δεν πρέπει να δεχτεί να αντιμετωπίσει ως εχθρούς ανθρώπους ξεριζωμένους που αναζητούν μια καλύτερη ζωή. Δεν πρέπει να δεχτεί να γεμίσει η Ελλάδα με στρατόπεδα συγκέντρωσης, στίγμα για την Ιστορία μας.

βαθύ κόκκινο

Καθεστώς πειθάρχησης

Να συστηθούμε καταρχάς. Ο γράφων είναι καπνιστής. «Βαρύς» μάλιστα. Αν και καπνιστής, θυμάται ακόμα με φρίκη τον εφιάλτη των παιδικών χρόνων, με τους επιβάτες να καπνίζουν αρειμανίως στο σαράβαλο πούλμαν του ΚΤΕΛ που μετέφερε τη φτωχολογιά για το κυριακάτικο μπάνιο. Ο εισπράκτορας μοίραζε σακούλες για τα παιδιά που ξερνοβολούσαν από το ντουμάνι.

Η εποχή αυτή ανήκει στο παρελθόν. Όπως στο παρελθόν ανήκει και η εποχή που στα καφενεία υπήρχαν πινακίδες, με σφραγίδα κάποιας υγειονομικής υπηρεσίας, που έγραφαν «απαγορεύεται το πτύειν». Είναι ζήτημα πολιτισμού να μην καπνίζει κάποιος στα μέσα μαζικής μεταφοράς, στα νοσοκομεία, στις σχολικές αίθουσες κτλ. Γιατί, όμως, να μην καπνίζει κάποιος στη δουλειά, αν αυτό δεν ενοχλεί τους συναδέλφους του; Γνωρίζω εργασιακούς χώρους όπου οι εργαζόμενοι καπνίζουν (παρά την απαγόρευση) και άλλους όπου οι εργαζόμενοι δεν κάπνιζαν και πριν την απαγόρευση. Αυτό το αποφάσισαν μεταξύ τους. Οι άνθρωποι μπορούν να βρουν τρόπους να συμβιώσουν, καθορίζοντας οι ίδιοι τους κανόνες της συμβίωσης. Και να βάλουν στη θέση τους τους ανάγωγους (που δυστυχώς πάντοτε υπάρχουν).

Αυτό που συμβαίνει με την αντικαπνιστική υστερία (και όχι εκστρατεία), στην οποία τέθηκε επικεφαλής ο ίδιος ο Μητσοτάκης, δεν έχει να κάνει με τις βλαβερές συνέπειες του καπνίσματος σε καπνιστές και μη καπνιστές. Αλλωστε, ο καπνός δεν έχει βγει στην παρανομία, όπως και το αλκοόλ. Αντίθετα, πέρα από τα κέρδη των ελάχιστων μονοπωλίων που ελέγχουν παγκοσμίως την παραγωγή προϊόντων καπνού, έχει βρεθεί και ένας τρόπος να γεμίζουν τα κρατικά ταμεία από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης στον καπνό και στο αλκοόλ. Για να μην αναφερθούμε σε άλλα ζητήματα, όπως η ατμοσφαιρική ρύπανση (και οι κομπίνες με τις οποίες την κρύβουν), το συνεχές διατροφικό σκάνδαλο (που όταν δημοσιοποιείται κάποια πτυχή του σπεύδουν μόνο για το κουκούλωμα), η ανεξέλεγκτη δράση της χημικής βιομηχανίας και οι καρκίνοι που τη συνοδεύουν, τα εργατικά «ατυχήματα», η προϊόουσα φθορά της υγείας των εργατών σε συγκεκριμένους εργασιακούς χώρους κτλ.

Θα μπορούσαν να βρεθούν πολλοί τρόποι ευέλικτης εφαρμογής των αντικαπνιστικών διατάξεων, που να έχουν στο κέντρο τους όχι τα πρόστιμα, αλλά την κοινωνική αυτο-ρύθμιση. Κανένα δεν ανάβει τσιγάρο σ' έναν κινηματογράφο ή ένα θέατρο. Οχι επειδή απαγορεύεται, αλλά επειδή αυτό αποτελεί κοινωνική κατάκτηση (όποιος δοκιμάσει ν' ανάψει τσιγάρο θα φάει φάπες από τους υπόλοιπους θεατές). Μόνο ένας «αστοιχείωτος» θα άναβε τσιγάρο σ' ένα αυτοκίνητο στο οποίο υπάρχουν παιδιά. Αυτόν δε θα τον αποτρέψει η όποια απαγόρευση (θα βρει τρόπο να καπνίσει στη ζούλα), αλλά το οικογενειακό και φιλικό του περιβάλλον. Ακόμα και στα ταβερνεία και στα κάθε είδους διασκεδαστήρια θα μπορούσε να βρεθεί λύση, αντί για τις... σόμπες του Κικίλια. Τα μαγαζιά θα μπορούσαν να χωρίζονται σε «καπνίζοντα» και «μη καπνίζοντα».

Αυτό που γίνεται με την αντικαπνιστική υστερία είναι -πέραν όλων των άλλων- μια εκστρατεία κοινωνικής πειθάρχησης. Στη Ρωσία του Πούτιν, όπου βρεθήκαμε το περασμένο καλοκαίρι, το κάπνισμα απαγορευόταν ακόμα και στους υπαίθριους χώρους των καφενείων και εστιατορίων. Επρεπε να βγεις στο δρόμο για να καπνίσεις! Και στα δημόσια πάρκα απαγορευόταν ακόμα και μπίρα να πιεις (έπινες όμως όσο αλκοόλ ήθελες στα μπαρ απέναντι από το πάρκο)! Αυτό δεν είναι υγεινισμός, αλλά μαζική πειθάρχηση από ένα αυταρχικό-κατασταλτικό κράτος.

Την ίδια ακριβώς λογική, της μαζικής κοινωνικής πειθάρχησης, υπηρετεί και η καθιέρωση του ρουφιανοτηλέφωνου. Πέρα από τα ευτράπελα που θα υπάρξουν, στόχος είναι να καταστεί η μπατσαρία ρυθμιστής των σχέσεων μεταξύ των ανθρώπων. Να σηκώνει ο άλλος το τηλέφωνο και να «δίνει» αυτόν που καπνίζει στο καφενείο της γειτονιάς. Να ρουφιανεύει ο ένας τον άλλο στο κράτος, τον «μέγα προστάτη».

Π.Γ.

Γραφτείτε συνδρομητές στην «Κόντρα»

ετήσια συνδρομή 85 €

εξάμηνη συνδρομή 45€

λογαριασμός ΕΤΕ:

10087804638

KONTRA

ΑΘΗΝΑ: Αγαθουπόλεως 65, ΤΚ 112 52, τηλ. 2108675243, fax 2108663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Ιουστινιανού 24, τηλ-fax 2310221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από συντακτική επιτροπή

Ιδιοκτήτης-Εκδότης-Διευθυντής: Πέτρος Γιώτης

Εκτύπωση: ΚΛΕΝΙΚ ΕΕ, Σηλιάς 5, Μεταμόρφωση